

TORSDAG DEN 17. SEPTEMBER 2009

FORSÆDE: Isabelle DURANT

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.00)

2. Krisen i mælkeproduktionssektoren (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om den mundtlige forespørgsel til Kommissionen (B7-0208/2009) af hr. De Castro for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om krisen i mælkeproduktionssektoren (O-0085/2009).

Paolo De Castro, spørger. – (IT) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Mælkeproduktionssektoren oplever en af de dybeste og alvorligste kriser i de seneste årtier. Faldet i mælkeprisen og den mere generelle krise på markedet for mejeriprodukter er nu blevet en kilde til bekymring i hele Europa. Krisen er konjunkturbestemt og forårsaget af den vanskelige økonomiske situation, som har medført nedgang i mælkeforbruget og skabt stagnerende markeder, hvor producenternes priser er i frit fald.

Mælkebøndernes priser er styrtet overalt til i gennemsnit 24 eurocent pr. liter inden for EU. Mange erhvervsdrivende er i en endnu vanskeligere situation, fordi de får mindre end 20-21 eurocent, mens deres produktionsomkostninger er på mindst 40 eurocent pr. liter.

Andre markeder viser også alarmerende tendenser, f.eks. inden for korn, olivenolie, frugt og grøntsager. Her bør vi først og fremmest fortsat gøre brug af alle de foranstaltninger, vi har til rådighed for at stabilisere markedet og stimulere forbruget. Samtidig er vi nødt til at se fremad og lave politikker på mellemlang og lang sigt samt gøre alt, hvad vi kan for at finde frem til acceptable og varige løsninger med det formål at minimere risikoen for prisudsving.

I den sammenhæng har Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter bifaldet og godkendt Kommissionens forslag om at udvide interventionsperioden for smør og skummetmælkspulver, hvilket den enstemmige afstemning den 2. september viser. Vi mener dog, at disse forslag ikke er tilstrækkelige til at dæmpe de alvorlige følger af krisen i sektoren. I forbindelse med vedtagelsen af Kommissionens forslag har Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter derfor vedtaget et ændringsforslag til mit forslag. I dette ændringsforslag genindføres der bistand til privat oplagring af ost. Denne bistand blev afskaffet under sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik i november 2008.

Det var en enstemmig beslutning, fru kommissær, der egentlig dækker en fælles holdning hos medlemmerne af Udvalget om Landbrug, som jeg har den ære at være formand for. Samtidig udtrykker den vores ønske om at sende et stærkt signal til Rådet og Kommissionen i en vanskelig tid for en yderst væsentlig sektor for europæisk landbrug.

Denne foranstaltning er en første, vigtig demonstration af det positive lederskab, vi i Parlamentet ønsker at vise, når vi ser fremad mod den fælles beslutningstagning også på landbrugsområdet. Med foranstaltningen kan vi imidlertid også tilbyde øjeblikkelig hjælp til mælkebønderne, som slås med et stadig vanskeligere marked og med en åbenbar og dramatisk omsætningsnedgang.

Disse indledende foranstaltninger, som vi skal stemme om i dag, er imidlertid ikke tilstrækkelige til at støtte de kriseramte producenter, og derfor opfordrer Udvalget om Landbrug via en mundtlig forespørgsel og en beslutning, som vi skal til at stemme om, Kommissionen til at indføre nye og effektive foranstaltninger til at bekæmpe krisen og støtte sektoren.

Vi ønsker at tilskynde og samtidig støtte Kommissionen med hensyn til at beslutte, hvad der skal gøres for at bringe krisen inden for mælkeproduktionssektoren i EU til ophør en gang for alle. I den forbindelse håber vi, at Kommissionen vil give et udførligt svar på vores spørgsmål og tage vores forslag alvorligt, således at der med det interinstitutionelle samarbejde frembringes de resultater, det europæiske landbrug fortjener, og vises solidaritet ved at tilbyde praktisk støtte til kriseramte landmænd i EU, som har brug for vores hjælp nu.

Mariann Fischer Boel, *medlem af Kommissionen*. (EN) – Fru formand! Jeg vil gerne have lov til at bruge lidt mere end de tre minutters taletid, jeg har fået tildelt, for jeg tror, tre minutter faktisk ikke vil være nok i forbindelse med dette vigtige og alvorlige emne.

For det første vil jeg gerne sige, at jeg er meget glad for de spørgsmål, Udvalget om Landbrug har stillet, fordi det giver mig en glimrende mulighed for at forklare de tiltag, der allerede er gjort.

Jeg vil også gerne takke Parlamentet for dets vedvarende arbejde på dette område. Vi er alle forpligtet til at finde løsninger. Det er De, og det er jeg.

Det er ikke alle, der er enige i de løsninger, jeg foretrækker, men jeg tror fuldt og fast på, at disse løsninger virker nu og vil virke, og det er også løsninger, vi kan forsvare politisk set.

Hr. De Castro bad på vegne af Udvalget om, at vi fortæller, hvad vi faktisk gør. Den gode nyhed er, at priserne er for opadgående. Smørpriserne er f.eks. i løbet af en måned steget med 4 % i Frankrig, 8 % i Tyskland og endnu mere i Storbritannien.

Skummetmælkspulver er også steget med 4 % i Frankrig og Tyskland og med 2-3 % i gennemsnit i hele EU.

De gennemsnitlige mælkepriser er steget, og Albert Deß fortalte mig netop her til morgen, at priserne på spotmarkedet nu ligger på 30 eurocent i visse områder.

Vi kan se, at interventionsopkøb af ost næsten er gået i stå, fordi markedsprisen er højere end interventionsprisen. Det er endnu et positivt signal.

Vi er endnu ikke dér, hvor vi gerne vil være, men vi er på vej i den rigtige retning. Det gør mig endnu mere overbevist om, at det er den rigtige politiske tilgang, vi har forfulgt lige fra begyndelsen.

De kender hovedbestanddelene i det, vi har gjort. Vi har gjort brug af alle de til rådighed værende markedsforanstaltninger, og vi regner her med at bruge ca. 600 mio. EUR i løbet af en periode på 12 måneder.

Vi har anført, at medlemsstaterne har mulighed for at påbegynde direkte udbetaling til landmændene af enkeltbetalinger pr. bedrift fra 16. oktober i stedet for 1. december, og med 2003-reformen besluttede vi at afkoble mælkepræmien – 5 mia. EUR om året – og overføre den direkte til enkeltbetalingsordningen.

Vi har genopretningsplanen og beslutningerne fra sundhedstjekket, hvilket giver andre 4,2 mia. EUR til at klare de nye udfordringer, herunder omstruktureringen inden for mælkesektoren. Alt dette er naturligvis ekstra i forhold til det, vi kan gøre i henhold til politikken for udvikling af landdistrikter.

Til hr. De Castros orientering blev interventionsoplagringen af ost faktisk afskaffet i 1994. Jeg tror, der må være tale om en sammenblanding af intervention og privat oplagring, for privat oplagring blev afskaffet med beslutningerne i forbindelse med sundhedstjekket.

Som sagt ser det ud til, at vores nuværende tilgang fungerer. Jeg er derfor mere end nogensinde fast besluttet på ikke at vende "tilbage til fremtiden" på måder, der ville kunne skade vores mælkesektor på lang sigt og lade vores landmænd stå uden faste holdepunkter.

Med andre ord er det ikke muligt at foretage en U-vending med hensyn til de beslutninger, der blev truffet i forbindelse med sundhedstjekket, og Rådet, regeringscheferne, har udtrykkeligt bedt mig om ikke at gøre det.

Tanken om at beholde kvotesystemet efter 2013 er derfor ikke aktuel. At indefryse kvoter er ikke aktuelt, og det er det heller ikke på nogen måde igen at anvende visse dyre, men ineffektive markedsinstrumenter fra tidligere. Disse muligheder er ikke aktuelle.

Det betyder bestemt ikke, at vi nu har færdiggjort arbejdet politisk set. Jeg mener, tiden er inde til yderligere handling. Vi skal følge op på rapporten fra juli om mælkesektoren, anvende de foranstaltninger, der er nævnt i rapporten, og så træffe beslutninger om andre tiltag af langsigtet karakter.

Hvis jeg må begynde med rapporten, vil jeg først se på statsstøtten. I rapporten søsatte man den idé, at medlemsstaterne på midlertidig basis kunne tilbyde landmænd en støtte på op til 15 000 EUR inden for disse midlertidige rammer under krisen. Kommissionen har faktisk allerede sat skibet i søen og forventer at ændre reglerne i de kommende uger.

Det andet punkt er en strømlining af procedurerne for reaktion på priserne i mælkesektoren. I øjeblikket er mælk faktisk ikke omfattet af artikel 186 i den fælles markedsordning, ifølge hvilken Kommissionen ved egen beføjelse hurtigt kan træffe midlertidige foranstaltninger i tilfælde af markedsforstyrrelser. Jeg foreslår derfor, at vi indfører mælkesektoren i artikel 186. Det vil fremover sætte os i stand til at handle hurtigt, hvis vi støder på alvorlige problemer i mælkesektoren.

Vores nylige forlængelse af interventionsperioden skulle f.eks. godkendes af Rådet, og Parlamentet stemte også om den, men hvis mælkesektoren havde været omfattet af artikel 186, kunne vi have reageret omgående.

Generelt sagt kunne vi næsten omgående mobilisere foranstaltninger til stimulering af efterspørgslen, og/eller vi kunne begrænse markedsføringen af mælk, hvilket alt sammen kun ville ske på midlertidig basis og under forudsætning af, at vi havde den nødvendige finansiering til rådighed.

Det tredje opfølgningsspunkt fra rapporten vedrører medlemsstaternes opkøbsordninger. En måde at omstrukturere på er, at medlemsstaterne faktisk kan købe kvoter fra landmændene og lægge disse kvoter i deres respektive nationale reserver.

Som De ved, tæller den nationale reserve på en måde med i medlemsstaternes samlede kvote, så hvis enkeltproducenter overskrider deres kvote, men medlemsstaterne som helhed ikke overskrider deres kvote, inklusive deres nationale reserve, betales der faktisk ikke nogen tillægsafgift.

Det, jeg har til hensigt at foreslå, er, at opkøbte kvoter, der befinder sig i de nationale reserver, ikke skal tælles med i de nationale kvoter, når det skal beslutes, om vi skal beregne tillægsafgift eller bede landmændene om at betale tillægsafgift eller ikke.

Hvis tillægsafgiften så alligevel skal opkræves, kan den del, der svarer til den opkøbte kvote, anvendes til omstruktureringen. Det kan måske lyde lidt kompliceret, men det er faktisk et meget effektivt værktøj.

Alle disse skridt, vi tager nu, har en næsten omgående indvirkning på markederne, men vi er også nødt til at gøre noget på mellemlang og lang sigt. Jeg vil her gerne takke Frankrig og Tyskland for deres idéer og forslag i denne henseende.

Det første spørgsmål af længere rækkevidde gælder anvendelsen af kontrakter mellem mælkebønderne og mælkeindustrien for at skabe en bedre balance mellem udbud og efterspørgsel på markedet for mælk og mejeriprodukter.

Jeg mener, at dette er en langt, langt bedre tilgang end kvotesystemet, og det fungerer allerede i dele af EU.

Mælkebønder og mejerier har klare aftaler, der fjerner meget af usikkerheden. På den anden side udnytter nogle medlemsstater bare ikke denne mulighed, men det kan ændres ved at skabe juridiske rammer for disse kontraktlige forbindelser, samtidig med at der sikres fair konkurrence.

Det andet spørgsmål af længere rækkevidde handler om magtbalance, og De ved, at vi har haft denne diskussion mange gange. Vi er nødt til at kunne se, hvor merværdien forsvinder undervejs fra primærproducent til supermarkeds kæder.

Vi vil også se på de fremtidige markeder, og endelig mener jeg, at der kan gøres meget, hvad angår produktionsomkostninger og innovation.

For at der kan ske en ordentlig behandling af alle disse idéer på mellemlang og lang sigt, vil jeg nedsætte en arbejdsgruppe med eksperter fra medlemsstaterne og Kommissionen, så de kan gå i dybden med disse spørgsmål.

For mig er problemet på markedet for mælk og mejeriprodukter ikke kun en sag mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Parlamentet spiller faktisk også en vigtig rolle, og jeg ser frem til drøftelsen her i dag om dette vigtige emne.

Tak for Deres tålmodighed.

Albert Deß, for PPE-Gruppen. – (DE) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Det er naturligvis særdeles svært at opsummere dette problem på to minutter, men jeg vil forsøge at gøre det i punktform.

Mælkesektoren har problemer. Mange mælkebønders eksistens er truet. Hovedårsagen er et enormt fald i omsætningen af mejeriprodukter. Kommissionen burde virkelig have reageret hurtigere i den anledning.

Jeg ville også have foretrukket at se stærkere salgsfremmende foranstaltninger frem for en større grad af intervention, som f.eks. at smørfedt igen blev brugt i iscremeindustrien. Sidste år, da smørprisen en kort overgang nåede op på mere end 4 EUR, holdt en stor del af iscremeindustrien op med at bruge smørfedt. Jeg kender tallene for Tyskland. De viser, at omkring 100 000 tons ikke længere forarbejdes i fødevareindustrien, hvilket svarer til en million tons mælk. Vi må og skal forsøge at stimulere afsætningen igen, så disse kvanta kan fjernes fra markedet.

Jeg vil gerne takke de grupper, der har bistået med at udarbejde vores fælles beslutningsforslag. Desværre har Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance ikke deltaget i denne drøftelse.

Fru kommissær! Som kortsigtet foranstaltning opfordrer vi i et yderligere forslag til, at de minimis-støtten øges. Forslaget stilles med 40 underskrifter. Dette ville især give mulighed for at hjælpe de mindre mælkebønder. Det ville også være fornuftigt at indføre en ordning for tidlig pensionering. Jeg kender mange landmænd på 58 år, som gerne ville holde op med at arbejde inden længe. Her vil en relevant ordning være nødvendig.

Fru kommissær! Jeg vil gerne takke Dem oprigtigt for Deres arbejde og bede Dem sørge for relevante ordninger til forbedring af situationen for vores mælkebønder. Måske vil De nå at få mulighed for at afhjælpe denne situation i nærmeste fremtid....

(Formanden afbrød taleren)

Luis Manuel Capoulas Santos, for S&D-Gruppen. – (PT) Fru formand, fru kommissær! Kommissionen og Rådet har været længe om at reagere på den alvorlige krise i sektoren. Det er vi alle enige om. Den frygtelige situation, sektoren er i, kræver hurtig og beslutsom handling, ellers risikerer vi, at mange tusinde landmænd i hele EU ruineres.

Min politiske gruppe har ydet en stor indsats for at sætte os i stand til at nå det kompromis, der er indeholdt i det forslag til beslutning, vi drøfter her i dag. Jeg håber, forslagene gør sig fortjent til Deres opmærksomhed, fru kommissær, for kun ved at reducere udbuddet og samtidig stimulere efterspørgslen vil det være muligt at genskabe ligevægten på markedet og bringe priserne op på et niveau, der er rentabelt for producenterne.

Jeg beklager, at kompromiset ikke omfatter en midlertidig suspension af øgede kvoter eller indførelse af en ligeledes midlertidig præmie for at reducere produktionen. De foranstaltninger, vi foreslår, udgør imidlertid et nyttigt bidrag til hurtigere at tackle krisen. Det er op til Dem at følge behørigt op på dem, fru kommissær.

George Lyon, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Som vi har hørt fra andre talere, er der krise i mælkesektoren. Der er ikke tvivl om, at vi er nødt til at handle for at lette deres trængsler, men jeg vil gerne gøre det klart, at der er tale om en kortvarig krise, der kræver kortsigtede markedsforanstaltninger fra Kommissionens side, sådan som det er skitseret i beslutningsforslaget.

Vi må også gøre os det klart, at de europæiske forbrugere i for lang tid har betalt for en landbrugspolitik, der ikke har fungeret, og som har svigtet både landmænd og forbrugere. Denne krise bør derfor ikke bruges som undskyldning for at vende ryggen til vejen mod flere reformer og liberalisering af FLP. Derfor har vi stillet ændringsforslag herom, og derfor bifalder jeg Deres forsikringer i spørgsmålet.

Vi ønsker også, at Kommissionen fokuserer på at klare de åbenbare problemer på markedet. Forbrugerne taber, fordi de ikke får fordel af faldet i mælkepriserne. Landmændene taber, fordi de ikke får en rimelig andel af detailmælkeprisen. Vi bifalder Kommissionens undersøgelser i fødevarekæden, men vi ønsker, at De går længere end det, fru kommissær.

Vil De forpligte Dem til handlinger, der kan udrydde supermarkedernes misbrug af deres monopolstatus? Vil De forpligte Dem til at tilvejebringe et konkurrencedygtigt marked, hvor producenterne får en rimelig andel af kagen, og vil De forpligte Dem til at tilvejebringe et funktionelt mælkemarked, hvor landmændene kan få en rimelig forretning og forbrugerne en rimelig pris?

Jeg ser frem til Deres svar, fru kommissær.

José Bové, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! I månedsvis har landmænd med kreaturhold advaret Kommissionen og Rådet om krisens alvor. Titusinder af job er ødelagt i landbrugsområderne. EU havde regnet med en stigning i efterspørgslen på verdensmarkedet. Dens eksperter var helt galt på den. Den finansielle og økonomiske krise, vi oplever nu, har en direkte indvirkning på landbruget og forbruget.

Landbrugskommissær Boels beslutning om at fastholde øgede kvoter og Rådets ønske om at afvikle dem inden 2015 er en provokation mod mælkebønderne. Tiderne har ændret sig. EU-politikken skal tilpasses de nye, globale forhold. De mælkepriser, producenterne er blevet påtvunget, dækker ikke produktionsomkostningerne. På hver liter mælk taber nogle små landmænd op til 30 cent. I slutningen af året vil mange af dem ikke have tjent blot én euro, eller de vil endog have tabt penge. Regionale embedsmænd fortæller os, at nogle endog går så vidt som til at tage deres eget liv.

I lyset af denne krise, der er uden fortillælde, må EU hurtigt træffe væsentlige foranstaltninger. Vi opfordrer stats- og regeringscheferne, der mødes i aften for at forberede G20, til at sætte mælkekrisen på dagsordenen for deres møde, så der kan træffes relevante foranstaltninger i forhold til landmænd med kreaturhold.

EU skal forstærke mælkelandbrugenes forhandlingskapacitet, så de ikke længere skal være underlagt landbrugsfødevareindustriens diktater. EU bør også sørge for et sikkerhedsnet for at garantere en rentabel pris, så prisen aldrig kommer under produktionsomkostningerne. EU skal sætte en stopper for sit eksportstøtteprogram. Med støtte fra forskellige grupper i Parlamentet fra både højre og venstre side har EU netop vedtaget at bruge den enorme sum af 480 mio. EUR på at sælge sin overskudsproduktion billigt på verdensmarkedet. Man ødelægger hundredtusinder af job i landbruget mod syd og skubber kynisk til landmændene for at få dem til at flytte væk fra landområderne eller emigrere.

Frem for alt skal EU straks foretage en drastisk reduktion på 5 % i EU's mælkekvoter, og det skal ske på en måde, som står i omvendt forhold til den mængde, små producenter leverer, for at der hurtigt kan genskabes balance mellem udbud og efterspørgsel. En *laissez faire*-politik er uacceptabel. Det har frygtelige konsekvenser med hensyn til beskæftigelse og jordbrugsmønstre.

Uden små landbrug vil der ikke være noget Europa.

James Nicholson, for ECR-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg har en meget stærk fornemmelse af, at Kommissionen var meget længe om at reagere på dette specielle problem. Den har siddet med hænderne i skødet for længe, og det har mange landmænd lidt alvorligt under. Vi kan enten beslutte at hjælpe branchen, eller vi kan beslutte, at vi til syvende og sidst vil lade vores landmænd lukke deres bedrifter. Så kan vi importere udefra med alle de problemer, det giver os.

Jeg bifalder Deres bemærkninger om fremtiden, fru kommissær, men jeg er ikke glad for Deres bemærkninger vedrørende det kortsigtede perspektiv. Jeg mener, vi er nødt til at gøre mere på kort sigt for at hjælpe branchen gennem dens aktuelle krise. Disse kortsigtede foranstaltninger kræver øjeblikkelig handling.

Selvfølgelig husker jeg tiden med mælkesøer og smørberge, og den ønsker jeg ikke tilbage. Jeg tror ikke, at nogen i branchen ønsker den situation igen, hverken landmændene, forarbejdningsvirksomhederne, Kommissionen eller vi her i Parlamentet. Den tid ønsker vi ikke tilbage, men som jeg ser det i øjeblikket, er et af hovedproblemerne, at mens landmændene har oplevet en drastisk reduktion i, hvad de får for deres mælk, betaler forbrugerne næsten det samme, som de betalte før.

Før vi kan tackle supermarkedernes magt på dette område, finder vi ingen løsning. De skal kontrolleres. Vi har brug for en ombudsmand, én, der kan fortælle supermarkederne, at de handler uden for deres ansvarsområde, at de flår folk, flår landmændene og undervejs ødelægger disses virksomheder.

Ilda Figueiredo, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Fru formand! Endnu en gang kan jeg kun beklage Rådets holdninger og det, kommissæren lige har sagt, idet hun fortsat ikke kommer til bunds i spørgsmålet og ikke anerkender behovet for at genoverveje de beslutninger, der er truffet med hensyn til afvikling af mælkekvoterne. I stedet ønsker hun at fortsætte dereguleringen af sektoren imod landmændenes interesser.

Vi insisterer derfor på at støtte en opretholdelse af kvotesystemet, omend med justeringer for at tilpasse det til behovet i de enkelte lande, herunder skrotning af den årlige forhøjelse på 1 % indtil 2015. Tror hun da ikke, at det i en for mælkesektoren så alvorlig krise er vigtigere at støtte landbruget og mælkesektoren i medlemsstaterne end at deregulere sektoren og liberalisere den internationale handel, således at landdistrikterne og beskæftigelsen med rette fremmes? Finder hun det ikke afgørende, at der oprettes en ekstraordinær støttefond for mælkesektoren på fællesskabsniveau, til gavn for de mest berørte producenter og lande, og at der defineres nye former for støtte til mælke- og kødproduktion? Jeg mener, det er nødvendigt.

Giancarlo Scotta, for EFD-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne understrege min tvivl om forslaget om at forlænge 2009-2010-interventionsperioden for smør og skummetmælkspulver, da der med dette forslag er risiko for, at kortsigtede foranstaltninger beregnet på den aktuelle markedskrise

bliver til strukturforanstaltninger, som faktisk bringer mælkeproduktionssektoren tilbage til udgangspunktet før indførelsen af kvoteordningerne.

I et forsøg på at skabe mere balance i markedsforanstaltningerne, så fordelene ikke kun gives til de medlemsstater, der har en produktion af smør eller skummetmælkspulver, opfordrer jeg til, at der genindføres fællesskabsstøtte til privat oplagring af ost med lang modningstid.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom på spørgsmålet om oprindelsesangivelse på og mærkning af mejeriprodukter samt sporbarhed af produkter. Det er et ønske, der i stadigt stigende omfang kommer direkte fra de europæiske forbrugere, og som måske kunne hjælpe os med at tackle krisen i mælkeproduktionssektoren. Jeg håber, at mine parlamentskolleger fra de andre grupper også kan gå ind for dette forslag.

Diane Dodds (NI). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for hendes bemærkninger til os i dag. I mit land, Nordirland, er mælkesektoren af afgørende betydning. Når mælkesektoren kæmper, kæmper resten af landbrugsøkonomien. I øjeblikket får landmændene kun lidt over 20 eurocent pr. liter mælk, samtidig med at omkostningerne eskalere. I Nordirland har de ikke kun måttet kæmpe med ringe mælkepriser og høje omkostninger, vi har også for tredje år i træk haft en våd sommer, og det har haft en ødelæggende virkning på mælkeindustrien i Nordirland.

Det var foruroligende at se de belgiske landmænd i aftes være så vrede og føle sig så hjælpeløse, at de hælder mælken ud på deres marker i protest mod den lave mælkepris og de problemer, de også står over for. Kommissionen har taget kærlig skridt til at lægge en bund for markedet, men vi kan ikke opretholde priserne på et uøkonomisk lavt niveau.

Jeg opfordrer Kommissionen til at træffe kortsigtede foranstaltninger, der skal bidrage til at øge efterspørgslen efter mælk, reducere produktionsomkostningerne, tackle logistikkæden med dens stadigt lavere priser til landmændene og høje supermarkedspriser samt til på længere sigt at skabe en bæredygtig branche og en fremtid for unge landmænd, som oplever alvorlige problemer med lave priser og høje bankomkostninger.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Fru formand! Når landbrugskvinder begynder at protestere, ved man, at der er tale om alvorlige problemer. I weekenden mødte jeg en gruppe irske kvinder, der kalder sig landbrugskvinder for fair priser, 'Farm Women for a Fair Price', og jeg mener, at vi bør bemærke ordene 'fair priser', for producenterne får ikke en rimelig eller fair pris – og det er det, forhandlingen i dag handler om.

Det ville være uopdragent ikke at bifalde kommissærens kommentarer om en stabilitet på markedet, omend på et meget lavt niveau, og jeg erkender, at Kommissionen har taget skridt til og brugt penge på at skaffe stabilitet på markedet. Det er bare ikke nok, det skete ikke hurtigt nok, og vi står med en alvorlig krise.

Jeg vil gerne sige, at med hensyn til fremtiden er Deres kommentarer særligt velkomne. Jeg er bekymret over, at Parlamentet er delt i spørgsmålet om mælkekvoter, for når vi får den fælles beslutningstagning, hvis Lissabontraktaten træder i kraft, bliver vi nødt til at tænke mere sammenhængende som gruppe og sende tydelige signaler til landmændene i stedet for splittede budskaber. Jeg gentager derfor, at Deres kommentarer om at skabe forbindelser mellem producenter og forarbejdningsvirksomheder samt om produktionsniveauer er noget, vi skal undersøge og forhandle yderligere om.

Vi er dog nødt til at spørge Dem, fru kommissær: Uden kvoter, hvilken slags markedsstøtteforanstaltninger vil der efter Deres mening være tale om, som kan bidrage til at sikre, at vores producenter får en fair og rimelig pris? Og De bedes også håndtere markedet, for det fungerer ikke. Alle siger, at de ikke tjener på mælk, også supermarkederne – hvilket jeg tvivler stærkt på – men vi har brug for større klarhed, og vi har brug for rimelige vilkår for landmændene.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Fru formand, fru kommissær! Jeg skal gøre det kort.

Jeg mener, at denne forhandling er todelt. Der er det umiddelbare spørgsmål om, hvordan vi kan gøre os fri af krisen. Alle foranstaltninger er nødvendige, lige fra bistand til landmændene til interventionsforanstaltninger – de er faktisk absolut nødvendige. Vi må og skal godkende dem og endda opfordre til, at deres omfang udvides. Det er, hvad vi og adskillige parlamentskolleger foreslår her i Parlamentet.

For det andet er der det strukturelle spørgsmål med hensyn til styring af markedet for mælk og mejeriprodukter, og her adskiller vores synspunkter sig fra Deres, fru kommissær. De foreslår, at vi bevæger os i retning af at anvende kontraktlige forbindelser. Jeg kan fortælle Dem på forhånd, at hvis man indfører

kontraktlige forbindelser mellem industrivirksomheder og landmænd vil det på lang sigt medføre, at disse virksomheder konkurrerer med hinanden i hele Europa.

For at regulere et marked er der brug for offentlig regulering. Der findes ingen andre løsninger. Efter denne krise er det dét, der skal forhandles om. Jeg mener, at vi i forhandlingen i dag skal respektere alle opfattelser og alle muligheder. Jeg er bange for, at vi var for hurtige i forbindelse med sundhedstjekket til at afgøre et spørgsmål som f.eks. det om kvoter. Jeg vil gerne påpege over for alle, der har talt, at kvoterne indtil nu har gjort det muligt at opretholde en produktion af mælk og mejeriprodukter i Europa og sikre, at mejerisektoren er højt udviklet, samtidig med at de har sikret, at priserne var på et niveau, kunderne let kunne overkomme.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Fru formand! I det seneste år har størstedelen af mælkebønderne i Irland og hele EU solgt deres mælk for mindre end produktionsomkostningerne. Mælkebøndernes levebrød er alvorligt truet.

Mens Kommissionens beslutning om at forlænge interventionsperioden for smør og skummetmælkspulver indtil 2010 bifaldes kraftigt, vil kortsigtede foranstaltninger ikke lette presset på mælkebønderne på lang sigt. Der skal ske tiltag nu, så man kan klare de aktuelle problemer, men tiltagene skal også være langsigtede og kunne sikre en bæredygtig og fremgangsrig branche fremover. Mælkebønderne har brug for øjeblikkelig økonomisk hjælp. Der er et påtrængende behov for at oprette en mælkefond i EU på 600 mio. EUR, som Parlamentet har opfordret til i 2009-budgetproceduren. Mælkebønderne har krav på rimelige priser, og der er brug for et hensigtsmæssigt prisstøttesystem for at sikre mælkebønderne en rimelig mindstepris pr. liter og en rimelig indtægt, de kan leve af. Irske og europæiske mælkebønder skal ikke tvinges væk fra deres virksomheder, og jeg henstiller indtrængende til Kommissionen og Rådet om, at der handles øjeblikkeligt og effektivt.

Fru kommissær! Jeg vil gerne sige, at De har haft stor succes som kommissær, og jeg anerkender det umådeligt store arbejde, De har gjort. De har for nylig bekendtgjort, at De træder tilbage, og jeg vil gerne opfordre Dem indtrængende til at løse eller i videst muligt omfang bidrage til at løse dette problem, før De forlader posten.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Fru formand! ¡Bon dia! Jeg henvender mig til Parlamentet uden at kunne gøre det på mit eget sprog, catalansk, som tales af mere end 10 mio. borgere i Europa.

For min gruppe ønsker jeg i dag at udtrykke vores solidaritet med hele landbrugssektoren og især med mælkebøndernes strejke og deres aktioner overalt i Europa. Den aktuelle situation er uholdbar og kræver en politisk løsning. De foranstaltninger, Kommissionen hidtil har vedtaget, har åbenlyst ikke bidraget til at afhjælpe krisen eller finde et realistisk alternativ til kvoteerstatningsordningen, der er planlagt indført i 2015. Resultatet er, at der f.eks. i Spanien – nærmere bestemt Galicien – er 14 000 mælkebønder, som har måttet klare en total omstrukturering for fortsat at kunne leve og arbejde på landet, men i dag er de stadig i overhængende fare for at forsvinde.

Af alle disse grunde og på samme måde, som den har grebet ind i andre sektorer, skal Kommissionen også gribe ind i mælkesektoren ved at regulere produktionen, omfordele kvoter, tilbyde midlertidige kompensationer, fremme produktporbarhed og bidrage til at bringe producenter og forbrugere tættere sammen ved at korrigere de forhold, der ikke fungerer pga. oligopolet i distributionsledet.

Hvorfor har Kommissionen ikke grebet definitivt ind for at forhindre de negative følger af dette oligopol, der er dannet af store distributører?

Hvorfor sikrer vi ikke, at vores mælkebønder og landmænd i almindelighed kan overleve på landet, for deres virksomheder har ekstremt positive virkninger i samfundet økonomisk, socialt og miljømæssigt set?

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Krisen i mælkesektoren viser, at hele EU-systemet med kvotebaseret regulering er forfæjlet og ineffektivt. Det, vi har brug for, er ikke mere regulering og manipulation med kvoterne, men en fuldstændig afskaffelse af mælkekvoterne. Det er hovedsagelig de producenter, som har lave omkostninger, og som har overskud, der skal have mulighed for at producere mælk. Krisen i mælkesektoren skal klares ved at afskaffe mælkekvoterne hurtigst muligt. Jeg støtter kommissærens forslag på at afskaffe kvoterne inden 2015, men ville ikke være ked af at se dem forsvinde før da.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Det har gjort mig endnu mere bekymret at lytte til Deres udtalelser, som ikke i tilstrækkelig grad forholder sig til de lidelser, mælkebønderne og andre landmænd gennemgår.

Krisen er af strukturel karakter og er, som De har sagt, ikke forårsaget af aktuelle forhold alene, men også af på hinanden følgende dereguleringer. Vi opfordrer således til, at der holdes et ekstraordinært møde i Rådet for at redde de små landbrug.

Rådet bør for det første oprette en særlig fond, der skal yde bistand til ikkeindustriel produktion af mælk og mejeriprodukter. For det andet bør Rådet straks fastsætte en mindstepris i EU, som de centrale indkøbskontorer skal være forpligtet til at overholde uden at lade forbrugerpriserne stige. For det tredje bør Rådet blokere for nationale produktionskvoter og sætte en stopper for utilbørlig import fra lande uden for EU.

John Bufton (EFD). – (EN) Fru formand! Jeg er meget bekymret over mælkeindustrien i Storbritannien. Jeg føler, at det største problem ligger i detailledet, som har enorme fortjenester på bekostning af vores mælkebønder. Når vi ser, hvad supermarkederne lader forbrugerne betale for mælk, og så ser på, hvad mælkebonden faktisk får, er forskellen simpelthen utrolig.

Det er landmanden, der har arbejdet med og de største omkostninger ved at producere mælken, men samtidig høster supermarkederne enorme fortjenester. Den margin, landmanden modtager, er så urimelig. Vi skal lægge pres på supermarkederne, så de betaler en fair pris til branchen, og efter min mening behøver prisen på mælk i supermarkederne ikke ændre sig. Forbrugerne vil ikke skulle betale mere for deres mælk. Supermarkederne skal begrænse deres avancer. Det er en skandale at se disse supermarkeder nyde godt af de enorme profitter hver eneste år, samtidig med at vores mælkeindustri kæmper. Hvis der ikke reageres i spørgsmålet i den allernærmeste fremtid, tror jeg virkelig, at mange af vores mælkebønder i Wales og resten af Storbritannien vil lukke deres virksomheder.

Jeg har en enkelt hurtig bemærkning til kommissærens kommentarer i formiddag om tillægsafgiften. Disse kommentarer bekymrer mig. Jeg tror, den vil ramme vores mest effektive producenter – dem, der har taget imod udfordringen, reageret på markedet og investeret massivt i deres landbrug, idet de har lyttet til Kommissionens ord om, at kvoterne vil blive afskaffet. Indførelse af en tillægsafgift vil være imod de strukturændringer, som både EU og den britiske regering hævder at støtte.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Fru formand! Kommissionen er i et ekstremt opmuntrende humør igen og har gode nyheder med, men jeg kan ikke forstå og ikke se noget godt i tusinder tons af mælk, der bliver hældt ud i protest mod den politik, der forfølges i øjeblikket.

Sandheden er, at hr. De Castro og de andre foregående talere har helt ret, når de siger, at Kommissionen og Rådet ikke gjorde nok under sundhedstjekket for at forhindre denne krise. Hvor er forresten Rådets repræsentanter, som burde tage stilling til dette spørgsmål, eftersom Rådet har den afgørende stemme ved alle reformer?

Mine østeuropæiske kolleger og jeg i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har ved adskillige lejligheder advaret om, at der er behov for en langt større øgning af kvoterne, eller for at de helt bliver fjernet, fordi vores lande, der er nye i EU-systemerne, var de første, der mærkede krisen. Desværre har vi råbt for døve øren, og ansvaret herfor ligger hos Parlamentet.

Jeg beklager dybt, at det har vist sig, at vi proreformister, som virkelig har ønsket en reform af landbrugspolitikken, har været dommedagsprofeter. Jeg håber, De tager ved lære i fremtiden.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Fru formand! Lige siden krisen begyndte, har mange mennesker bedt om, at øgningen af mælkekvoterne blev indstillet. Ikke blot ville en sådan foranstaltning ikke løse noget, den ville være en fejltagelse, i det mindste set ud fra følgende synspunkter.

For det første er der ikke nogen grundlæggende økonomisk forbindelse mellem øgningen af mælkekvoterne og faldet i markedspriserne. Kvoterne er øget, mens produktionen er faldet. Jeg kan ikke se forbindelsen derimellem. Markedet selv giver en forklaring på de faldende priser. Jeg tror, at det at lave faste kvoter ville medføre prisstigninger over tid. Endnu en gang vil det imidlertid ikke være producenterne, der nyder godt af det, men forarbejdningsvirksomhederne og detailhandlerne. Hvis vi ønsker at begrænse produktionen, skulle vi måske tilskynde producenterne til frivilligt at ophøre med kvægavl, og tilskyndelsen skulle være i form af incitament snarere end foranstaltninger, der kunne skævvride markedet. Hvis kvoterne fastfryses, hvad vil der da ske, hvis f.eks. efterspørgslen på verdensmarkedet stiger igen? Hvad kunne de europæiske producenter gøre? For mælkeproduktionen har ikke en hane, vi bare kan åbne og lukke for...

(Formanden afbrød taleren)

Som jeg var ved at sige, hvad kunne de europæiske producenter gøre, hvis efterspørgslen på verdensmarkedet stiger igen? For mælkeproduktionen har ikke en hane, vi bare kan åbne og lukke for på ubeslutsom vis. Hvis vi skulle reducere produktionen nu, ville bønderne naturligvis opgive kvægavl, men det ville blive meget svært at erstatte besætningerne, når vi indser, at det, nogle mennesker nu mener ville være en god foranstaltning, i virkeligheden er en stor fejltagelse.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Fru formand, fru kommissær, hr. rådsmedlem! Jeg vil gerne indlede med at takke min medlemskollega hr. Capoulas Santos, som har muliggjort denne beslutning.

Vi taler i dag om vores mælkebønder, og om vi skal lade dem i stikken eller behandle dem hæderligt. Jeg mener ikke, at vi bør lade dem i stikken, men at vi bør behandle dem hæderligt. Ja, der er et presserende behov for kortsigtede foranstaltninger for at klare krisen. Ja, interventioner kan fint accepteres en kort overgang, hvis mælkeprisen har ramt bunden, og det er berettiget med yderligere subsidier, lån og fonde for at bekæmpe krisen. Hvad der imidlertid er fuldstændig uacceptabelt er for det første at begynde at drøfte mælkekvoter igen og for det andet at genindføre skattefinansierede eksportgodtgørelser for produkter, der leveres til udviklingslande. Vi opgav denne blindgyde i 2003, og jeg appellerer til Dem om at lade det forblive sådan af hensyn til vores mælkebønder.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Den verdensøkonomiske krise har slået det globale marked ud af kurs. Som mælkeproducenter lider vi under, at priserne har nået det laveste niveau nogensinde. Vi hører igen og igen, at de vedtagne reguleringer af mælkekvoterne bør ændres. Jeg er selv mælkebonde og kan kun advare Dem om at gøre det.

Med Kommissionens interventionsforanstaltninger er det også lykkedes at forhindre mælkepriserne i at falde endnu mere, og markedet synes at være ved at løsne op. Jeg mener dog ikke, at denne intervention virkelig er et godt middel til at opnå det, fordi den vil bevirke, at lagre, som måske senere kan blive en byrde for et marked, der er på vej op igen, vil hobe sig op. Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at forklare, hvordan den vil tackle dette problem.

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Fru formand! Må jeg rose kommissæren for hendes visioner om branchens fremtid, og må jeg sige, at jeg bakker kraftigt op om hendes hensigt om at afskaffe mælkekvoterne. Jeg mener, det er den rette beslutning. Jeg bifalder også hendes forslag om at se den aktuelle krise som en fornuftig og hensigtsmæssig lejlighed til at støtte producenterne i en vanskelig tid.

Der er imidlertid to punkter, jeg ønsker at fremføre. For det første ville det efter min mening være u hensigtsmæssigt at indføre tillægsafgiften på dette tidspunkt. Det er en kortsigtet reflekshandling. Det vil sende alle de forkerte signaler og vil kun effektivt straffe effektive producenter, som lægger planer for at blive i branchen på lang sigt.

For det andet er vi nødt til at indse, at der kun er ringe eller ingen direkte forbindelse mellem prisen i detailhandelssektoren og råvareprisen hos producenten. Det er, hvad jeg kalder en dysfunktionel priskæde-mekanisme.

Det globale marked vil altid have størst indflydelse, og vi må indse, at det globale marked altid vil være flygtigt. Jeg opfordrer derfor Kommissionen indtrængende til på lang sigt at fremkomme med planer til sikring af, at der bliver tale om en eller anden form for stabilitetsmekanisme til gavn ikke kun for producenterne, men selvfølgelig også for forbrugerne på lang sigt.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Fru formand! De afsluttede Deres tale, fru kommissær, med at sige, at der er krise i mælkesektoren, og dog indledte De med at sige, at der allerede er truffet alle mulige foranstaltninger, og at situationen er ved at blive løst.

De bør vide, at det kræver en klog kvinde at erkende, at hun har taget fejl. Det er en talemåde i Spanien, som meget fint kunne bruges om den aktuelle situation. I månedsvis har mælkesektoren lidt under en af de værste kriser i sin historie. Det til trods, og da Kommissionen og visse regeringer – heriblandt tilsyneladende min egen, den spanske – ikke ønsker at få vreden deres arme om på ryggen, nægter de at ændre beslutningerne i forbindelse med sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik.

Disse beslutninger blev truffet uden tanke for sektorens skrøbelige natur og i en markedssammenhæng, der var meget forskellig fra den, der har udviklet sig, siden kompromiset blev indgået. Det får én til at tro, at medlemsstaterne dengang ikke ønskede at se eller ikke kunne se det uvejr, der var på vej. Reformen er meget hurtigt blevet irrelevant på grund af de store ændringer på markedet, hvilket viser, at sektoren er fuldstændig afhængig af prisudsvingene.

At store producenter som Frankrig og Tyskland – lande, der med denne aftale i absolutte tal opnåede den største øgning af deres nationale produktionskvoter – nu er dem, der anmoder om en revurdering af beslutningerne i forbindelse med sundhedstjekket, rejser en masse spørgsmål.

Som jeg ser det, fik medlemsstaterne uret, og de burde have lydt mere omhyggeligt til de stemmer, herunder min, der opfordrede til, at en endelig beslutning om sektorens fremtid skulle udskydes til 2011.

Det er en skam, at ingen lyttede til os. Det bør De måske gøre nu.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Fru formand, fru kommissær! Dagens forhandling er afgørende for, at vi kan udtrykke vores bekymring over krisen i mælkesektoren. Vi skal klare denne situation, som truer fremtiden for et stort antal mælkeproducenter i EU.

Dette er en europæisk krise, som skal tackles ud fra en europæisk synsvinkel. Der er brug for ambitioner og alle til rådighed stående fællesskabsværktøjer, hvilket Kommissionen i øjeblikket synes ude af stand til at tilvejebringe.

Fru kommissær, De bør ikke give sorteper videre til medlemsstaterne, så de hjælper, hvem de nu kan. Vi må og skal finde fælles løsninger.

Parlamentet har følgelig det vigtige ansvar at forlange foranstaltninger til at sætte skub i efterspørgslen, herunder ikke kun de foranstaltninger, der er anført i beslutningsforslaget, men også dem, der er til rådighed via den fælles organisering af markedet.

Et andet vigtigt spørgsmål er den enorme forskel mellem de priser, producenterne får, og de priser, forbrugerne betaler. Det er noget, der berører ikke blot mælkesektoren, men alle landbrugs- og animalske produkter.

Der er mange mænd og kvinder, som i lyset af den aktuelle usikkerhed har brug for et klart og fast signal fra os om, at man vil garantere opretholdelsen af denne aktivitet.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Fru formand, fru kommissær! I Vallonien blev der i går hældt mere end tre mio. liter mælk ud af landmænd, der er desillusioneret over den alvorligste krise nogensinde i sektoren. De får kun 19 eurocent pr. liter. Krisen skyldes alt for rigelige leverancer af mælk, hvilket får priserne til at falde drastisk. Dereguleringen fremmer flygtighed, og markedsforholdene nu er helt modsat af, hvad de var for kort tid siden.

Fru kommissær! Hold venligst op med stædigt at gemme Dem bag valg, der blev truffet sidste år, og tag hensyn til det, der sker her og nu!

Vi kan også bebrejde Rådet, for det første for ikke at være her for at lytte til forhandlingen, men også for ikke at træffe beslutninger, fordi det påvirkes i højere grad af rent nationale interesser end af en europæisk landbrugsvision.

Markedet fungerer ikke. Der sker en overproduktion. Det ville være meget enkelt at fastfryse kvoteforhøjelsen på 1 % eller at reducere kvoterne straks med 3-5 %, fordi vi har et presserende behov for at finde nogle løsninger på kort sigt. Med denne foranstaltning ville man slå to fluer med ét smæk. Vi ville igen give producenterne en rimelig pris, og ved at reducere produktionen ville vi nedbringe EU's regning på hundreder af millioner EUR til forskellige interventioner, herunder eksportgodtgørelser.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Fru formand! De tiltag, der er sket – jeg har i dag talt med polske landmænd og polske forarbejdningsvirksomheder – antyder, at selvom den endnu ikke er betydelig, er der sket en forbedring i den situation, mælkesektoren står over for. Derimod er der overhovedet ikke ændret noget i den meget vanskelige situation, de polske og europæiske landmænd står i. De får stadig meget lidt for deres produkter, for lidt til at kunne leve af det. Det gælder også for de landmænd, som har investeret mange penge, inklusive EU-finansiering og -lån. Den aktuelle situation kaster dem ud i yderligere problemer, og de kan ikke indfri deres forpligtelser.

På baggrund af disse problemer vil jeg gerne tale om fremtiden. I dag er vi nødt til at reagere på det, der sker lige nu, men vi er også nødt til at tænke på, hvad der skal ske fremover, og planlægge vores fælles politik for også at tage højde for landmændenes situation. På dette afgørende tidspunkt vil jeg gerne gentage: Den fælles politik med hensyn til mælkebønderne er nødt til at omfatte planer for fornuftige investeringer i denne sektor, så vi kan undgå at bruge penge, der som følge af en øget produktion vil medføre den slags problemer, vi står med i dag. Jeg har også tillid til, at alle politiske kræfter vil nå til enighed om fremtidige kvoter.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Fru formand! De, der har talt før mig, refererer med rette til det faktum, at vi ikke bør vende tilbage til kvotesystemet og eksportgodtgørelser, men den politik, Kommissionen har forfulgt, er slået helt fejl. Krisen er ikke mindsket. Derfor foreslår hr. Le Foll og jeg, at vi midlertidigt fastfryser kvoterne, men kun midlertidigt.

De nye medlemsstater er pga. indfasningen stadig i en særligt ufordelagtig situation, idet vi kun modtager 60 % af godtgørelserne fra Bruxelles i år. Som modvægt hertil har den ungarske regering foreslået at forhøje de kvotebaserede godtgørelser, men Kommissionen har ikke reageret positivt på hverken dette forslag eller det fra Frankrig, nærmere betegnet det franske ministerium. Endelig opfordrer jeg mine medlemskolleger til at støtte ændringsforslagene fra hr. Le Foll og hans kolleger. Vi støtter også forslaget fra fru Jeggle, hvori der slås til lyd for at oprette en mælkefond på 600 mio. EUR samt forlænge skolemælksordningen.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Fru formand! Tak til kommissæren for en god indledning – også til debatten her. Altså, jeg anerkender, at vi har en krise, der er stor for vores mælkebønder i Europa. Men jeg forstår simpelthen ikke, at mine kolleger mener, at I ikke har gjort nok i Kommissionen. Jeg vil godt opfordre dig, Mariann Fischer Boel, til at gentage, hvad det er, I har gjort. Jeg synes, at listen af tiltag fra Kommissionen er så lang, at den næsten er for lang. Det er næsten lige før, at vi ødelægger de fremskridt, vi gjorde i forbindelse med sundhedstjekket. Og jeg vil også godt sige, at den indsats, der er gjort på nuværende tidspunkt for mælkebønderne, har vi jo ikke set tilsvarende for de arbejdere i bilindustrien, der har mistet deres arbejdspladser, eller de arbejdere i skibsværftsindustrien, som har mistet deres arbejdspladser som følge af den krise, vi har.

Så jeg kan kun opfordre til, at vi passer lidt på med, hvordan vi håndterer denne krise, og at vi også sørger for, at vi ikke ødelægger de gode fremskridt, der trods alt er sket med sundhedstjekket. Det der med at fastfryse mælkekvoterne, det er helt håbløst! Og vi kan heller ikke gå tilbage til gammeldags modeller med at lave eksportrestitutioner – det ødelægger bare markedet for nogen andre i verden. Vi bliver nødt til at være forsigtige. Men, fru kommissær, jeg må bede dig om at gentage den lange liste af indsatser, som I allerede har foretaget, så mine kolleger kan få syn for, at der vist ikke er brug for, at vi gør vanvittig meget mere for at ødelægge de gode fremskridt, der har været.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Fru formand, fru kommissær! Foranstaltningerne er uden tvivl utilstrækkelige. Vi foreslår andre og mere målrettede interventioner, særligt for de bjergrige og ugunstigt stillede områder i EU, således at alle medlemsstater får lige stor gavn af dem. Interventionerne omfatter f.eks. forstærket beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, ikke blot inden for EU, men også på de internationale markeder, tydelig mærkning og lovpligtig angivelse af oprindelse af mejeriprodukter. Endvidere reaktivering – og hvorfor ikke – af privat oplagring af mejeriprodukter samt ydelse af tilstrækkelig bistand, flere muligheder for at opnå eksportgodtgørelser, fuldt gennemsigtighed i forsyningskæden og formindskelse af forskellen mellem producent- og forbrugerpriser.

Vi er ikke talerør for landmændenes interesser. Vi er her for at udtrykke bekymringerne og råbet om hjælp for at overleve fra de skabende kræfter på landet i EU, og dette råb om hjælp fra folk på landet i EU er for os en stående instruks om at handle.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Fru formand, fru kommissær – jeg ville også gerne have kunnet henvende mig til rådsformandskabet – mine damer og herrer! Som De selv erkendte over for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter forleden, fru kommissær, dækker den pris, mælkeproducenterne får, ikke længere de aktuelle produktionsomkostninger. Det betyder, at vores producenter i øjeblikket er ved at afkapitalisere.

For lidt siden opregnede De de foranstaltninger, De har truffet de seneste ni måneder. Disse foranstaltninger findes, det må vi give Dem. Imidlertid har de ikke haft de forventede virkninger, idet de efter vores mening ikke er tilstrækkeligt omfattende, og der er afgjort for stor usikkerhed om, hvor effektivt målet med dem er.

I formiddag nævnte De en bedring i markedet, men den vil producenterne afgjort først se virkningerne af i de betalinger, der sker i begyndelsen af næste år. Markedet for landbrugsprodukter er ikke det samme som markedet for metal eller energi. Det behøver reguleringsværktøjer, fordi årstiderne og naturen også har en indvirkning på markedsforholdene.

Deres fortolkning af sundhedstjekket, der blev udført under det franske formandskab, overrasker os, eftersom de foreløbige vurderinger deri i forhold til mælkesektoren lader alle døre stå åbne, herunder muligheden for nye beslutninger om værktøjer til regulering af markederne.

Den franske delegation, som jeg tilhører, er overbevist om, at der vil være behov for et fornyet kvotesystem efter 2013. Den spænding, der herskede på fødevaremarkedet før den aktuelle økonomiske krise, har påvist den globalt set skrøbelige balance mellem produktion og forbrug.

Efter delvis at have afviklet interventionsværktøjerne er det hverken ret eller rimeligt, om vi i dag afvikler de produktionsværktøjer, vi har brug for på kort sigt.

Fru kommissær! Vi må og skal give landmændene deres værdighed tilbage. Det er mænd og kvinder, som ikke er bange for hårdt arbejde.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Hr. formand! Vi kan ikke tillade, at mælkeproduktionssektoren bryder sammen. Den er afgørende for vores landbrug og for fødevarerikkeheden og -kvaliteten.

Fremtidens markeder og de mellemlangsigtede og langsigtede udsigter for markedet for mælke- og mejeriprodukter i EU tegner sig positivt. Vi skal forhindre, at de ender i en negativ situation. Vi har brug for konjunkturbetingede aktioner og fælles initiativer.

Prissammenbruddet viser tydeligt utilstrækkeligheden af støtteforanstaltningerne. Forvridningerne på markedet for mejeriprodukter betyder, at de enkelte forsyningskæder ikke kan fungere effektivt eller retfærdigt.

Producenterne rammes af prisfald, som skaber skævheder på markedet, der ikke overføres til forbrugerne, og som forsinker genopretningen af sektoren. Dette skal vi råde bod på. Vi skal sikre retfærdig konkurrence og styrke sporbarheden under markedsføring.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Hr. formand, fru kommissær! De sagde, at det ikke længere er muligt at vende tilbage til kvotesystemet. Har vi ikke opdaget, hvad der er sket i mejeriindustrien, siden Kommissionen i foråret besluttede, at disse kvoter skulle udfases? Det var en meget dårlig og kortsynet beslutning. Den endelige afskaffelse af kvoter vil give dødsstødet til mange små landbrug. Er det den form for politik, Kommissionen vil gennemføre? Kendsgerningen er, at vi har brug for et restriktivt system for mejeriindustrien. Hvis kvoter er udelukket, vil jeg appellere til kommissæren om, at Kommissionen skal foreslå andre løsninger på krisen. Dette er en europæisk krise, og vi er nødt til at føre en landbrugspolitik, der som minimum garanterer landbrugerne en rimelig levestandard, uanset land og region.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand, fru kommissær! Jeg er valgt i en region i det vestlige Frankrig, hvor der er en meget høj koncentration af mælkeproducenter, og jeg tror ikke, De er klar over den tragiske sociale situation, de befinder sig i i dag.

Når kommissæren taler om "producenter", hører jeg ord som "fabrikanter" og "distributører". Mælkeproducenter behøver ikke kommissærens medlidenhed. De behøver ikke de gammeldags liberale teorier, der har trukket os ud i den hidtil værste verdenskrise. Mælkeproducenterne har brug for en ægte landbrugspolitik. De har brug for strenge kvoter. Derfor opfordrer vi Rådet til at forkaste Deres politik og i stedet skabe en ægte politik, som støtter mælkeproducenterne, og til at sætte en stopper for denne masseødelæggelsespolitik.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Hr. formand, fru kommissær! Denne forhandling har virkelig fundet sted i skyggen af de dramatiske begivenheder, hvor landbrugerne har hældt mælk ud i protest. Vi er alle dybt rystede over det, der er sket.

Jeg vil gerne omtale et problem, som min kollega, hr. Nicholson, nævnte, nemlig den måde, som store kommercielle kæder og supermarkeder har misbrugt både deres forbrugere og navnlig deres leverandører på. Jeg minder Dem om, at Parlamentet i valgperioden 2008 vedtog en skriftlig beslutning – som jeg var medordfører for – om behovet for at standse sådanne former for misbrug og for at få Kommissionen til at gennemføre en grundig undersøgelse af sagen. Så vidt jeg har fået oplyst, er der iværksat foranstaltninger, men processen går tilsyneladende for langsomt. Jeg vil gerne spørge, om kommissæren er interesseret i denne sag og generelt, hvilke fremtidsudsigter der er med hensyn til disse former for aktiviteter.

Der er noget helt galt med EU's økonomiske politik, når landbrugerne får mindre end 10 % af værdien af deres produkter. Det skal ændres. Jeg anmoder kommissæren om at yde en indsats på dette område.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Hr. formand, fru kommissær! De mener, at en stigning i prisen på færdige produkter, som f.eks. skummetmælk og smør, på 3-8 % er et fremskridt. Det er efter min mening en fornærmelse mod vores landbrugere. Hovedproblemet er den pris, som mælken købes til fra landbrugerne. I Tjekkiet er købsprisen f.eks. op til 25 % lavere end produktionsomkostningerne, mens prisen på det færdige produkt, som sælges i forretningerne, sagtens kunne dække alle landbrugernes omkostninger. Hovedproblemet er derfor, at der er et stort hul et eller andet sted. Det problem skal løses. I Tjekkiet har vi i dag færre køer end efter Napoleonskrigene. Det bringer endda levedygtigheden af landbrugsområder i fare. Hr. Bové har helt ret, og hr. Fajmon ...

(Formanden afbrød taleren)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! Der er tydeligvis behov for omgående foranstaltninger, da situationen er katastrofal. Men måske problemet ligger i selve strukturen? En model eller et system, hvor store mængder soja importeres fra f.eks. Latinamerika, så overforsyningen i Europa øges, og miljøet i Latinamerika ødelægges, er tydeligvis et problem. I den efterfølgende krise overvejer vi så, om vi skal eksportere landbrugsprodukter til udviklingslandene til dumpingpriser og derved ødelægge både markederne i disse lande og situationen for små landbrug og småproducenter. Har vi ikke brug for en ny model, som f.eks. fødevarerensuverænitet, i stedet for at pålægge landbruget det frihandelssystem, der dikteres af WTO? Mit andet spørgsmål er følgende. Vi anmoder om specifik rådgivning eller et forslag om, hvordan ... (Formanden afbrød taleren)

Astrid Lulling (PPE). – (DE) Hr. formand! Vi reddede bankerne, fordi vi var nødt til det. Nu står vi i en situation, hvor vi skal forhindre, at tusinder af landbrugere går fallit i løbet af kort tid, fordi priserne ikke længere dækker produktionsomkostningerne.

Vi skal dog sikre, at vi opretholder vores produktionspotentiale, så befolkningen kan forsynes med fødevarer af høj kvalitet. Jeg tilhører en generation, som har oplevet fødevarerationering. Jeg kan huske, at jeg skulle cykle otte km i vinteren 1944 blot for at få to æg. Det vil forhåbentlig ikke komme så vidt, men forsyningsikkerhed – ikke kun i energisektoren – er også vigtig.

Hvis vi ikke er parate til at iværksætte de foranstaltninger, der kræves i vores beslutning, vil omkostningerne i form af sociale, økonomiske og miljøpolitiske konsekvenser i EU mangedobles i forhold til ...

(Formanden afbrød taleren)

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Som Kommissionen anførte i sin meddelelse af 22. juli, er situationen i mælkeproduktionssektoren blevet forværret dramatisk i de seneste 12 måneder.

I betragtning af krisens enorme indvirkning på priserne på mejeriprodukter og navnlig producenternes indtjening har de foranstaltninger, der indtil videre er foreslået af Kommissionen og drøftet i Rådet, været utilstrækkelige til at modvirke faldet i efterspørgslen og konsekvenserne heraf.

Den nuværende krise kræver ikke kun, at vi vender faldet i efterspørgslen. Den giver os også mulighed for at stimulere forbruget og markedsføringen af mejeriprodukter. Vi skal sikre, at den uomtvistelige kvalitet af det oprindelige produkt bevares, indtil det når den endelige forbruger.

I den henseende vil foranstaltninger, som f.eks. forbedret mærkning, styrkelse af mælkeforbruget blandt visse befolkningsgrupper eller brug af mælk til kalvefoder, ikke kun bidrage til at forbedre den aktuelle situation, men hele den strukturelle situation i sektoren.

Mariann Fischer Boel, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest takke medlemmerne af Parlamentet for denne meget engagerede forhandling. Jeg har faktisk lyttet meget nøje. Men jeg har naturligvis også bemærket de forskellige synspunkter, jeg har hørt fra de forskellige medlemmer af Parlamentet.

Hvad angår kvotesystemet, er det tilsyneladende blevet udpeget til syndebuk i hele denne situation, som vi befinder os i. Jeg undervurderer ikke – og det har jeg sagt helt klart siden begyndelsen af disse drøftelser – at mælkeproduktionssektoren, ikke kun i Europa, men globalt, befinder sig i en hidtil uset krise. Det skal stå helt klart. Jeg kan derfor bestemt forstå den frustration, som jeg oplever blandt landbrugere i forskellige dele af Europa, ikke over hele Europa, men i nogle dele af Europa.

Afskaffelsen af kvotesystemet blev vedtaget tilbage i 2003, så det er ikke en beslutning, der blev truffet i ly af natten, mens ingen vidste, hvad der foregik. Dengang drøftede vi i forbindelse med sundhedstjekket, om kvoterne skulle øges i et forsøg på at finde frem til en blød landing for mælkeproducenterne.

Men alle, der forsøger at udpege kvotesystemet som årsagen til alle de problemer, som mælkeproducenterne oplever, tager efter min mening fejl. Vi kan nemlig konstatere, at vi ikke har kunnet opretholde de høje priser, og at der alligevel er sket strukturelle ændringer i mælkeproduktionssektoren, selv mens kvotesystemet var gældende. Hvis man ser på 1984, da kvotesystemet blev indført, havde vi 1,6 mio. mælkeproducenter i det gamle EU-10. I dag har vi i EU-10 300 000 mælkeproducenter: dvs. der er kun findes en femtedel mælkeproducenter sammenlignet med 1984, hvor vi havde et kvotesystem. Disse strukturelle ændringer finder altså sted uanset.

At gå tilbage eller omgøre beslutningen i sundhedstjekket er efter min mening ikke den rigtige politik, og her støttes jeg af alle regeringscheferne, som tydeligt i deres konklusioner fra mødet i juni sagde, at jeg skulle stå ved beslutningerne fra sundhedstjekket. Jeg har aldrig nogensinde under drøftelserne i forbindelse med sundhedstjekket signaleret nogen form for vilje til at omgøre disse beslutninger, fordi det reelt vil forringe forudsigeligheden for landbrugerne i EU.

Jeg mener dog, at De, José Bové, sagde, at jeg ikke havde arbejdet målrettet, dvs. med en laissez faire-holdning. Jeg mener ikke, det er retfærdigt at sige, at vi ikke har gjort noget. Jeg vil ikke gentage alle de forskellige foranstaltninger, vi har iværksat. Hvis medlemsstaterne ønsker at lægge særlig vægt på mælkeproduktionssektoren, har de nu med sundhedstjekket mulighed for at omfordele de direkte betalinger, så de giver græsarealer særlig præference. Det er en mulighed, og jeg har kendskab til mindst én stor medlemsstat, som har benyttet denne mulighed, og for bjergområder er der en række andre muligheder.

Produktionen i dag i Europa ligger 45 % under kvoten. Hvad ville der ske, hvis vi faktisk ønskede at reducere kvoten med 5 %? Vi ville faktisk forværre situationen for de unge landbrugere, der har investeret i fremtiden.

Jeg anbefaler derfor de lande, de medlemsstater, der reelt ønsker at hjælpe deres mælkeproduktionssektor, at udnytte muligheden for at opkøbe kvoter fra dem, der ønsker at forlade mælkeproduktionssektoren. Det er en meget bedre metode til at sikre eksistensgrundlaget for alle, der har foretaget investeringer, og give en hjælpende hånd til dem, der ønsker at forlade sektoren. Det er efter min mening den rigtige politik.

Og må jeg så lige korrigere misforståelsen med hensyn til superafgiften? Vi indfører ikke et nyt system for superafgifter. Vi giver kun medlemsstaterne mulighed for at reducere antallet af kg eller tons fra deres loft, hvis de opkøber kvoter fra landbrugere, men det er ikke en ny superafgift, der vil straffe nogen af landbrugerne.

Lige et par ord om markedsføring. Vi har allerede afsat 14 mio. EUR til markedsføring resten af året. Vi er blevet enige om at udvide ordningen for skolemælk. Yoghurt med lavt sukkerindhold – dvs. med højst 7 % sukker – vil nu blive indført i ordningen for skolemælk. Mærkning – jeg kan høre fra forskellige medlemmer af Parlamentet, at der er interesse for mærkningssystemet. Lad os drøfte det inden for rammerne af det kvalitetsdokument, der faktisk behandles i øjeblikket. Der er efter min mening mange muligheder.

Endelig vil jeg med hensyn til fødevarekæden sige, at jeg er helt enig i, at der ikke er gennemsigtighed i denne kæde, og at vi ikke kan se, hvor merværdien forsvinder. Jeg ser derfor frem til fremlæggelsen af denne betænkning inden udgangen af året, så vi kan se, hvordan situationen egentlig ser ud.

Hvis man ser på supermarkedssituationen i hele Europa, er der unægtelig enorme forskelle. Tyskland har en tradition for en række lavprissupermarkeder. Disse supermarkeder bruger mejeri- eller mælkeprodukter og drikkemælk som et *produit d'appel* til at få forbrugerne inden for døren, og de tilbyder meget lave priser, men de sender blot regningen videre til landbrugerne og betaler dem den lave pris. Det ville efter min mening være meget interessant og nødvendigt at se, hvad der faktisk sker i denne kæde. Lad os derfor få indført denne gennemsigtighed, og lad os internt i Kommissionen og inden for medlemsstaternes konkurrencemyndigheder undersøge markedet.

Dette har været en meget interessant forhandling. Jeg håber, De har bemærket de kortsigtede foranstaltninger og de langsigtede foranstaltninger, der er udformet i samarbejde med Frankrig og Tyskland. Jeg er sikker på, at vi vil få nogle meget interessante drøftelser om mælkeproduktionssektorens fremtid i Europa, fordi vi alle ønsker, at mælkeproduktionssektoren har en fremtid.

Paolo De Castro, spørger. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Kommissionen, fordi den har valgt at komme i Parlamentet i dag for at fremlægge nye forslag om krisen i mælkeproduktionssektoren. Det er vigtigt, at den valgperiode, vi netop har indledt, bliver kendetegnet ved

en interninstitutionel dialog mellem Kommissionen og Parlamentet, en positiv dialog, som faktisk allerede har sat gang i den fælles beslutningsprocedure.

Vi vil omhyggeligt vurdere Deres nye forslag, fru kommissær, og det vil blive min opgave at anmode Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om omgående uden ophør at udtale sig om de nye idéer.

Jeg vil dog afslutte med at påpege, at det, hvis det ændringsforslag, der er vedtaget enstemmigt i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, også vedtages på Parlamentets plenarmøde, vil blive et politisk problem, hvis Rådet afviser det efter ratificeringen af Lissabontraktaten. Jeg opfordrer derfor Dem og Rådet til at overveje det alvorligt.

Formanden. – Jeg har, jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5, modtaget syv beslutningsforslag⁽¹⁾ fremsat som afslutning på forhandlingen.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg kommer fra en region i den yderste periferi, Azorerne, hvor mælkeproduktion udgør fundamentet for økonomien, samfundet og miljøet. I de seneste uger har vi holdt møder med producenterne, deres organisationer og forarbejdningsindustrien. De er alle enige. Det er afgørende, at Kommissionen finder en mere effektiv, omgående og global løsning på de aktuelle problemer.

Likviditeten i sektoren er ved at være brugt op. Det er tvingende nødvendigt, at EU i særlig grad ser på regionerne i den yderste periferi og tager hensyn til disse i indsatsen for at afhjælpe virkningerne af den aktuelle krise.

De mener alle, at vi skal stoppe forhøjelsen af kvoter. På et marked, der er blevet vredet skævt af overskud, vil ethvert land, der øger sin egen produktion, skade alle de andre. De mener også, at vi fortsat skal anvende kvoter som en mekanisme til regulering af forsyningen, der kan stabilisere deres aktiviteter.

I det aktuelle scenarium med total liberalisering skal de sociale, miljømæssige og økonomiske virkninger heraf omgående undersøges. Der skal udformes specifikke foranstaltninger for at forebygge et sammenbrud i denne sektor, som bærer ansvaret for vores smukke landskab, kvaliteten af vores miljø og landområder samt det økonomiske fremskridt og den konvergens, vi har opnået.

Béla Glattfelder (PPE), skriftlig. – (HU) Den aktuelle krise på mejerimarkedet er primært forårsaget af de stigende mælkekvoter. Kommissionen og medlemsstaternes regeringer er også ansvarlige for den nuværende alvorlige situation, som har ramt mælkeproduktionssektoren, da de i 2008 støttede en forhøjelse af kvoterne, så der blev skabt mælkeoverskud og prissammenbrud.

Denne beslutning var baseret på Kommissionens forføjede markedsprognoser. Kommissionen opgav dog ikke sine hensigter, selv om det blev tydeligt, at produktionsstigningen var i strid med markedstendenserne.

Derfor skal EU omgående indstille de foranstaltninger, der resulterer i en stigning i mejeriproduktionen. Vi er endvidere imod den permanente afskaffelse af kvoter efter 2015. Det er vigtigt, at vi af den aktuelle krise lærer, at mejerimarkedet skal reguleres. Uden regulering bliver priserne uforudsigelige. De europæiske mælkeproducenter kan ikke overleve de tab, der forårsages af den omfattende prisflygtighed.

Det glæder mig, at Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter med henblik på at afhjælpe krisen stemte for mit forslag, som vil forøge eksportstøttebeløbet fra 450 mio. EUR til 600 mio. EUR. Uden eksportstøtte vil en del af overskuddene forblive inden for EU's indre marked, hvilket vil forårsage yderligere prisfald.

Jim Higgins (PPE), skriftlig. – (EN) Mælkekvoterne skal reduceres med 5-10 % for at få priserne op på et bæredygtigt niveau igen. Men kvoter alene vil ikke redde mælkeproduktionssektoren. Selv om Kommissionen helt rigtigt anlægger en langsigtet synsvinkel, kan den ikke frigøre sig selv fra virkeligheden – og den barske virkelighed er, at landbrugssektoren, og navnlig mælkeproduktionssektoren, er i alvorlig fare. De laveste mælkepriser siden 1983 har sammen med høje omkostninger, dårligt vejr og manglende kreditmuligheder

⁽¹⁾ Se protokollen.

skabt en hidtil uset likviditets- og indtjeningskrise for mælkeproducenterne i 2009. Der er tegn på, at markedet har nået bunden, men de særdeles påkrævede prisstigninger ligger tilsyneladende stadig langt væk, og der er behov for en EU-indsats. Jeg mener ligesom Padraig Walshe, formand for IFA, og Richard Kennedy, mejeriformand, at vi hurtigst kan genoprette priserne, hvis Kommissionen mere aggressivt udnytter alle markedsmekanismerne, som f.eks.:

- eksportrestitutioner
- tekniske hjælpemidler
- udvidet fuldprisintervention
- længerevarende privat lagringsordning for smør
- omhyggelig håndtering af lagre.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), skriftlig. – (FI) Sidste år oplevede vi en dramatisk forværring af situationen i mælkeproduktionssektoren. Producentprisen for mælk faldt, og mælkeproducenterne er i øjeblikket nødt til at sælge mælkeprodukter til en pris, der ikke afspejler produktionsomkostningerne. Mælkeproducenternes overlevelse er for alvor i fare. Indtil nu har det ikke været muligt at løse krisen i mælkeproduktionssektoren med de foranstaltninger, som Kommissionen har gennemført. Nu er det på tide, at vi smøger ærmerne op og kommer med nye løsninger. Kommissionen skal hurtigt stabilisere markedet for mejeriprodukter. Samtidig skal den gennemføre en grundig vurdering af mælkeproduktionssektorens fremtid sammen med aktørerne i sektoren og medlemsstaterne.

Véronique Mathieu (PPE), skriftlig. – (FR) For at håndtere den særlig vanskelige økonomiske situation, som mælkeproduktionssektoren aktuelt befinder sig i, er en omgående og effektiv indsats fra EU nødvendig. Ligesom de fleste medlemsstater mener jeg, at de løsninger, som Kommissionen har fremlagt, er utilfredsstillende. Jeg glæder mig naturligvis over den fleksibilitet, den tillader, og som vil gøre det muligt at forhøje det nationale støtteloft fra 7 500 EUR til 15 000 EUR for producenter i vanskeligheder. Det er dog stadig af afgørende betydning, at vi vedtage mere effektive interventioner. For at håndtere den øgede prisløstighed skal vores markeder reguleres yderligere. Den fælles erklæring fra 16 medlemsstater om tilstanden for det europæiske marked for mælkeprodukter giver Kommissionen nogle værdifulde forslag med henblik på forbedret regulering af markederne for mælkeprodukter. Det er efter min mening også nødvendigt, som syv medlemsstater ønsker, at overveje en midlertidig suspension af forhøjelsen af kvoter. Jeg vil endvidere gerne gentage min støtte til oprettelsen af en EU-mejerifond til støtte for producentorganisationer og kooperativer og til fremme af investeringer, modernisering, diversificering, områdebaserede foranstaltninger og afsætningsaktiviteter på området for mejeriprodukter.

Ivori Padar (S&D), skriftlig. – (ET) Den nuværende situation på markedet for mælkeprodukter viser tydeligt, at vores sektor generelt stadig ikke er i stand til at håndtere konsekvenserne af den globale økonomiske krise. Det betyder, at udviklingen af den fælles landbrugspolitik fortsat skal søge at forbedre konkurrenceevnen og på lang sigt reducere markedsstyringen. Et sundhedstjek af den fælles landbrugspolitik er et skridt i den rigtige retning, og vi kan kun styrke sektoren, hvis vi fastholder den samme retning i drøftelserne af den fælles landbrugspolitik efter 2013.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (RO) Vi oplever i øjeblikket den dybeste krise i mælkeproduktionssektoren udløst af den globale krise, som grundlæggende er forårsaget af uoverensstemmelser mellem udbud og efterspørgsel. Faldet i priser på mælke- og mejeriprodukter rammer primært landbrugere med lav indtjening. Jeg mener derfor ikke, at kvotesystemet skal afskaffes i alle medlemsstater, men at hver medlemsstat skal have mulighed for at beslutte, hvilke kvoter den vil have. Problemet er, at der i forhold til 1983-84 kun er en femtedel af producenterne tilbage på markedet, og at vi nu risikerer, at endnu flere landbrug lukkes. Vi skal derfor omgående vedtage foranstaltninger, som kan forhindre dette. Vi skal iværksætte følgende foranstaltninger for at bekæmpe krisen i sektoren: forlænge foranstaltningerne for lagring af smør, mælkepulver og ost, sætte skub i oprettelsen af en mejerifond, der kan opfylde de små producenters og unge landbrugeres behov, og nå til enighed med supermarkederne om fastsættelsen af priser, der er retfærdige for både producenterne og de detailhandlende.

3. Energisikkerhed (Nabucco og Desertec) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er Kommissionens redegørelse om energisikkerhed i forbindelse med Nabucco og Desertec.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Energi vil helt sikkert fortsat være et af Parlamentets fokusområder i de kommende fem år. Samtidig har vi i løbet af de seneste fem år opnået store fremskridt med hensyn til at skabe en robust europæisk energipolitik med tre mål: forsyningssikkerhed, bæredygtighed og konkurrencedygtighed.

For at opfylde alle disse mål er den eksterne dimension ekstrem vigtig af to grunde. For det første EU's afhængighed af import. I øjeblikket kommer 50 % af energiresourcerne fra lande uden for EU, og tendensen er stigende.

For det andet problemer vedrørende bæredygtighed. Målene vedrørende klimaændringer kan ikke opnås noget sted i verden, medmindre energi produceres på en renere måde og anvendes mere effektivt. Derfor er dialog med producent-, transit- og forbrugerlande afgørende.

De to projekter, der nævnes på plenarmødet i dag, supplerer på en måde hinanden og passer samtidig godt ind i den overordnede strategi.

Først og fremmest Nabucco. Jeg kom tilbage fra Baku, og vi er bestemt stadig på rette kurs med gennemførelsen af dette projekt. Vi opnåede et stort gennembrud i juli i år. Der blev indgået en mellemstatslig aftale mellem fire europæiske lande og Tyrkiet, som betyder, at vi allerede kan træffe en endelig investeringsbeslutning næste år med henblik på at åbne for gasforsyningen inden 2014.

Vi har udpeget tre kilder, der er parate til at forpligte sig med hensyn til gasmængder. For det første er der Aserbajdsjan, hvor den endelige investeringsbeslutning om Shah Deniz 2 skal træffes i den nærmeste fremtid, og derefter er de øvrige felter i Turkmenistan og Irak, som i denne fase udgør de største forsyningskilder.

Hvor ligger vanskelighederne så? Der er altid vanskeligheder i forbindelse med de særlige arbejdsforhold på energiområdet og den måde, mange producentlande er organiseret på. I EU står industrien bag projekterne, og det betyder, at der altid foreligger klare beregninger af de kommercielle risici. De lande, der har ressourcerne, forventer mere fremtidsrettede beslutninger. Hvis EU beslutter at anlægge en rørledning, betyder det f.eks., at EU anlægger rørledningen, og derefter indgår vi forpligtelser vedrørende gassen. Filosofierne er forskellige. Samtidig er det klart, at virksomheder i EU er parate til at købe gassen, og vi bevæger os mod dette mål.

Transitproblemerne er efter min mening næsten løst. Vi afventer stadig ratificeringen af den mellemstatslige aftale, men jeg forventer ikke alt for mange vanskeligheder. For at gøre det nemmere at købe gas fra regioner, der sælger gas på særlige måder, udvikler vi konceptet om et "kaspisk udviklingssamarbejde", som vil mindske risiciene for virksomheder, der køber gas f.eks. ved den turkmenske grænse, eller som investerer i områder med betydelige politiske og økonomiske risici.

Vi er på rette spor, og dette er efter min mening et godt eksempel på samarbejde mellem projekter, som industrien står bag, med politisk støtte fra EU's institutioner.

Vi har også afsat midler til den sydlige korridor og navnlig til Nabuccoprojektet. Vi har udsendt en indkaldelse af forslag. I denne fase kan jeg ikke sige, om dette har været vellykket eller godt nok, men i det mindste er der udsendt en indkaldelse.

Desertec er også et initiativ, som industrien står bag, og som aktuelt befinder sig i den indledende fase. Det lyder meget interessant, at vi udnytter Afrikas solenergipotential og transporterer det til EU, men vi har brug for en række ledsageforanstaltninger, hvis dette projekt skal blive til virkelighed.

Der er først og fremmest den teknologiske udvikling, som vi har støttet i årevis. Et stort koncentreret solkraftværk vil blive åbnet i denne måned i Sevilla. Det er en teknologi, som kan udnyttes i forbindelse med Desertecprojektet, og vi ville efter min mening ikke være kommet så langt med denne teknologi uden støtte fra EU.

Vi skal for det andet samarbejde med partnere, fordi det er meget tydeligt, at vi ikke blot kan sige, at vi tager jeres territorium, opfører solpaneler og transporterer elektriciteten til EU. Der skal være et fælles ejerskab af disse projekter, hvis de skal kunne gennemføres. Vi vil derfor afholde en konference i oktober om brug af

vedvarende energikilder med lande fra Middelhavsområdet og Golfen. Hvis Desertec skal gennemføres, har vi tydeligvis brug for et fælles ejerskab af disse projekter, ellers vil det ikke lykkes.

Sidst, men ikke mindst er der selvfølgelig spørgsmålet om sammenkoblinger. Der er to typer sammenkoblinger, som vi skal adskille. Den ene vedrører filosofi og markeder. Vi har støttet integrationen af markederne i Nordafrika i nogen tid. Der er opnået fremskridt, men vi skal styrke disse foranstaltninger. Den anden type er den fysiske sammenkobling med EU ved hjælp af kabler.

Desertec vil efter min mening blive gennemført trin for trin. Det vil ikke være ét stort projekt, men der vil være elementer, som i sidste ende opfylder vores målsætninger: ren energi til de involverede lande og yderligere eksport til EU.

Vi har også skabt kommercielle incitamenter. Med direktivet om vedvarende energikilder har vi givet EU-lande mulighed for at investere i tredjelande og transportere elektricitet til EU, og dermed opfyldes også målet vedrørende energi produceret i tredjelandet.

Når det er sagt, er det uden tvivl vanskeligt at fastlægge en tidsplan for Desertec på dette trin. Det er et nyt initiativ, som stadig er i sin vorden, og vi kan ikke sige, at Desertec er en del af vores strategi for forsyningssikkerhed. Det er et lovende skridt hen imod en strategi for klimaændringer, som vi skal fremme, men Nabucco er der med hensyn til forsyningssikkerhed, og det er stadig for tidligt til, at vi kan basere os på Desertec.

Jeg vil gerne afslutte med at sige, at de bedste foranstaltninger vedrørende forsyningssikkerhed er de foranstaltninger, som vi iværksætter inden for EU. Parlamentet har støttet energieffektivitet meget stærkt. Energieffektivitet drejer sig ikke kun om klimaændringer. Det er et meget vigtigt element af forsyningssikkerheden. Jeg vil sige, at det er vigtigere end Desertec og Nabucco og endda South Stream og Nord Stream til sammen. Det er virkelig det vigtigste element. Der drøftes tre retsakter med Rådet, og jeg understreger, at vi skal være ambitiøse og effektive med dem.

Hvad angår vedvarende energi, er jeg meget taknemmelig for Parlamentets støtte til genopretningsplanen, og jeg er ganske positiv ud fra det, jeg har hørt om ansøgningerne vedrørende offshorevindenergi. Det ser ud til, at der faktisk vil blive indgået forpligtelser for alle de midler, der blev afsat til støtte for offshorevindenergi. Midlerne kommer ikke fra EU alene. EU's samlede ramme var omkring 600 mio. EUR, og da projektet beløber sig til 4 mia. EUR, finansierer industrien størsteparten. Det er efter min mening en særdeles god kombination, da vedvarende energi også sikrer forsyningssikkerhed.

Sidst, men ikke mindst dukker spørgsmålet om CO₂-opsamling og -oplagring nogle gange op. CO₂-opsamling og -oplagring er nødvendig af to grunde: for det første som global reaktion mod klimaændringerne og for det andet, fordi vi er nødt til at bruge kul og lignit for at opnå forsyningssikkerhed. Der er også opnået gode fremskridt med hensyn til ansøgninger om finansiering under genopretningsplanen, så den var efter min mening vellykket. Efter offentliggørelse af resultaterne skal vi – Kommissionen, Rådet og Parlamentet – bestemt overveje, hvordan vi kan kanalisere EU-midlerne for at styrke EU's forsyningssikkerhed. Der skal også iværksættes mange andre foranstaltninger for at styrke EU's forsyningssikkerhed.

Ioannis Kasoulides, for PPE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi er alle enige om at tale med én stemme og føre en fælles udenrigspolitik, når det drejer sig om energiforsyningssikkerhed.

Det anerkendes, at både energimix og energiforsyning varierer mellem medlemsstaterne alt efter geografi og andre særlige faktorer. Spredning gælder dermed også forsyning.

Et spredt og sammenkoblet net kan, hvis det omdirigeres, sikre alles forsyningssikkerhed. Vi støtter behovet for en sydlig korridor, og Nabucco er et fælles europæisk projekt.

Der er dog spørgsmål, som skal besvares, om den nylige aftale mellem hr. Putin og Tyrkiet, om mængden af gas fra Aserbajdsjan i forhold til investeringen, om Gazproms tilbud om at købe hele Aserbajdsjans eksport, om stabiliteten af den irakiske forsyning og om det russiske løfte om at fordoble den mængde, der pumpes gennem South Stream.

Energidialogen med Rusland er en nødvendighed baseret på det pragmatiske og velbegrundede princip om forsyningssikkerhed og efterspørgselssikkerhed. Alle andre geopolitiske overvejelser må skubbes til side.

Med hensyn til solidaritet har vi brug for håndgribelige planer for nødsituationer, f.eks. oplagring og ny LNG-teknologi. Cypren investerer f.eks. en halv milliard euro i LNG, og jeg beklager, at EU kun bidrager med 10 mio. EUR.

Hannes Swoboda, for *S&D-Gruppen*. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Tak for Deres redegørelse. Spørgsmålet om forsyningssikkerhed for vores borgere bliver stadig mere vigtigt. Især i den kontekst spiller Deres portefølje en endnu vigtigere rolle i fremtiden – og den vil også være vigtig for den europæiske identitet.

Som De helt rigtigt sagde, er spredning også nødvendig. Jeg er helt enig med hr. Kasoulides i, at samarbejdet med Rusland altid vil være vigtigt, da dette land er en vigtig partner, når det gælder gasforsyning. Vi må dog aldrig blive for afhængige af ét land, uanset hvilket land det måtte være, men vi skal sprede os, og dét kan Nabucco i høj grad bruges til.

Mit tredje punkt vedrører den solidaritet, der er nødvendig i EU. De har fremlagt en række forslag til, hvordan vi skal øge vores solidaritet, og hvordan EU's rolle som mægler i konflikter, der kan påvirke os, navnlig mellem Rusland og Ukraine, kan styrkes. De talte også om Desertec. Begge projekter er efter min mening vigtige, da de har forskellige tidsrammer.

Vi skal også overveje – og det bliver en opgave for Deres efterfølger, uanset om det bliver Dem eller en anden – hvordan vi i Europa på den ene side kan gå ind for en række store projekter, som f.eks. Nabucco og Desertec, samtidig med at vi er fortalere for decentralisering af en del af vores elektricitets- og energiproduktion.

En række industriprojekter er i øjeblikket under udvikling – som industrien står bag – som vil give forbrugere og endda husstande mulighed for i højere grad at anvende energiproduktionstyper, som kan skabe energisikkerhed. Det varierer fra smarte målere på den ene side til faktisk produktion i individuelle husstande på den anden side. I den henseende kan Europa vælge at sige "ja, selvfølgelig har vi brug for ekstern forsyning, vi har brug for forsyningssikkerhed og store, innovative projekter, som f.eks. Desertec, men vi skal også sikre, at befolkningen og virksomhederne samt de enkelte husstande har større kontrol over deres energibudgetter og energiforbrug, hvad angår pris, økonomi og miljø".

Johannes Cornelis van Baalen, for *ALDE-Gruppen*. – (NL) Hr. formand! Det er en ære for mig som nyvalgt medlem at tale på plenarmødet for første gang. Det gør jeg som tidligere medlem af det nederlandske parlaments underhus og næstformand i Liberal International, idet jeg søger at se på europæisk politik, national politik og international politik som en helhed. På energiområdet er der naturligvis en direkte forbindelse mellem disse politikområder.

Med hensyn til vores position, Europas position, i verden er vi i dag sårbare over for afpresning. Vi er afhængige af ustabile regioner og lande med udemokratiske regimer. Dette må stoppe. Derfor støtter min gruppe, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, Nabucco og Desertec, og jeg vil gerne påpege den vigtige rolle, som den tidligere parlamentariske leder af mit nationale parti, hr. Van Aartsen, har spillet for dette projekt.

Jeg vil gerne fremsætte to punkter. Det glæder mig, at Kommissionen accepterer, at industrien spiller en vigtig rolle. Det kan ikke kun være myndighederne – de nationale regeringer og de europæiske eller internationale organer – der er involveret i energi. Industrien spiller bestemt også en rolle. Dernæst bør vi i Parlamentet ikke acceptere tabuemner, som f.eks. fornyet undersøgelse af atomenergi, i forbindelse med vores energimix. Dette gælder også for Europa i internationale forbindelser. Atomenergi, nuklear fusion og nuklear fission er af afgørende betydning. Der er store problemer vedrørende affald, men vi skal sikre, at vi giver forskning og udvikling samt udveksling af viden mulighed for at spille deres rolle i denne forbindelse. Atomenergi har en vigtig rolle at spille, da det kan hjælpe med at bekæmpe drivhuseffekten. Endnu en gang har min gruppe heller ikke en definitiv holdning her. Vi skal også åbne denne diskussion igen, men vi må ikke erklære atomenergi for tabu i Parlamentet. Jeg vil derfor gerne høre Kommissionens holdning til dette.

Reinhard Bütikofer, for *Verts/ALE-Gruppen*. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Mens vi i dag taler om en fælles ekstern EU-politik for energisikkerhed, er vi naturligvis opmærksomme på én særlig grundlæggende sandhed, som hr. Piebalgs allerede har nævnt, nemlig, at den afgørende frontlinje med hensyn til energiuafhængighed ligger inden for EU. For at sige det mere præcist kan vi spare mere naturgas, end vi kan importere via Nabucco, South Stream og Nord Stream til sammen, hvis vi indfører lavenergistandarder eller nulenergistandarder. Det er vigtigt, at vores beslutning anfører, at omkostningseffektiv brug af vedvarende energi, energieffektivitetsstrategi og navnlig energibesparelse skal være en central del af denne politik. Hvis det opnås, får vi efter min mening slet ikke brug for atomenergi.

Et vigtigt budskab i denne beslutning er for det andet, at vi har brug for en fælles ekstern politik for energisikkerhed for EU, hvilket vi ikke har i øjeblikket. Denne politik skal omfatte fremme af energieffektivitet og vedvarende energi inden for rammerne af naboskabspolitikken, og EU skal vedtage en fælles holdning i forhandlingerne med transitlandene. Kommissionen skal sikre, at den har tilstrækkelig kapacitet til dette, som Parlamentet opfordrede den til for to år siden i sin beslutning om dette spørgsmål.

Nabucco er efter vores mening et projekt med høj prioritet, da det vil styrke vores uafhængighed på energiområdet, navnlig i forhold til Rusland, selv om jeg er enig med hr. Kasoulides i, at der stadig er mange spørgsmål, som skal besvares i den forbindelse. Det er dog en skam, at nogle medlemsstater gennem deres promovering af South Stream-projektet, som åbent konkurrerer med Nabucco, har undermineret politikken om energiuafhængighed.

I forbindelse med energipolitikken mener vi i Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance også, at det er vigtigt, at vi ikke glemmer menneskerettigheder og forsømmer menneskerettighedsdialogen, når vi drøfter energi. Når vi udvider vores perspektiv til at omfatte Desertec eller endda Arktis – som vi gør i beslutningen – er det også vigtigt, at vi gør det i en ånd af partnerskab i stedet for nykolonialisme.

Geoffrey Van Orden, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg har tre korte bemærkninger.

Selvtilfredshed over energipolitikken bringer os for det første i stigende grad i en farlig position, hvor vi er afhængige af Rusland. Det virker særdeles fornuftigt at koordinere vores indsats, hvis det er muligt, men enhver forenet EU-politik vil uundgåeligt blive skævvredet af de lande, der allerede sover med Gazprom og de tilknyttede interesser. Og vi bør ikke overdrage endnu et område af afgørende national interesse til Kommissionen, som ser enhver mulig krise som en mulighed for at udvide sin kompetence. Jeg behøver ikke sige, at mange af os vil stemme imod godkendelsen af Lissabontraktaten eller yderligere forsøg på at indføre politisk integration i ly af vores landes forskellige energiproblemer.

Spredning af forsyningskilder kræver for det andet større forpligtelse over for Nabucco. For at denne rørledning kan gennemføres, er tyrkisk samarbejde afgørende, men alligevel blokeres åbningen af energikapitlet i EU's forhandlinger med Tyrkiet. Hvad gør Rådet og Kommissionen for at løse op for denne fastlåste situation?

Jeg bemærker for det tredje, at ordet "atomenergi" ikke findes i beslutningen. Forskelligartede energiforsyningskilder kræver tydeligvis en klarere forpligtelse over for atomenergi, og i den henseende er jeg enig med vores kollega, hr. van Baalen.

Helmut Scholz, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Energisikkerhed står med rette på dagsordenen for den eksterne politik i dag. I stedet for at sikre magt og indflydelse og de sidste reserver af fossile brændstoffer og i stedet for at insistere på at prioritere afhængighed står vi efter min mening over for helt andre udfordringer, når det drejer sig om at fastlægge en bæredygtig energipolitik.

Der skal for det første ske en global overgang til mere vedvarende energikilder, øget energieffektivitet og energibesparelse. Vi har med andre ord ikke brug for uenighed om den eksterne energipolitik – og bestemt ikke, hvis det er det eneste, vi gør. I stedet har vi brug for energi, der kan leveres på en intelligent måde til overkommelige priser til alle.

Energisikkerhed skal for det andet være en del af en ansvarlig freds- og udviklingspolitik for EU. Adgang til energi er afgørende for den enkelte, for den økonomiske udvikling og for kampen mod fattigdom. Et projekt som Desertec må derfor ikke bruges som en energipolitisk metode til at fortsætte kolonialismen. Hvad vil befolkningerne i de afrikanske lande med befolkningstilvækst og stigende energibehov få ud af det? Hvorfor er de endnu ikke blevet inddraget på lige vilkår i planlægnings- og beslutningsprocesserne?

Den globale energiforsyning er også en del af kriseforebyggelses- og fredspolitikkerne. Denne tilgang mangler også i EU's forbindelser med Sydkaukasus og Centralasien. Som energileverandører – f.eks. Nabucco – bliver disse lande mere og mere interessante for EU, men der er efter min mening ingen konfliktforebyggelse og ingen bæredygtige udviklingstiltag på lokalt plan i disse lande. Det er på tide, at EU sætter en stopper for en ekstern energipolitik, som blot øger konkurrencen om olie- og gasreserver eller udvider den nukleare teknologi. Ægte partnerskaber om vedvarende energi og om decentraliseret forsyning er det, vi har brug for nu.

Fiorello Provera, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi ved med sikkerhed, at efterspørgslen efter energi vil stige, og at den europæiske gasproduktion falder støt. Det er afgørende, at medlemsstaterne og dermed Europa gennemfører politikker, som kan sikre rigelige og sikre forsyninger. Spredning af kilder og transportnet opfylder dette krav.

På dette grundlag er der ingen konkurrence mellem de forskellige projekter, der er undervejs, f.eks. Nabucco og South Stream. Disse politikker om spredning har også betydet, at Europa i løbet af de sidste par år er blevet mindre afhængigt af hovedleverandørerne. Forsyningen af russisk gas til Europa er f.eks. faldet fra 75 % i 1990 til 45 % i dag. Nabuccoprojektet er derfor fint, og South Stream-projektet er fint.

Indtil Europa har én fælles energipolitik, har Italien ikke kun ret, men også pligt til at iværksætte foranstaltninger på enhver mulig måde lige fra energibesparelse til nuklear ...

(Formanden afbrød taleren)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Hr. formand! Den 13. juli i Ankara, da Nabuccoaftalen skulle underskrives, sagde hr. Barroso, at gasrørledningerne var lavet af stål. Men Nabucco "cementerer" forholdet mellem de mennesker, der er involveret i dette projekt og etablerer en strategisk forbindelse mellem EU og Tyrkiet. Premierminister Putin sagde, at alle kan lægge så mange rustne rør, de ønsker, i jorden, men de skal have noget at fylde dem med. Det er netop den usikkerhed omkring kilder, der er den største bekymring i forbindelse med dette projekt. Det eneste, der er sikkert, er, at investeringen på 8 mia. EUR vil være betydelig for dem, der er involveret i den.

Faktisk kan Tyrkiet skabe problemer svarende til de problemer, der forårsages af Ukraine, transitlandet for den russiske forsyning. Der er også mange af os, som ikke er enige i etableringen af en konkret forbindelse mellem Tyrkiet og EU. Hvad handler Desertec om? Nordafrika, roterende spejle, solceller, transmission af jævnstrøm og opfyldelse af 15 % af energibehovet. I øjeblikket er det snarere en luftspejling end en realistisk plan. Desertec bliver ikke hovedretten på EU-forbrugernes menu. Det vil højst sandsynligt kun blive en meget dyr dessert. Derfor foreslår jeg, at vi engagerer os i forskning i mulighederne for at forbedre sikkerheden i forbindelse med atomenergi, fordi denne energitype er ren og billig. Dette er et alvorligt spørgsmål, fordi energisikkerhed, eller rettere regningen for den, stopper ved forbrugeren og forbrugers evne til at betale den.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Energi er en livsbetingelse for hele samfundet, for enkeltpersoner og for økonomien. Det er derfor vigtigt for os i Europa at finde fælles løsninger, selv om det er helt rigtigt, at spørgsmålet om energimix stadig er et nationalt anliggende. Det betyder, at vi under vores fælles overvejelser ikke behøver diskutere atomenergi, lavemissionsenergi eller andre typer energi, hvor jeg f.eks. har en anden holdning end hr. Bütikofer.

Vi skal dog forsøge at nå frem til en fælles holdning, når det drejer sig om de eksterne aspekter af energisikkerhed. Hvad angår den interne politik, er jeg helt enig med kommissæren i, at spørgsmålene om f.eks. vedvarende energi og energibesparelse er vigtigere, og det samme er forskning i nye muligheder.

For at reducere vores afhængighed af eksterne leverandører skal vi dog sprede os. Desertec og Nabucco er vigtige instrumenter i den henseende. Nu hvor Rusland – med urette og ikke rette – har trukket sig ud af energichartertraktaten, skal vi også forhandle med Rusland om problemerne vedrørende partnerskabs- og samarbejdsaftalerne og energisikkerhed. Det er også en vigtig opgave for os. Vi skal dog anerkende, at det drejer sig om lande, der ikke nødvendigvis er pålidelige, og at vi desværre ikke kan skelne mellem pålidelige og upålidelige lande.

Vi skal derfor møde leverandørmagt med EU's forbrugermagt. Sammenkobling, spørgsmålet om fælles gaslagre – disse ting er vigtige for at sikre, at der ikke kan lukkes for forsyningen til et enkelt land. Hvis vi alle hjælper hinanden, er vi så stærke, at ingen vil kunne bryde forbindelsen til os. Dette er et afgørende budskab, som vi skal få igennem her.

I den henseende skal vi også gøre det klart, at det er nødvendigt med private investeringer, fordi situationen vil være umulig uden dem. Der er allerede gjort meget, men vores overordnede fælles sikkerhedsinteresse skal afstemmes med de økonomiske interesser for at opnå den bedst mulige løsning. Dette bør ikke opfattes som en selvmodsigelse. Så vil vi efter min mening kunne finde en passende løsning. Det betyder, at forhold vedrørende konkurrencelovgivning også skal overvejes her. I den forbindelse mener jeg ikke, at de store leverandører, f.eks. Gazprom eller andre selskaber, skal have magt ...

(Formanden afbrød taleren)

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Hr. formand! Jeg vil fremhæve den relevante timing af dette beslutningsforslag, og jeg glæder mig over alle gruppernes indsats for at nå frem til et fælles forslag.

For at forhindre, at den håbløse situation, som mange af vores borgere oplevede, da Rusland besluttede at afbryde gasforsyningen gennem Ukraine, er det absolut nødvendigt, at vi maksimerer spredningen af energikilder og gastransport. Vi skal derfor omgående anlægge nye gasrørledninger, der, som f.eks. Nabucco og andre projekter, kan hjælpe med at forbedre forsyningssikkerheden i Centraleuropa. For at sikre forsyningen i alle EU-lande skal denne indsats dog suppleres af forsyninger fra lande syd for kontinentet.

Når det er sagt, vil jeg understrege, som kommissæren allerede har gjort, en anden dimension af dette problem. Den nylige krise viste os, at EU ikke mangler gaslagre, men transmissionskapacitet. Derfor skal vi fokusere indsatsen på at forbedre sammenkoblingerne i EU. De må tro mig, når jeg siger, at der er masser af plads til forbedringer i denne situation.

Jeg vil nævne mit eget land som eksempel. Som De ved, kan Spanien blive en vigtig transitakse for Europa takket være forbindelsen til Algeriet via Medgazrørledningen, som allerede er langt fremme i anlægsprocessen, og de tilhørende seks LNG-anlæg, hvis kapacitet kan fordobles i tilfælde af en ny en nødsituation. Spanien kan dog ikke hjælpe, medmindre sammenkoblingskapaciteten gennem Pyrenæerne forbedres.

Endelig skal vi være opmærksomme på, at opførelsen af større infrastrukturer kun er én del, om end en vigtig del, af EU's forsyningssikkerhedspolitik. Denne sikkerhed afhænger også af energibesparelse og brugen af vedvarende energi. Det er i den sammenhæng, vi betragter vores samarbejde med de nordafrikanske lande om udviklingen af vedvarende energi som afgørende. Det er baggrunden for min opfordring til at styrke forsyningen fra Sydeuropa.

Solenergiplanen for Middelhavsområdet, som ledes af Middelhavsunionen, er derfor, hr. kommissær, en attraktiv idé, som vi støtter i Parlamentet.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Hr. formand! Vi står over for tre store udfordringer på dette område – energiforsyningssikkerhed, den manglende effektivitet af vores indre energimarked og den tvingende nødvendighed af at bekæmpe klimaændringerne. Desertec og Nabucco er centrale projekter for at overvinde disse udfordringer.

Hvis det lykkes for os at udvikle termisk højspændingsenergi i Nordafrika, kan vi tilføre Middelhavsunionen fornyet målrettethed, vi kan forbedre vandforsyningen i landene omkring den sydlige rand af Middelhavet, og vi kan udvikle teknologi til elproduktion, som der er et massivt verdensmarked for. Hvis vi kan overbevise medlemsstaterne om det politiske behov for øget energiafhængighed og få Berlin og Paris til at holde op med at underminere det ved enhver lejlighed, kan Nabucco hjælpe os med at sprede vores olie- og gasforsyning.

Det beslutningsforslag, vi drøfter i dag, siger kun lidt om, hvad vi skal gøre her i EU. Vi skal udvikle vedvarende energiproduktion – solenergi blandt andet. Vi skal udvikle vores kapacitet til distribution af højspændingselektricitet gennem et intelligent energinet – en investering på ca. 50 mia. EUR, som dog vil skabe mange arbejdspladser, og vi har brug for olie- og gaslagringsanlæg og endnu mere en oplagringspolitik for at mindske vores farlige afhængighed af Rusland.

Vores energiforsyning vil fortsat afhænge af olie og atomenergi, men vores eneste mulighed er at gå over til vedvarende energi, navnlig i lyset af vores forberedelser til verdenskonferencen om klimaændringer i København. Vind kan opfylde det samlede nye elektricitetsbehov i Kina i de næste 20 år og erstatte 23 % af landets kulkraftværker. Ørkener får mere energi fra solen på seks timer, end menneskeheden bruger på et år. Kommissæren sagde, at det ikke er en del af vores strategi for energiforsyningssikkerhed. Jamen, det bør det være, og det skal det være.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Energisikkerhed er for os i vid udstrækning et spørgsmål om energiafhængighed, som mange har sagt, og den mest effektive strategi er, som hr. Piebalgs korrekt sagde, strategien om effektivitet, besparelser og vedvarende energi.

Men vi, De Grønne, er også realistiske og erkender, at vi på mellemlang sigt har brug for gasforsyning. Vi går derfor ind for spredning og mener, at Nabuccoprojektet er et europæisk prioriteret projekt.

Vi mener dog ikke, at en atomenergistrategi er en strategi, der sikrer uafhængighed og slet ikke energiafhængighed. Uran importeres trods alt og ikke kun fra lande, vi kan lide. Når vi taler om sikkerhed, kan vi ikke komme uden om sikkerhedsaspekterne ved atomenergi, nemlig spredning af atomvåben, og vi kan se på de problemer, vi har med det inden for andre højtprofilerede sikkerhedsområder. Vi kan ikke ignorere det, og vi kan ikke sige, at atomenergi er fuldstændig adskilt fra spørgsmålet om spredning af atomvåben.

Vores gruppe er endvidere overbevist om, at alle projekter skal imødegå problemer med gennemsigthed og korruption og må ikke stå i vejen for en åben og direkte menneskerettighedsdialog med samarbejdslandene eller en helhedsorienteret og politisk tilgang til disse lande.

FORSÆDE: PÁL SCHMITT

Næstformand

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Hr. formand! Fra det øjeblik, hvor aftalerne om opførelsen af Nabuccoprojektet og South Stream-projektet blev underskrevet, blev der indledt et sandt kapløb. Tiden vil vise, om Nabucco vil spille en rolle i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik. Derfor er jeg overrasket over Kommissionens politik over for Rusland i denne forbindelse.

Kommissionen tager fuldstændig fejl, når den mener, at South Stream og Nabucco ikke er rivaliserende projekter. Kommissionen tager fejl, når den ikke reagerer over for Gazproms yderligere indtog på det europæiske energimarked. Kommissionen tager desuden fejl, når den stiltiende accepterer gennemførelsen af Gazproms projekter i Østersøen og Sortehavet.

Nabucco kan kun gennemføres, hvis det støttes af langsigtede politiske garantier. Derfor har vi brug for aktive politikker i Centralasien, i Sortehavsregionen. Hvis vi på energiområdet skaber forbindelser mellem disse lande og Europa, vil det styrke deres suverænitet, forbedre den europæiske sikkerhed og måske endda åbne døren for de reformer, som efter vores forventninger skal finde sted.

Hvis Afghanistan udgør en test for NATO, udgør energisikkerhed bestemt en test af EU's mod og modenhed. Gennemførelsen af disse planer afhænger alene af vores politiske vilje. Ændringer i traktaten er et mindre problem.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Hr. formand! Uafhængigheden af vores regions energiforsyning og sikkerheden af energiinstallationer og for forbrugere må ikke krænke interesserne for befolkningerne i de gasproducerende lande og transitlandene, da vi så risikerer at skabe konflikt. Konkurrence mellem gasrørledningsprojekter skaber ikke kun problemer, men skaber også spændinger i Østeuropa, Kaukasus og Centralasien. Hvis gas og andre energikilder undtages fra de alvorlige problemer, der forårsages af spekulative markeder gennem tariffaletter, som respekterer producent- og transitlande, og som giver de europæiske forbrugere forsyningssikkerhed, kan vi garantere sikkerhed overalt.

Det kunne være en opgave for et europæisk energiagentur, hvis eneste politikker under Parlamentets og Rådets tilsyn skulle være samarbejde og fremme af offentlighedens interesse. Hvorfor har vi så i denne sag en fornemmelse af, at de kommercielle interesser her står over den europæiske befolknings interesser?

Jeg vil gerne officielt advare Kommissionen mod at falde for fristelsen til at bruge Nabuccoprojektet som en trojansk hest til at sikre Tyrkiets tiltrædelse til EU ved magt. Respekt for sekularitet, kvinders rettigheder og kurdernes rettigheder og anerkendelse af folkemordet mod armenierne skal stadig være de kriterier, som beslutningen om Tyrkiets eventuelle tiltrædelse baseres på.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Hr. formand, hr. kommissær! De er kendt for Deres pragmatisme og realisme, men jeg vil med al respekt sige, at Nabuccorørledningen efter min mening ikke er et vedtaget eller givent projekt. Efter en undersøgelse af denne rørlednings kapacitet har vi fastslået, at den skal transmittere 31 mia. m³ gas om året for at være rentabel og effektiv.

De er lige kommet tilbage fra Aserbajdsjan, og De er sikker på, at det er et leverandørland. Aserbajdsjan lover gas til alle. Hvor landet vil finde gassen til at fylde rørledningen, er et spørgsmål, der stadig plager de lande, der er involveret i Nabuccorørledningen. Indtil videre siger Baku, at de vil give gas til alle, men de kan ikke engang garantere sikker transmission af gassen. Hvad angår Iran, som kommissæren henviste til, vil det have et stormfuldt og måske eksplosivt forhold til EU i lang tid, inden det bliver gasleverandør.

Det internationale energimarked siger, at Rusland står bag Aserbajdsjan, og at vi skal stå over for dem. Inden De indgår finansielle forpligtelser, vil jeg derfor spørge, om De kan sikre vores leverandør?

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Hr. formand! Nabucco var Giuseppe Verdis første og meget succesrige opera. I harmoni med det nye italiensk-russiske remix, South Stream, er energiprojektet af det navn dog i fare for at blive kasseret. Når man tænker på, at et medlem af De Grønne som Joschka Fischer har indgået en lobbykontrakt til et sekscifret beløb, så lyder hele kompositionen mere som en meningsløs popsang rettet mod et snævert marked end en symfoni af bæredygtighed og økonomi.

I løbet af de næste år vil elektricitet produceret af solenergi blive væsentlig billigere. Hele investeringen kan bruges til at generere i alt 8 000 megawatt vindenergi. Hvis naturgasfelterne i Iran og Irak også lukkes for Europa, så vil vi sikkert lide samme skæbne som Verdi selv, da han heller ikke kunne finde fred i årevis efter sit Nabuccoprojekt.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Hr. formand, hr. kommissær! Tak for Deres særdeles åbne forklaring af den aktuelle situation i forbindelse med Nabucco og projektets potentiale og levedygtighed – angiveligt på kort sigt i henhold til det, De sagde – og også for oplysningerne om Desertecprojektet.

Der er ingen tvivl om, at solen er en enestående energikilde. Omdannelse af denne energi til energi, der kan bruges af mennesker, er et område, hvor der er sket betydelig udvikling i de sidste 20 år. Der er dog heller ingen tvivl om, at der stadig er langt igen, inden det fulde potentiale og levedygtigheden af denne kilde kan sikres teknologisk, navnlig i projekter som Desertecprojektet, som vi nu drøfter. Dette projekt er særdeles velkommen, og vi skal derfor støtte det og blive ved med at gøre fremskridt for at løse de teknologiske problemer.

Jeg må dog påpege, at én energikilde ignoreres til en vis grad, når vi taler om energieffektivitet og navnlig om forsynings sikkerhed og dermed spredning af energikilder. Jeg taler naturligvis om atomenergi. Denne energikilde udsættes systematisk for forskelsbehandling, fordi den ikke passer ind i det, der sker i mange EU-lande, eller ind i de globale tendenser eller med menneskehedens aktuelle energibehov.

Denne situation skal ændres. Vi skal overveje alle mulige energikilder ud fra den rolle, de kan spille. Vi kan ikke i Parlamentet så åbenlyst vende ryggen til denne virkelighed.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det er ikke tilfældigt, at spørgsmålet om energipolitik og energisikkerhed så ofte dukker op i Parlamentet, navnlig efter situationen i begyndelsen af året, hvor gasforsyningen til flere medlemmer af EU i realiteten blev afbrudt. Det var sandsynligvis bristepunktet i forbindelserne mellem Kommissionen og medlemsstaterne som helhed i dette spørgsmål.

Det, som vi i dag drøfter, handler ikke så meget om tekniske spørgsmål og detaljer om udviklingen af energipolitik i EU som om de eksterne aspekter af energisikkerhed og EU's udvikling på dette område, fordi der trods alt er to sider af dette spørgsmål. Det er jo et vigtigt spørgsmål, da det i sidste ende påvirker hver enkelt borger.

Vi skal være helt bevidste om dette, når vi drøfter Nabucco, som uden tvivl er et af de højest prioriterede projekter på dette område sammen med Desertec. Vi skal også være bevidste om, at der er lande i EU, som ikke kun er afhængige af én leverandør, men også af én forsyningsrute.

Jeg kan derfor ikke acceptere, at Nabucco kommer til at konkurrere med projekter, som f.eks. South Stream og til en vis grad Nord Stream, som har til formål at levere gas direkte fra Rusland til et EU-land for derved at sikre, at EU ikke er afhængig af transitforsyninger gennem lande, som er både politisk og økonomisk ustabile.

I den henseende har Kommissionen ret, når den erklærer, at der ikke er nogen konkurrence, og at vi skal forsøge at integrere alle disse separate projekter i én fælles strategi, hvor Nabucco, som jeg understreger, naturligvis har høj prioritet.

Vi forventer, at Kommissionen fremlægger sit eget forslag med henblik på at forøge gasreserverne i EU, hvilket er meget vigtigt, og med henblik på at udvikle et sammenkoblingssystem mellem medlemsstater med større kapacitet, hvilket også er et meget vigtigt element, når vi skal garantere sikkerhed for både borgere og virksomheder i EU.

Vi må naturligvis ikke undervurdere spørgsmålet om energieffektivitet, som er et andet vigtigt element i vores politik for at garantere energisikkerhed i EU.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil takke kommissæren for at minde Parlamentet om, at der også er en efterspørgselsside, når vi taler om energisikkerhed. Beslutningen om at fjerne glødepærer fra det europæiske marked vil spare, hvad der svarer til den årlige elektricitetsproduktion i Finland.

I dette efterår søger vi at nå til enighed med Rådet om en pakke af energibesparende foranstaltninger. 40 % af den energi, vi bruger, bruges i bygninger, så det har stor betydning for vores fremtidige energisikkerhed, at vi fastlægger høje standarder for energieffektiviteten af både nye og eksisterende bygninger. Jeg håber, at

medlemsstaterne i Rådet vil støtte Parlamentets forslag, som målrettet søger at sætte en stopper for det uhyrlige spild af energi i forbindelse med opvarmning, afkøling og belysning. Om ikke andet bør ministrene støtte disse forslag af hensyn til dem selv, fordi det vil i høj grad lette deres arbejde med og ansvar for at holde lyset og varmen tændt.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Vi har tre store betænkeligheder ved Nabucco. Projektet udvikles for langsomt og tilfældigt, og vi er ikke tilfredse med Kommissionens udtalelse, som hr. Landaburu gentog for en uge siden, om, at Kommissionen står neutral mellem South Stream og Nabucco. Kommissionen bør gå ind for Nabucco.

Vi ønsker dernæst, at Kommissionen bliver mere aktiv over for regeringerne i de medlemsstater, der igen og igen søger at komme foran konkurrenterne og opnå fordele på bekostning af andre medlemsstater. Jeg vil ikke nævne disse lande i dag. Jeg vil blot sige, at det ene har en hovedstad, der hedder Rom.

Hvis vi ikke hurtigt går videre med Nabucco, vil vi opleve ubehagelige hændelser som i Ungarn, hvor selskabet Surgutneftegas opkøbte et afgørende antal aktier i det ungarske selskab MOL. En lignende situation er også opstået i Baumgarten, Østrig.

Ellers vil vi ønske Dem, hr. kommissær, held og lykke med at fastlægge den fælles energipolitik, vi stadig mangler i EU.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Hr. formand! Europas fremtid afhænger af energisikkerheden. Som både Nabuccoaftalen og Desertecinitiativet viser, er Tyrkiet en vigtig gateway, og i den henseende er jeg enig med hr. Van Orden. Det er vigtigt, at vi nu opbygger større tillid og stærkere bånd med lande, som vil være vores energipartnere, herunder lande i Mellemøsten og Nordafrika. Forholdet til mange af disse omfatter også et udviklingsspørgsmål. Med Desertec er masseproduktionen af elektricitet fra solkraft en enestående mulighed for at skabe indtjening, som skal udnyttes til fordel for deres befolkninger. Denne mulighed må ikke tabes på gulvet.

Nogle medlemsstater, herunder desværre min egen, har ikke udnyttet den seneste tid til at udforme en sammenhængende energistrategi. Min egen valgkreds i det nordvestlige England er udpeget som fokusområde for vindkraftproduktion, og alligevel lægger Det Forenede Kongeriges planlægningslove hindringer i vejen. Vi skal finde fremtidige energiforsyninger i tredjelande, men medlemsstaterne skal også udnytte de ressourcer og de potentialer, de allerede har, bedst muligt.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Jeg har lyttet nøje og vil blot tale om tre punkter. Det første er: Hvad taler vi rent faktisk om, når vi taler om energisikkerhed og energi? Taler vi om mennesker – mennesker, som vi skal garantere lige adgang til energi og sikkerhed for, at de ikke står uden energi om vinteren? Taler vi i sidste ende om magtforholdet mellem stormagterne? Eller endnu værre – bruger vi energisikkerhed og disse projekter, som f.eks. Nabucco og Desertec, som undskyldning for at sende budskaber til andre regioner i verden eller andre lande? Hvis formålet er at udsende budskaber, hvilken moralsk myndighed gør vi det med?

For det andet vil jeg anmode Kommissionen om at træffe omgående foranstaltninger i alle tilfælde, hvor der er tale om udenlandske enheders ikkegennemsigtige transaktioner på det europæiske marked. Jeg vil gerne have oplyst, hvordan det ser ud med denne anmodning, når det drejer sig om europæernes egne ikkegennemsigtige transaktioner på det europæiske marked. Endelig har jeg et sidste punkt. Vi er efter min mening gået glip af en god mulighed for at få en mellemlangsigtet og langsigtet politik. Vi har igen valgt den kortsigtede politik, og endnu engang har vi kun styrket det indre markeds og de store selskabers interesser.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det er på høje tid, at forsyningssikkerhed anerkendes som et centralt energipolitisk spørgsmål. Det er desværre ikke altid så enkelt, som det nogle gange fremstilles i politiske drøftelser. Vi taler i dag om to projekter: Nabucco, et meget håndgribeligt projekt, vi kan arbejde videre med, og Desertec, et interessant projekt eller en interessant idé eller vision, og ingen kan endnu præcist vurdere, om, hvor og hvordan det kan gennemføres.

Vi skal fokusere på konkrete forhold og arbejde med dem. Vi skal også fremme visionære projekter, men vi skal passe på, vi ikke tror, der kun er én løsning på et bestemt problem eller én løsning for at løse problemerne. Den pointe, som mange medlemmer har fremsat, er derfor helt rigtig: Der er ikke kun ét svar, der er mange løsninger på disse problemer.

De betyder f.eks., at vi ikke må tillade, at den meget intensive debat om CO₂-problemet gør os mere afhængige af gas, som derefter vil give os endnu andre problemer, fordi vi har brug for nye rørledninger. Vi skal sige

"ja" til kulpolitikken, og derfor har vi brug for ny kraftværsteknologi. Vi skal sige "ja" til CO₂-opsamling og -oplagring, "ja" til atomenergi og til vedvarende energi og "ja" til energibesparelser. Det er ikke et spørgsmål om det ene eller det andet, men om at gøre det hele. Alt andet vil efter min mening være umoralsk og uansvarligt, og vi gør efter min mening ikke os selv en tjeneste.

Dette vedrører også spørgsmålet om forsyningskilder og transportruter. Her er der heller ikke kun ét svar. Alle, der tror, de blot kan basere sig på en forhandling om rørledninger, tager fejl. Hvis vi ønsker at blive mindre afhængige, skal vi holde en række muligheder åbne, herunder LNG, og arbejde målrettet med dem. Det sidste spørgsmål, og det er et meget vigtigt spørgsmål, er, hvordan vi sikrer, at den nødvendige kapital er til rådighed til gennemførelsen af de krævede projekter. Hvad er formålet med fantastiske planer, hvis ingen er villige til at investere i dem?

Hvordan vi forfølger vores energipolitik, og hvordan vi håndterer dem, der forventer, at vi investerer i projekter, er derfor vigtigt. Virksomheder skal opmuntres. Vi skal væbne os mod at tro, at vi kan få alt til at ske og fastlægge hver eneste detalje på forhånd. Sidste vinter blev der fundet mange løsninger uden politiske beslutninger, fordi kloge mennesker samarbejdede klogt forskellige steder, og fordi Kommissionen fungerede som en effektiv mægler.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Hr. formand! Det er naturligvis uacceptabelt, at borgere i Europa står uden strøm midt om vinteren, eller at borgere tvinges ud i arbejdsløshed, fordi de virksomheder, de arbejder på, ikke kan betale de høje energipriser og derfor tvinges til at afskedige medarbejderne eller endda lukke virksomheden. Det er derfor særdeles vigtigt, at vi træffer kloge beslutninger for at sikre energiforsyningen.

Samtidig skal kravene til de store infrastrukturprojekter, der er nødvendige, være klare, hvad angår miljøpåvirkning og landenes uafhængighed. Medlemsstaterne må ikke bringes i en situation, hvor de risikerer at komme i et andet lands magt. Analyserne af miljøindvirkningen skal derfor gennemføres af pålidelige og uafhængige organer, inden der gives grønt lys for store projekter.

Det gælder naturligvis alle de nævnte store projekter, men jeg vil gerne fremhæve Østersøen, som er et stort og følsomt indhav. Vi har brug for analyser og beslutninger, der garanterer, at Østersøen ikke omdannes til et dødt hav, fordi vi i Parlamentet ikke kunne se tilstrækkelig langt frem og ikke krævede nok, da vi traf vores beslutninger. Det skylder vi vores børn og børnebørn.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – (EN) Hr. formand! Alle ønsker energisikkerhed, så hvorfor har vi den ikke? Måske fordi der er 27 fortolkninger af, hvad energisikkerhed er.

Personligt fortolker jeg det bl.a. som spredning af kilderne og mindskelse af vores gasafhængighed af Rusland. Vi behøver se langt efter beviser på dette. Vi kan blot se på nogle af vores medlemsstater, der ikke har alle problemerne med afhængighed, fordi de ligger for langt fra Rusland til at have en rørledning.

Vi skal efter min mening fokusere på LNG og udvikling af teknologier, opførelse af LNG-terminaler og tilførsel af gas fra hele verden. Vi skal også medvirke til etableringen af et globalt marked for LNG som det, der findes for olie og råvarer.

Hvad angår Nabuccorørledningen, skal dette projekt efter min mening hurtigt ændres, så det omfatter gas fra forskellige kilder, og vi skal genoverveje en kortere rute, der kunne gå fra Georgien, Ukraine, under Sortehavet til Rumænien. Vi kan bare se på kortet.

Den kendsgerning, at medlemsstaterne har forskellige fortolkninger af eller interesser i energisikkerhed, dokumenteres også af den kendsgerning, at nogle lande, som er involveret i Nabucco, også er involveret i South Stream, hvilket mindsker Nabuccos troværdighed og chancerne for en fælles europæisk energipolitik. South Stream betyder bestemt, at afhængigheden af russisk gas øges.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Hr. formand! Når jeg lytter til de andre talere, kommer jeg til at tænke på, om EU's borgere er dømt til kun at høre på vores ord. Det er noget, vi kunne have testet i januar i år under energikrisen. Vi vedtager trods alt beslutninger, fordi vi alle føler, at EU ikke har nok fokus på energisikkerhed. Vi bemærker også, hr. kommissær, at der er mindre interesse for Nabucco blandt EU-medlemsstaterne, selv om dette ikke gør sig gældende for alle energiprojekter. I nord har vi Nord Stream-projektet, som er et meget alvorligt skridt mod den fælles udenrigspolitik. I syd har vi South Stream-projektet. Her er EU-medlemsstaterne også ivrige for at deltage. Men når det kommer til Nabucco, hører vi ikke andet end løfter, men der er hverken nok penge eller politisk støtte.

Mens vi drøfter dette emne i Strasbourg, ankommer cementblanderne til Østersøen for at arbejde på Nord Stream-projektet. Jeg vil gerne høre, om jeg kan holde Lissabontraktatens støtter fast ved deres ord, nemlig at de ikke længere vil støtte Nord Stream- og South Stream-projekterne, når traktaten er ratificeret. Nabucco kan vise sig at være et godt skridt hen imod energisikkerhed. Hvis vi fortsætter med kun at udsende erklæringer, vil EU-borgerne under kommende energikriser brænde folderne med vores beslutninger.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er enig med kommissær Piebalgs. Hans udtalelser lige nu bekræfter, at South Stream ikke er Nabuccos konkurrent, men endnu et bidrag til spredningen af Europas energiforsyningskilder. Europas energisikkerhed afhænger af forskellige kilder, ruter og leverandørlande.

Den fremtidige efterspørgsel efter gas forventes ved nulvækst at stige med yderligere 100-150 mia. m³ inden 2020. Under disse forudsætninger er udviklingen af forskellige muligheder nødvendig, og South Stream er ikke et alternativ til Nabucco, men faktisk et supplement. Kommissionen betragter den sydlige korridor som en række projekter, der omfatter Nabucco, South Stream og ITG (sammenkoblingen mellem Tyrkiet, Grækenland og Italien). Den antirussiske debat er derfor i strid med det, som vil ske i de næste par år.

Parlamentet skal kræve pragmatisme og frem for alt overensstemmelse i de beslutninger, som EU allerede har truffet: med den europæiske økonomiske genopretningsplan, med Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1364/2006/EF af 6. september 2006 om retningslinjer for de transeuropæiske net på energiområdet og med den anden energisikkerhedsstrategi.

Spredningen af kilder, ruter og leverandørlande er den reelle søjle i Europas energisikkerhedspolitik, og udfordringen med South Stream-Nabucco skal, når man ser bort fra de politiske og økonomiske interesser for de tættest involverede lande, analyseres med realisme og ikke gennem ideologiens fordrejede lys, men i stedet med en klar vision af det, der skal gøres.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Hr. formand, hr. kommissær! Hvis vi skal løse problemet med vores energisikkerhed på en pålidelig og levedygtig måde, har vi brug for en global strategi, der imødekommer behovene for at sprede energikilderne, og vi skal vedtage fælles regler for transitlandene, fordi vores afhængighed af én energikilde er lige så skadelig som vores afhængighed af ét transitland.

Vi har derfor brug for en balance, og den kan vi ikke opnå ved at benytte en koldkrigstone over for Rusland, som vi er eller vil blive energiafhængige af, eller ved at støtte én alternativ rørledning, nemlig Nabucco, mens der stadig er usikkerhed om dens forsyningskapacitet og de politiske og økonomiske forhold i landene omkring Det Kaspiske Hav og i Kaukasus.

Hvad angår Desertec, er jeg enig med mange af de fremsatte indvendinger, og jeg vil tilføje, at EU's strategiske målsætning må være gradvis at gøre sig uafhængig af energiimport, ikke at erstatte importeret naturgas med importeret elektricitet fra vedvarende energikilder.

Hvis vi virkelig ønsker at blive selvforsynende og uafhængige på lang sigt, skal vi fremme energieffektivitet og udnytte vedvarende nationale energikilder bedst muligt.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lykønske Dem med Deres integrerede tilgang i dette forslag. Denne spredning er meget vigtig, og jeg mener ligesom hr. van Baalen, at vi skal overveje alle former for energi, herunder atomenergi. Men – og det er noget, jeg lærte i skolen – solen er kilden til al energi, og jeg mener, vi skal fokusere på solen i fremtiden.

Når det drejer sig om spredning, handler det ikke kun om formerne for energi, men også leverandørerne. Mange har i dag talt om Rusland. Indtil nu har Rusland altid leveret til os, når vi har ønsket det, men i fremtiden er det vigtigt, at vi har flere leverandører. Hvordan kan vi så garantere energisikkerhed? Vi kan kun garantere energisikkerhed, hvis vi også kan få vores energiforsyning via nettene, og Deres vigtigste opgave – De har håndteret en række hindringer, Nabucco, Desertec – i de kommende år vil efter min mening være at etablere et integreret net, hvor de involverede lande, alle EU-medlemsstaterne, trækker i samme retning og også er villige til at gennemføre energipolitikken på en integreret måde. De kan bede institutionelle långivere og private investorer om pengene, men De skal begynde at arbejde på et integreret net med det samme, en form for et supernet, et induktionsloop for Europa, der kan nå ud til hver eneste slutbruger.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Hr. formand! Energi er ikke et område, som er under EU's kompetence. Tillykke, hr. Piebalgs, med alt, hvad De gør.

Energi og adgang fører til krig – nogle gange militært, nogle gange politisk og nogle gange økonomisk. Hvad angår gas, så får vi en gaskrig. Vi ved dog ikke, om gassen er årsagen til krigen eller en eftervirkning, men vi får under alle omstændigheder en gaskrig.

Vi kender tallene: I landene i Kaukasus er der reserver til 200 år, i Rusland til 100 år, i Nordafrika til 50 år, i Østersøen til 50 år og i Europa til omkring 20 år. Vi skal derfor være parate til at importere gas.

Ja, hr. kommissær, Nabucco er et sundt projekt, og vi skal støtte det, men vi skal give finansiel og politisk støtte til alle de forskellige energiforsyningskilder, både Nord Stream og South Stream, fra nord og fra syd.

Vi skal stole på vores industrivirksomheder, som er kompetente og retfærdige, og som har en etisk adfærdskodeks, men lad os ikke være naive. Jeg opfordrer kommissæren til omgående at undersøge forslagene fra visse medlemsstater, der ønsker, at vi indfører et operationelt europæisk instrument, som kan træffe foranstaltninger på gasmarkedet, dvs. at vi skal etablere et europæisk centralt indkøbskontor for gas, hvilket De også gør for Kaukasus med det kaspiske udviklingssamarbejde.

Med hensyn til Desertec vil jeg gerne ønske tillykke. Vi kender tallene: 1 km² ørken kan opsamle, hvad der svarer til 1,5 mio. tønder olie. Det er et fremragende projekt for Euro-Middelhavsområdet. Vi ved, at 0,3 % af jordens ørkener kan forsyne hele verden med energi.

Vi ved, at vi vil få løst vores energiproblemer ved hjælp af menneskets opfindsomhed og videnskaben, men på en etisk og moralsk måde.

De gør et godt stykke arbejde, hr. kommissær, fordi vi har her et Europa, der producerer resultater, et Europa, der beskytter, og et Europa, der handler. Det er godt gjort, og fortsæt endelig – De har Parlamentets støtte.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Hr. formand! Med gasrørledningen "Nabucco" kan EU føle sig stærk og sikker. Men ikke alle lande i den kaspiske region følger vejen mod demokrati, og vi kan ikke stole på alle. Meget afhænger af forholdet til Tyrkiet. Selv om der i øjeblikket ikke er udsigt til at åbne døren for dette lands medlemskab af EU, må vi ikke skubbe det væk og fremprovokere en antieuropæisk stemning der. Desertecprojektet er særlig betydningsfuldt, fordi det peger mod fremtiden. Når vi drøfter energisikkerhed, lægges der for lidt vægt på vedvarende energikilder og navnlig energieffektivitet. Det glæder mig, at det netop er, hvad kommissæren understregede i dag. Der skal fastlægges finansielle og økonomiske mekanismer på EU-plan, som kan stimulere EU's medlemsstater og individuelle virksomheder til at spare energi og gå over til de nyeste og reneste teknologier, og det vil være et væsentligt bidrag til opnåelse af energisikkerhed og bekæmpelse af klimaændringerne.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Hr. formand, hr. kommissær! Som lettisk politiker er jeg særdeles godt klar over, hvad det betyder for et land at være energiafhængigt. Selv om Letland genererer omkring en tredjedel af landets energibehov fra sine egne ressourcer, kommer de sidste to tredjedele af energibehovet primært fra ét leverandørland – Rusland. Som et lille land, der er meget afhængig af energiforsyningen, er vi udmærket klar over, hvor dyr denne afhængighed kan være for slutbrugeren i form af prisen og for landet som helhed i form af potentiel politisk sårbarhed. Energibalancen for hver medlemsstat i EU er forskellig, men vi er alle bekymrede over det samme spørgsmål: sikkerheden af energiforsyningen. Forsyningsikkerhed kan opnås ved at sprede forsyningskilderne. Jo flere leverandører vi har, jo mindre afhængige er vi af hver enkelt leverandør. Rusland er en vigtig partner for EU, hvad angår gasforsyning. I Europa importerer vi i alt en fjerdedel af vores samlede gasforbrug fra Rusland. Nogle lande, som f.eks. Letland, er endda helt afhængige af gasforsyningen fra Rusland, og hvert år har Europas samlede afhængighed af import fra dette land tendens til at stige. En af de alternative forsyningskilder er den planlagte Nabuccorørledning, der kan levere gas fra centralasiatiske lande til Europa via Tyrkiet. Det er efter min mening meget vigtigt, at Parlamentet giver særlig støtte til dette projekt, idet det direkte vil styrke vores fælles gasforsyningsikkerhed. Nabuccorørledningen er dog kun begyndelsen af løsningen, når vi taler om vores fælles gasforsyningsikkerhed. Vi skal nå frem til en fælles europæisk energipolitik, der kan koordinere vores aktiviteter på tværs af alle energiområder.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest takke, fordi jeg kan tale på ungarsk her i Parlamentet, så jeg kan hilse på næstformanden på dette sprog. Først vil jeg sige, at kommissær Piebalgs sandsynligvis har været en af de mest succesrige kommissærer i de sidste fem år takket være de afbalancerede og fremsynede politikker, som vi indtil nu har godkendt i Parlamentet.

I januar sagde kommissær Pielbaks for første gang på Nabuccokonferencen i Budapest i Ungarn, at EU vil tilbyde sin politiske og finansielle støtte til Nabuccoprojektet. Vi skal rejse omkring 8 mia. EUR til den 3 300 km lange rørledning. De to vigtigste opgaver, vi skal løse, bliver at finde omkring 2 mia. EUR på EU's

budget og dernæst fastlægge de betingelser, der kan gøre det nemmere og enklere for projektet at få adgang til kredit og på bedre vilkår.

Det oprindelige løfte var på omkring 30 mio. EUR. Vi skal erkende, at vi er nødt til at strække os endnu længere. Jeg har tillid til, at kommissæren i de kommende måneder vil gøre alt, hvad der er muligt, eller overlade det til den næste kommissær at sikre projektets vellykkede gennemførelse. Vi er alle udmærket klar over, at det i tilfælde af en økonomisk krise ikke er de private forbrugere, som rammes værst af strømsvigt, men virksomhederne. Vi taler om de virksomheder, hvor vores vælgere og borgere arbejder, og vi bringer deres indkomster i fare ved at bringe energisikkerheden i fare.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Energisikkerhed er uden tvivl en grundlæggende prioritet, som først og fremmest skal styrkes ved at øge energieffektiviteten og sprede leverandører, kilder og forsyningsruter, men frem for alt ved at fremme EU's energiinteresser, hvad angår tredjelande.

Rådet erklærede i marts, at EU som helhed, men også hver enkelt medlemsstat skal være parat til at kombinere solidaritet med ansvar for at opfylde målsætningerne med hensyn til energisikkerhed. Dette er efter min mening det afgørende punkt: Europæisk energipolitik skal være uløseligt forbundet med EU's udenrigspolitik. Når vi til stadighed siger, at vores udenrigspolitiske indsats kun kan have fuld effekt, hvis vi taler med én stemme, så gør det samme sig gældende for energipolitik.

Og det er netop pointen. Indtil det gør sig gældende, dvs. indtil vi kan tale med én stemme, skal indsatsen fra mange regeringer, som er involveret i komplekse aktiviteter, som f.eks. Nord Stream og South Stream, ikke regnes som modstand mod Nabucco, men som en del af denne samme strategi, hvori vi kombinerer pragmatisme med realisme for at sætte borgernes interesse forrest.

Det er derfor et klart "ja" fra os til Nabucco, men lige så klar er vores beslutning om at støtte vores regeringers indsats for at sikre, at spredningen af forsyningen gavner vores befolkninger.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! I 2008 offentliggjorde EU et rekordstort handelsunderskud på 242 mia. EUR, primært på grund af prisstigningen på importeret energi. Nabuccorørledningen kommer til at gå gennem Tyrkiet, Bulgarien, Rumænien, Ungarn og Østrig og vil hvert år forsyne EU med 30 mia. m³ naturgas fra Det Kaspiske Hav. De 200 mio. EUR, der er afsat til den europæiske økonomiske genopretningsplan, er ikke nok. Vi opfordrer EU til at supplere de afsatte midler betydeligt. Desertec vil bruge solkraft fra Nordafrika og vil også omfatte gennemførelsen af en Middelhavsplan for opsamling af solkraft samt etablering af et elektricitetstransmissionsnet, som vil forbinde EU med Mellemøsten og Nordafrika. EU skal investere mere i spredningen af energiforsyningskilder. Som ordfører for forhold vedrørende bygningers energieffektivitet opfordrer jeg EU til at tilbyde finansielle instrumenter, der kan sætte skub i investeringerne i udnyttelsen af vedvarende energikilder og i forbedringen af energieffektiviteten, især for bygninger og i transportsektoren.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Nabucco vil imødekomme en stor del af EU's efterspørgsel efter gas. Det vigtigste ved den er dog det politiske aspekt: Den vil eliminere vores afhængighed af én kilde. De tilbagevendende kriser har tydeligt vist, at den aktuelle situation med Rusland som eneste kilde og Ukraine som det eneste transitland ikke giver nogen sikkerhed til Europas økonomi og borgere. Udviklingen af nye energiforsyningsruter skal være lige så vigtig som udviklingen af forbindelserne med Rusland. Forsinkelsen i iværksættelsen af Nabuccoprojektet skyldes desværre visse medlemsstaters individuelle interesser. Medlemsstaterne skal indse, at det ikke kun er de lande, som rørledningen går igennem, eller de kommercielle virksomheder, der er involveret, som opnår fordele ved dette projekt, men alle Europas borgere, hvis nationale regeringer skal garantere deres velfærd og sikkerhed.

De fejl, der har resulteret i forsinkelsen af dette projekt, må ikke blive gentaget, når det drejer sig om at sikre gaskilder. Der er lande i regionen, som f.eks. Aserbajdsjan, Turkmenistan, Kasakhstan, Irak og Iran, som ønsker at forsyne gasrørledningen med deres reserver. Kommissionen skal gentage det, den har gjort for den mellemstatslige aftale, nemlig at deltage i de efterfølgende forhandlinger og nå til et positivt resultat så hurtigt som muligt. Hvis vi ikke kommer i gang og gør det, vil andre gøre det, og jeg er helt sikker på, at det ikke vil være i EU-borgernes interesse.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Hr. formand! Som følge af EU's afhængighed af eksterne energiforsyninger er sikring af denne forsyning et spørgsmål, der altid må indgå i EU's eksterne politik. Alle prognoser viser desuden, at efterspørgslen efter energi vil stige betydeligt i de næste 25 år.

Her i Europa er vi nødt til at reducere vores afhængighed af russisk gas, navnlig efter de senere års kriser. Rusland har også en klar strategi, som går ud på at sikre landets dominans i Europa over gassektoren. Derfor skal vi have projekter som Nord Stream, Blue Stream II og også South Stream.

Vi skal derfor sprede os med hensyn til leverandører og ruter. Det er baggrunden for interessen for Nabucco, som vil give adgang til gas fra Aserbajdsjan, Irak og Turkmenistan, hvilket vil styrke vores forbindelser med Centralasien, som bliver en mere og mere betydningsfuld region.

Jeg glæder mig derfor over den aftale, der blev indgået sidste juli, som kommissæren omtalte, og over den udtrykkelige støtte til Nabucco fra formand Barroso i de politiske retningslinjer, som han fremlagde for nylig.

Jeg ved, at der er tvivl om Nabuccoprojektets levedygtighed, men jeg var også i tvivl med hensyn til olierørledningen Baku-Tblisi-Ceyhan, som nu er en realitet.

Jeg må understrege, at landene omkring den sydlige rand af Middelhavet også spiller en vigtig rolle for leveringen af gas til Europa. Hovedlandet i den henseende er Algeriet, som er en vigtig leverandør af gas til mit land og Italien. Vi skal sikre, at arbejdet på Medgazrørledningen hurtigt afsluttes. Jeg vil også fremhæve lande som Egypten og Libyen i forbindelse med gasforsyning.

For at opsummere skal energispørgsmål prioriteres i Euro-Middelhavssamarbejdet til fordel for begge parter.

I henhold til Lissabontraktaten er energi et fælles ansvar, og én af de politiske målsætninger for EU's energipolitik er at garantere energiforsyningssikkerheden. Det opmuntrer os i sandhed til at arbejde videre med udviklingen af en fælles udenrigspolitik om energi, som får stadig større betydning, som det også understreges i det beslutningsforslag, der skal vedtages i dag.

Endelig er dette en vanskelig målsætning, som det kan ses af vores manglende succes i Europa, i EU, med at skabe et ægte indre marked for energi, fordi vi endnu ikke har de nødvendige sammenkoblinger. Derfor glæder jeg mig over de forpligtelser, der fremsættes i det dokument, som formand Barroso nævnte.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Som mine kolleger lige har sagt, viser den nylige gaskrise mellem Rusland og Ukraine det påtrængende behov for at øge EU's energisikkerhed og -uafhængighed.

EU er stadig for afhængig, især af gasimporten, da vi i 2020 sandsynligvis vil blive nødt til at importere omkring 80 % af gasforbruget. Denne situation kan ikke fortsætte. Hvis den gør det, vil det permanent bringe EU's energisikkerhed i fare. De igangværende infrastrukturprojekter, som De netop har omtalt, er et skridt i den rigtige retning.

Der er allerede gået flere måneder siden den nylige gaskrise mellem Rusland og Ukraine. Hvad med den kommende vinter, hr. kommissær? Det er afgørende, at alle, der led under de manglende forsyninger, og som frygter dem i fremtiden, ved, hvordan Europa vil beskytte dem mod sådanne nye kriser.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Denne beslutning fremhæver endnu en gang behovet for at udvikle en ensartet europæisk udenrigspolitik, som også omfatter energiforsyningssikkerhed.

Der er i dag allerede sagt meget om Nabucco og Desertec. Hvad angår spredning af forsyningskilder, vil jeg henlede Deres opmærksomhed på en naboregion, som indtil nu har været kendetegnet ved stabilitet og pålidelighed i dens forsyninger til Europa, og som også har et enormt udnyttelsespotentiale, der vil blive mere tilgængeligt som følge af klimaændringerne. Jeg taler om den arktiske region. Her er der på den ene side en eksisterende tradition for pragmatisk samarbejde, herunder f.eks. med Rusland, og på den anden side EU, som ikke aktuelt er til stede i regionen i modsætning til Rusland, USA, Canada og endda Kina.

For at sikre EU's langsigtede interesser i også denne region skal vi derfor efter min mening udvikle en pragmatisk, langsigtet strategi sammen med partnere, som f.eks. Norge og Island, med henblik på at samarbejde med Rusland, USA og Canada for at afbalancere de forskellige interesser dér – ikke kun med hensyn til den fælles forsyningsikkerhed, men også med hensyn til miljøspørgsmål og adgang til de nye isfrie transportruter. Derved vil vi også undgå de potentielle konflikter, der ellers kan opstå i kapløbet for at sikre de energikilder, der stadig er tilgængelige.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Hr. formand! Tyrkiet spiller en vigtig rolle i indsatsen for at reducere Europas afhængighed af Rusland. Spørgsmålet er nu, hvilken pris Europa er parat til at betale til Tyrkiet. I mellemtiden spiller Tyrkiet på to heste og forsøger at få gavn af både Nabuccoprojektet og South Stream. Det er ikke i Europas interesse. Jeg opfordrer Rådet og Kommissionen til utvetydigt at vælge Nabuccoprojektet. Dette

projekt vil direkte reducere vores afhængighed af Rusland, og det er under alle omstændigheder fuldstændig unødvendigt at anlægge to sydlige forsyningsruter i betragtning af det langsomme fald i efterspørgslen efter gas i Europa. Tyrkiet skal bekende kulør og helhjertet støtte Nabuccoprojektet. Forhandlingerne med Tyrkiet om dette spørgsmål skal dog strengt adskilles fra landets tiltrædelsesforhandlinger. Tyrkiet bør ikke få en adgangsbillet til EU til gengæld for dets samarbejdsvilje.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Hr. formand! EU har brug for leverandører med gennemskuelige forretningsmetoder, som opfylder deres forpligtelser. Energichartret og transitprotokollen er forsøg for at fastlægge et system baseret på klare principper. Ruslands nylige tilkendegivelse af dets ønske om at trække sig ud af energichartertraktaten skal ses som en advarsel. Det skal være en advarsel til virksomheder, der investerer i Rusland, og til Kommissionen. Det skal få Kommissionen til at træffe foranstaltninger så hurtigt som muligt for at skabe et europæisk energisikkerhedssystem.

Vi kan kun håbe, at Rusland vil respektere chartret og ikke vil træffe definitive foranstaltninger. EU's indre gasmarked skal kunne fungere uden begrænsninger og tillade grænseoverskridende sammenkoblinger og gasnet. De europæiske gasforbrugere må ikke overlades til monopolernes nåde.

(Formanden afbrød taleren)

Matthias Groote (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg glædede mig meget over kommissærens beskrivelse af Desertecprojektet i dag. Dette projekt har et enormt potentiale, og dets appel ligger i høj grad i den kendsgerning, at det består af mange separate små projekter. Det vil skabe arbejdspladser og vil bane vejen for en miljørigtig industripolitik, som vi efterstræber.

Jeg har et spørgsmål til Kommissionen. Da De talte om Desertecprojektet, havde jeg fornemmelsen af, at håndbremsen i en vis grad var trukket. Hvilke konkrete foranstaltninger planlægges der med hensyn til netinfrastrukturen, som er et betydeligt problem i forbindelse med udviklingen af vedvarende energi? Idéen er naturligvis at overføre elektricitet til Europa via højspændingsledninger direkte fra ørkenerne. Hvilke støtteforanstaltninger kan Kommissionen iværksætte i den forbindelse? Overvejes der allerede noget i den henseende? Hvad kan vi forvente fra den næste Kommission på dette område?

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! ECR-Gruppen støtter behovet for en fælles ekstern EU-politik på området for energiforsyning baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne, men energimixet skal forblive medlemsstaternes kompetence. Vi skal naturligvis sprede os ud af afhængigheden af russisk olie og gas, som selv Det Forenede Kongerige, som traditionelt har været afhængig af Nordsøen og norsk gas, nu importerer.

Vi skal udvikle den sydlige korridor og skal overveje White Stream-projektet i tillæg til Nabuccoprojektet, som en prioritet, men vi skal også undersøge transkaspiske ruter og endda ruter gennem Sahara som spændende fremtidige muligheder for EU. Vi skal forbedre gaslagringskapaciteten i Europa og øge integrationen af vores rørdnings- og elektricitetsnet. I Det Forenede Kongerige ønsker vi også nye atomkraftværker.

Jeg glæder mig over investeringen i vedvarende energi, herunder solenergiprojektet Desertec, som bekæmper klimaændringerne og styrker spredningen. Vi har også brug for bedre energieffektivitet, selv om EU's nylige forbud mod glødepærer er drakonisk, tilsidesætter de sundhedsrisici, kviksølv udgør mod hud og miljø, og gør EU unødvendig upopulært i mit land.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Hr. formand! Prognoserne viser, at gasforbruget fra i dag og indtil 2030 vil stige med mere end 40 % i EU, og at vores egne interne produktion vil falde. Det betyder, at efterspørgslen ikke kan imødekommes, selv med alle de projekter, der aktuelt foreligger. Det betyder, at vi har brug for alle mulige forsyningskilder, og vi skal især koordinere medlemsstaternes indsats for at optimere deres bidrag til vores fælles behov.

South Stream- og Nabuccoprojekterne involverer meget vigtige økonomiske, energimæssige, historiske og politiske aspekter. Vi skal overveje disse meget nøje og med stor omhu, og vi skal være opmærksomme på bekymringerne og behovene i alle de berørte lande. Mange af de problemer, vi nu oplever, kan løses, hvis vi for det første koordinerer alle medlemsstaternes indsats, hvis vi bygger flere LNG-terminaler, hvis vi forbedrer det indre marked, og hvis vi endnu en gang taler med én stemme.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg bifalder den tekst, der er fremlagt i dag af de forskellige politiske grupper, og kommissærens tidligere erklæring, herunder især anerkendelsen af behovet for at sprede vores energiteknologi og sikre vores forsyning.

Der er selvfølgelig ikke kun én løsning, der kan sikre vores forsyning. Alle teknologier skal overvejes. Det skal være en blanding, herunder CO₂-opsamling og -oplagring, og der, hvor jeg kommer fra, Wales, har vi stadig masser af kul.

Energieffektiviteten skal også forbedres. Derfor skal vi efter min mening bruge en større del af midlerne i de europæiske strukturfonde på energieffektivitetsforanstaltninger med henblik på at spare energi og sætte skub i økonomien.

Jeg har endnu to hurtige punkter. Det første vedrører Desertec, som er et spændende projekt. Vi skal erkende, at det er et langsigtet projekt. Det er ikke en hurtig løsning.

Dernæst er lagringen af gasreserver vigtig, men endnu en gang skal vi erkende, at det er dyrt, og at der skal tilføres yderligere midler.

Jeg støtter derfor alle de tekster, der er fremlagt i dag, navnlig af S&D-Gruppen, men disse er vigtige punkter, og jeg glæder mig over kommissærens holdning til dem.

András Gyürk (PPE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! I beslutningsforslaget anføres det, at det russiske selskab Surgutneftgaz, hvis ejerforhold er uklare, for nylig har overtaget en betydelig del af det ungarske olieselskab MOL. Det vil jeg gerne sige noget mere om. Jeg indgav personligt en skriftlig forespørgsel til kommissæren efter denne transaktion. Han anførte i sit svar, at vores krav om stærkere beskyttelse af de europæiske energiselskaber mod ekstern overtagelse, der sker uden gennemsigtighed, er legitimt. Det er godt nyt. Det skal også tilføjes, at de nuværende regler ikke kan sikre dette.

Regler om gennemsigtighed kan nemt omgås. Derfor opfordrer vi Kommissionen til at opgive den bekvemme holdning præget af handlingstom introspektion. Den bør i samarbejde med regeringerne udforme en retlig ramme, der kan sikre effektiv beskyttelse mod fjendtlige overtagelser. Det indre marked er et fælles europæisk resultat. Vi må ikke gøre os selv sårbare – slet ikke på dette område.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Hr. formand! Det ser ud til, at catch the eye-proceduren fungerer godt, og det glæder mig, at det er tilfældet. Vi har brug for sikre og spredte energiforsyninger. Det er vi alle enige om.

En for stor del af forhandlingerne i dag har dog fokuseret på ét spørgsmål: på advarslerne mod den russiske trussel. Sådanne udtalelser gavner ikke Europa, og vi ville efter min mening være langt bedre tjent, hvis vi udviklede et partnerskab med Rusland.

Jeg vil også være taknemmelig, hvis kommissær Piebalgs kunne oplyse os, hvilket fremskridt der er opnået i dialogen om energisikkerhed, om forbedring af vores forbindelser med Rusland og om gennemførelsen af demokratiske standarder, som er noget, Rusland efter vores mening skal lægge større vægt på.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hr. formand! På grundlag af Parlamentets og Rådets beslutning i 2006 og med hensyn til bl.a. Nabuccogasrørledningen blev der udpeget en europæisk koordinator for projektet, nemlig Josias Van Aartsen. I 2009 fremlagde han en interessant rapport, som indeholdt lige så interessante konklusioner. En af disse konklusioner vedrørte de vanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med gennemførelsen af Nabuccoprojektet. Selv de nuværende finansieringsniveauer viser dette.

Jeg vil gerne spørge, om De, uanset Deres personlige interesse i sagen, mener, at udnævnelse af en koordinator for gennemførelsen af Nabuccoprojektet kan gøre dets gennemførelse mere effektivt, så vi kan være sikre på, at det, som vi drøfter i dag, og det, som medlemsstaterne – herunder mit land Polen – også forventer, vil få 100 % chance for at blive til virkelighed.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Det er vanskeligt for mig at besvare alle de stillede spørgsmål, men jeg vil dog fremhæve et par punkter.

De politikker, vi gennemfører på energiområdet, har først og fremmest til formål at fremme borgernes og industriens velfærd. Vi efterstræber sikker forsyning af ren energi til en god pris. Det er vores overordnede mål.

Dernæst indgår vi aldrig sideaftaler, når vi drøfter energiaftaler. Vi går ikke på kompromis, uanset om det drejer sig om udvidelse eller menneskerettigheder. Vores udgangspunkt er, at indbyrdes afhængighed i forbindelse med energiforsyning er det vigtigste og er gavnlig for alle – for leverandører, transitlande og forbrugere. Det tager tid at overbevise vores partnere, men det er vores eneste mulighed for at opnå stabilitet.

For det tredje er det, selv om vi nogle gange er langsomme, afgørende, at vi baserer os på industriens forslag og på støtte til vores industri, fordi det gør os stærke. Det gør os måske ikke til en speedbåd i energihavet, men det sikrer stabilitet. Når vi indfører ændringer, har vi et meget bredere grundlag for det, og det gør os meget mere sikre. Alle projekterne er blevet undersøgt med hensyn til omkostningseffektivitet og fremtidig levedygtighed. Det er derfor den rigtige form for støtte.

Det næste område, hvor vi har en svaghed, og som vi fortsat drøfter, er ekstern energipolitik og sammenhæng. Det er korrekt, at det er omgivet af mange kontroverser – eller hvad der opfattes som kontroverser – og som kommissær vil jeg bestemt gerne se en mere sammenhængende ekstern energipolitik.

Beslutningsforslaget omhandler netop dette spørgsmål. Selv om der ikke er en indbygget konflikt mellem medlemsstaterne, hersker den en opfattelse af, at der er en konflikt. Alle de aktiviteter, som medlemsstaterne gennemfører, gavner også EU. Vi bør derfor følge op på dette og forsøge at skabe et system, hvor vi taler med én stemme, ikke kun verbalt, men også med hensyn til de synspunkter, vi vil fremhæve. Derfor er den anden strategiske energiredegørelse stadig meget vigtig. Alle de punkter, vi har fremsat i den anden energiredegørelse, er der stadig.

Samtidig erkender vi fra Kommissionens side, at vi ikke har råd til at gå fra indbyrdes afhængighed til afhængighed. Derfor støtter vi især projekter, der sikrer spredning, f.eks. Nabucco og LNG. De vil ikke fuldstændig ændre situationen med indbyrdes afhængighed af andre lande, men de vil sikre os yderligere sikkerhedsmargener. Det er, hvad vi gør, men samtidig skal vi bestemt holde øje med, hvad der sker på energiområdet.

Hvad angår atomenergi, er vi gået væk fra denne mulighed. Vi har vedtaget et direktiv om nuklear sikkerhed, men det er et meget nationalt og følsomt emne. Jeg er overbevist om, at vi fra EU's side skal basere os på reguleringsforanstaltningerne vedrørende nuklear sikkerhed og skal forsøge at skabe et mere sikkert og sammenhængende system. Men jeg tvivler på, at vi kan gå længere end det.

Sidst, men ikke mindst er jeg overbevist om, at disse spørgsmål og drøftelser vil yde et væsentligt bidrag til at forme energipolitikken, men der er ikke ét enkelt instrument, som kan bruges til dette formål. Der er mange instrumenter, og vi vil komme tilbage til denne forhandling i fremtiden.

Tak for denne forhandling. Jeg vil med glæde også besvare spørgsmål i Udvalget om Industri, Forskning og Energi eller andre udvalg, der ønsker at drøfte energispørgsmål i yderligere detaljer.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Jeg har, jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2, modtaget seks beslutningsforslag⁽²⁾.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), skriftlig. – (RO) Jeg glæder mig over det fremskridt, der er opnået gennem underskrivelsen af aftalen i Ankara om lancering af Nabuccoprojektet og protokollen til aftalen om lancering af Desertecprojektet. Nabuccoprojektet skal gives prioritet, da det kan løse gasforsyningsproblemet, som er blevet værre i de senere år. Selv om Nabuccoprojektet har lige så stor geopolitisk betydning, er jeg klar over, at projektets partnere samtidig skal have stærke kommercielle motiver, så det kan virkeliggøres så hurtigt som muligt. Den økonomiske krise, som har bevirket, at de deltagende virksomheder råder over færre midler til investeringer, og har medført en række usikre punkter i forbindelse med de kilder, der skal forsyne rørledningen, er hindringer, som skal overvindes. De 200 mio. EUR, som vi tilbyder projektet, er velkomne, men vi skal også intensivere det politiske og diplomatiske samarbejde med Tyrkiet og de lande i regionen, der leverer gassen. Jeg opfordrer derfor medlemsstaterne til at udvise solidaritet, så vi kan undgå gaskriser ligesom dem, vi har oplevet i de senere år. Vi kan ikke vente på, at Lissabontraktaten træder i kraft, og Nabuccoprojektet gennemføres, mens europæere risikerer at stå uden gas midt om vinteren som følge af stridigheder mellem Rusland og Ukraine.

Ivailo Kalfin (S&D), skriftlig. – (BG) EU har desværre endnu ikke en effektiv energisikkerhedspolitik. I de senere år har man taget de første skridt i den retning, hvilket jeg navnlig vil lykønske kommissær Piebalgs

⁽²⁾ 1 Se protokollen.

med. Bulgarien har også bidraget til dette. Disse processer er dog stadig for langsomme, navnlig i lyset af den særlig dynamiske aktivitet fra Ruslands og andre konkurrenters side.

Vi har brug for en meget klarere og mere aktiv politik, der skal omfatte nogle af følgende strenge:

- stimulering af gennemførelsen af alle projekter, der omhandler levering af gas til Europa, som realistisk set kan sikre markedsbaseret finansiering, herunder Nord Stream og South Stream
- stimulering af opførelsen af nye anlæg, der kan bidrage til energiuafhængighed og reducere CO₂-emissionerne, herunder især anlæg baseret på atomenergi og vedvarende energikilder
- udvikling af fælles regler for gaslevering og -transmission
- en aktiv politik over for landene i Centralasien og Kaukasus med henblik på at sikre leveringen af kaspisk gas til Europa.

Tunne Kelam (PPE), *skriftlig*. – (EN) Denne forhandling er endnu et bevis for, hvor stort behov EU har for en fælles energipolitik. Der er medlemmer, der opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte konkrete og koordinerede foranstaltninger i solidaritetens ånd, og som foreslår, at vi handler, som om EU allerede havde en sådan politik. Deres indsats har ikke kun politisk og moralsk værdi, men også praktisk værdi, fordi de som repræsentanter for borgerne kan sætte skub i fastlæggelsen af den fælles energipolitik. Der er andre, som udnytter manglen på en sådan politik som en undskyldning for deres bilaterale aftaler med leverandører, der ofte ignorerer kravene om gennemsigtighed og fair konkurrence for ikke at nævne europæisk solidaritet. Dette er en kortsynet og risikabel tilgang, der kun gavner de udemokratiske leverandører, hvis politiske strategi er at splitte og svække EU. Kommissionen skal yde både politisk, juridisk og finansiel støtte til virksomheder, der arbejder for at sprede vores energiforsyningskilder. For at opnå reelt fremskridt hen imod energisolidaritet skal medlemsstaterne begynde at oplyse hinanden og Kommissionen om deres aftaler med tredjeparter.

Petru Constantin Luhan (PPE), *skriftlig*. – (RO) Mens vi befinder os i begyndelsen af en ny valgperiode, er sikring af energisikkerheden efter min mening et af de områder, hvor Parlamentet skal inddrages mere aktivt. Med det i baghovedet vil jeg fremhæve betydningen af Nabuccoprojektet, som vil hjælpe med at sikre EU's energisikkerhed og garantere de europæiske forbrugere adgang til alternative kilder via en sikker rute. Underskrivelsen af aftalen den 13. juli 2009 mellem Østrig, Bulgarien, Rumænien, Tyrkiet og Ungarn om Nabuccoprojektet markerede partnerlandenes politiske forpligtelse til at fortsætte indsatsen for at anlægge gasrørledningen og har sendt et positivt signal til investorerne og de lande, der leverer naturgas. De lande, der deltager i dette projekt, skal sammen med Kommissionen fortsat fokusere indsatsen på at tiltrække investeringer og garantere pålidelige leverandører til Nabucco.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *skriftlig*. – (RO) Ud over førstepladsen på listen over gaseksportører er Rusland for nylig blevet verdens største olieeksportør og har overhalet Saudi-Arabien. Denne situation giver Moskva særlig indflydelse, idet russerne nu kontrollerer disse ressourcer. Energi er dog en råvare, som skal være underlagt de markedsøkonomiske principper. Det må ikke være muligt at bruge energi til at udøve politisk pres. De energikriser, EU har oplevet, har vist betydningen af at sprede energiforsyningskilderne. De har også understreget den merværdi, som Nabucco i den henseende tilbyder hele EU. Rumænien har været og er stadig stærk tilhænger af Nabuccoprojektet. Rumænien underskrev faktisk den mellemstatslige aftale om Nabuccoprojektet i juli sammen med Tyrkiet, Bulgarien, Ungarn og Østrig. Indgåelsen af denne aftale er efter vores mening en succes og et vigtigt skridt fremad. En gasrørledning af Nabuccos størrelse og ambition vil stå over for mange udfordringer, inden den bliver til virkelighed. Den eneste mulighed for at overvinde disse udfordringer er at fortsætte målrettet med passende foranstaltninger.

Traian Ungureanu (PPE), *skriftlig*. – (EN) Vi har ihærdigt forsøgt at fremme en sammenhængende energipolitik, men en sådan politik findes og gennemføres fuldt ud. Der er kun ét lille problem: Den er IKKE vores. Den er Ruslands. Vi har lige set, at det franske selskab EDF har involveret sig i South Stream. Inden da så vi russerne overtage det ungarske selskab MOL's interesser i Nabucco. Inden da så vi den østrigske gasterminal i Baumgarten blive overtaget af det mystiske selskab Centrex. Vi har brug for en klar europæisk energipolitik, og vi har brug for den nu. Det er muligvis vores sidste chance for at stå sammen bag Nabucco. Ellers vil Rådet og Kommissionen forblive neutrale. De bør gøre sig klar til meget kolde vintre og en meget varm politisk situation.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne opfordre til stilhed i Parlamentet, fordi vi netop har fået underretninger fra Kabul om et meget alvorligt angreb mod den internationale fredsbevarende styrke. I henhold til de foreløbige underretninger er der tale om seks døde fra den italienske styrke, bl.a. Folgorefaldskærmstropperne.

Jeg vil derfor bede Dem iagttage et minuts stilhed i Parlamentet, så vi kan mindes dem, der kæmper for at udbrede vores idealer om fred og frihed i hele verden.

Formanden. – Mine damer og herrer! Som De netop har hørt fra hr. Mauro, har der fundet en tragisk begivenhed sted i Afghanistan: Seks soldater fra den fredsbevarende styrke har mistet livet. Jeg vil bede alle rejse sig og iagttage et minuts stilhed for at vise respekt i lyset af denne tragiske begivenhed.

(Parlamentet iagttog stående et minuts stilhed)

FORSÆDE: Stavros LAMBRINIDIS

Næstformand

4. Afstemningstid

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningstiden.

-

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

4.1. Interventionsperioderne i 2009 og 2010 for smør og skummetmælkspulver (A7-0005/2009, Paolo De Castro) (afstemning)

4.2. Den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugeres (A7-0004/2009, Paolo De Castro) (afstemning)

4.3. SWIFT (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 2

Jeanine Hennis-Plasschaert, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! ALDE-Gruppen afviser dette ændringsforslag.

(Anmodninger fra V/ALE-Gruppen vedrørende teksten til ændringsforslag 1 og 2 flyttes)

– Før afstemningen om ændringsforslag 1

Jeanine Hennis-Plasschaert, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! ALDE-Gruppen afviser også dette ændringsforslag.

(Anmodninger fra V/ALE-Gruppen vedrørende teksten til ændringsforslag 1 og 2 fremsættes)

4.4. Partnerskabs- og samarbejdsaftale EF/Tadsjikistan (afstemning)

4.5. Partnerskabs- og samarbejdsaftale EF/Tadsjikistan (A7-0007/2009, Alojz Peterle) (afstemning)

4.6. Situationen i Litauen efter vedtagelsen af loven til beskyttelse af mindreårige (afstemning)

4.7. Krisen i mælkeproduktionssektoren (afstemning)

4.8. Energisikkerhed (Nabucco og Desertec) (afstemning)

Formanden. – Afstemningstiden er afsluttet.

5. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Beslutningsforslag RC-B7-0026/2009

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte imod beslutningsforslaget vedrørende Litauen, fordi denne beslutning efter min mening er en utidig og ubalanceret reaktion over for en lov, der endnu ikke er trådt i kraft og slet ikke i dens oprindelige ordlyd.

Det er rigtigt, at menneskerettigheder hører under EU's kompetencer. I dette tilfælde er EU dog tæt på at krænke princippet om en medlemsstats suverænitet, og derfor er jeg imod denne beslutning, også fordi den vil have en negativ effekt på den irske folkeafstemning som et dårligt eksempel på, hvordan medlemsstaternes suverænitet kan behandles.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg stemte imod denne beslutning, fordi Litauen selv kan løse dette problem. Den litauiske præsident har nedsat en specialgruppe, der skal gennemgå denne lovgivning, som efter planen træder i kraft i 2010. Jeg tror desuden, beslutningen i betydelig grad vil gribe ind i en suveræn nations anliggender, i dette tilfælde Litauen. Denne beslutning indeholder endvidere en erklæring om, at EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder skal høres. Vurdering af individuelle lande og udformning af udtalelser i sådanne tilfælde falder ikke inden for dette agenturs ansvarsområde. Det ville skabe en alt for farlig præcedens.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg er begejstret proeuropæer og fortaler for en europæisk forfatning og Lissabontraktaten. Jeg er også menneskerettighedsforkæmper. Denne beslutning er dog til stor skade for Europa, især i opløbet til den irske folkeafstemning, og den misbruger spørgsmålet om menneskerettigheder til ideologiske formål. Den litauiske lov har ikke noget med menneskerettigheder at gøre. Hvis den gør noget, beskytter den de litauiske børns menneskerettigheder snarere end at krænke dem. Jeg mener derfor, at denne beslutning er en ideologisk skændsel. Venstrefløjen og de liberale i Parlamentet har påført Europa og menneskerettighederne alvorlige skader med denne beslutning.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Vores litauiske venner havde bestemt forestillet sig noget andet. Efter at de havde frigjort sig fra Sovjetunionens åg, ønskede de så hurtigt som muligt at blive medlem af den anden union, som gerne fører sig frem som en unik sammenslutning af frie nationer. Nu ser det dog igen ud til, at én form for formynderskab blot er blevet erstattet af en anden, om end den er mere skjult. I dag er Litauen ikke længere et frit land: Når det litauiske parlament vedtager en lov, som har til formål at beskytte mindreårige, tugtes det for dets problemer og isoleres. Der er ikke et eneste område, som går frit af europæisk indblanding, og det er noget, som bestemt ikke vil blive forbedret i de kommende år. Tværtimod. Faktisk vil den nye europæiske kommissær for menneskerettigheder – hvad ligger der i et navn? – styrke dette europæiske formynderi endnu mere. Tak, hr. Verhofstadt! Tak til de øvrige mandariner i Kommissionen for denne kvælning af friheden.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Se, hvordan vildniset af EU-lovgivning vokser. Se, hvordan Bruxelles sender sine slyngtråde ind i hver revne, hver krog af det nationale liv.

Spørgsmål som dette, beskyttelse af mindreårige, er følsomme og etiske problemer for mange af vores vælgere. Hvis vi i Parlamentet foregiver at lovgive for nationalstaterne, hvad er så meningen med dem? Er der ingen grænser for vores indbildskhed?

Lad mig udtrykke min holdning til dette fuldstændig klart. Da Det Forenede Kongerige havde sin nærmeste ækvivalent til denne lov, som blev kaldt § 28, var jeg faktisk den eneste konservative, som var imod den. Jeg var år forud for resten af mit parti i ønsket om at skabe fuld ligestilling for homoseksuelle, herunder ligestilling med hensyn til ægteskabsalder og med hensyn til registrerede partnerskaber. Det glæder mig, at resten af mit parti nu er nået frem til samme synspunkt.

Men jeg er ikke litauisk lovgiver! De mennesker, der skal afgøre dette spørgsmål i Litauen, er de mennesker, som er ansvarlige gennem de demokratiske mekanismer og procedurer i det land. Hvis vi ikke er parate til

at tillade dem at gøre det, kan vi lige så godt lægge vores nationale parlamenter i mølposen, omdanne dem til museer og låse døren.

Beslutningsforslag RC-B7-0047/2009

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand! Mange landbrugs overlevelse er i alvorlig fare. Det glæder mig derfor, at vi i dag på tværs af partierne har vedtaget en beslutning om krisen i mejerisektoren. Jeg beklager dybt, at Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance ikke deltog i udformningen af denne beslutning.

Det skal understreges, at vi ikke kan overvinde denne krise udelukkende med de foranstaltninger, som Kommissionen foreslår. Vi skal først og fremmest øge forbruget af mælkeprodukter for at reducere presset på markedet. Til det formål er markedsføring af salg vigtigere end opbygning af lagre. Konstruktive forslag, som f.eks. brug af mælkepulver til kalvefoder, fastlæggelse af minimumspriser for osteprodukter, klar mærkning af osteprodukter og brug af smørfedt til fremstillingen af is og brødprodukter, har været på bordet længe. Hvorfor de endnu ikke er gennemført af Kommissionen, går over min forstand.

Jeg opfordrer indtrængende Kommissionen til at notere sig forslagene i beslutningsforslaget og gennemføre dem omgående.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne forklare, hvorfor jeg undlod at stemme om krisen i mejerisektoren. Det er en beklagelig kendsgerning, at situationen i mejerisektoren er meget kritisk. Selv om forbrugerpriserne er steget med 14 % i de senere år, er købsprisen på mælk faldet med næsten 40 %. Mange europæiske mælkeproducenter er derfor på fallittens rand. I Tjekkiet er 15 tjekkiske mejerier derfor klinisk døde finansielt set i henhold til den administrerende direktør for Madeta, hr. Teplý. Situationen skal dog løses på et systematisk grundlag, dvs. gennem langsigtet styring af sektoren og ikke kun gennem kortsigtede støtteforanstaltninger, som f.eks. tilskud, interventionskøb og støtte til private lagre. Dette fordrejer kun markedet og forhindrer ikke ustabile priser. Samtidig skal vi skabe lige vilkår for landbrugerne fra alle medlemsstater og ikke kun i mejerisektoren.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Hr. formand! Dette forslag fra Kommissionen skal hovedsagelig hilses velkommen og er fornuftigt – i hvert fald fra et økonomisk og politisk realistisk synspunkt. Hvis vi ser på denne situation fra alle vinkler, skyldes prisfaldet dog ikke kun et fald i efterspørgslen.

Vi skal også tage hensyn til de problemer, som mælkeproducenter i Østrig og Alpeområdet står overfor. De små husdyrbrug kan realistisk set ikke konkurrere med de enorme mælkeproducenter i det nordlige Tyskland og Nederlandene. Dette skaber skævheder. Frigivelsen af hele mængden af mælk ville tvinge mælkeproducenter i Østrig til at lukke og ville have alvorlige og uforudsigelige konsekvenser, herunder for det opdyrkede landskab.

Få multinationale selskaber ville så dominere det europæiske marked. Jeg kan sagtens forestille mig, hvilke konsekvenser dette ville have for fødevarekvaliteten.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I de sidste par dage har vi oplevet legitime protester fra mælkeproducenter over priser, over manglen på indgreb fra EU's side og over godkendelsen – ikke i fremtiden, men omgående – af mærkningen især af kunstige mejeriprodukter i hele Europa.

Vi ønsker friske produkter på forbrugernes borde, produkter, som vi kender oprindelsen af, og ikke det bras, vi får fra andre lande: mælkepulver, der sælges som frisk mælk fra vores egne producenter. I morgen hældes mælken ud i Padania ligesom i resten af Europa – og det er en vigtig protest, fordi den sikrer kvaliteten af vores produkter. Vi i Europa ønsker at spise sund mad fra vores region: god, frisk mælk, som jeg naturligvis drikker. Vi i Padania drikker til ære for det offer, der bringes af vores producenter, som EU skal beskytte.

Kommissæren har udelukket ost med en lang modningsperiode fra bestemmelserne. De eneste, der beskyttes, er producenterne af mælkepulver. Dette er en skændsel!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! Vi lever i en tid, hvor mælkeproducenter begår selvmord hver eneste dag, selv i rige vestlige lande, som f.eks. Frankrig. Dette er derfor en stor tragedie. Jeg stemte for begge hr. De Castros betænkningsforslag, fordi omgående hasteforanstaltninger er påkrævet. Vi ved dog, at interventionslagrene er fulde af mælkepulver og smør. Interventionslagrene tømmes og vil blot skubbe priserne ned igen. Det er ét af de problemer, jeg ser.

Det andet problem er, at denne foranstaltning sandsynligvis i højere grad vil hjælpe store landbrugere end små. Vi må ikke glemme, at små landbrugere har brug for omgående hjælp for at opretholde deres

eksistensgrundlag, mens hjælpen blot vil sætte de store landbrugere i stand til at fastholde eller øge deres overskud. Der er brug for grundlæggende ændringer. Endelig skal vi garantere fødevarerens sikkerhed i stedet for at bruge den frihandelsmodel, som dikteres af WTO. Som andre talere har sagt før mig, har vi brug for fødevarer, der er produceret lokalt af lokale landmænd.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Ligesom alle, der har talt, er jeg bekendt med omfanget af krisen i vores landbrugssektor. Alle medlemmer, der repræsenterer landbrugere, ved det. Men krisen er et produkt af vores eksisterende landbrugssystem – den fælles landbrugspolitik – som har haft katastrofale følger for landbrugere i min del af Det Forenede Kongerige. Og ikke kun for landbrugere: også for vores forbrugere, vores skatteydere og for de fattige i den tredje verden, som oplever, at deres markeder fornægtes, og at der dumpes overskudsvarer på dem.

Vi var i EU ved at bevæge os væk fra systemet med direkte støtte, som havde så skadelige indvirkninger på miljøet og økonomien, men nu iler vi tilbage. Jeg kan oplyse Dem, at man i Det Forenede Kongerige tydeligt husker, hvordan mælkekvotesystemet fungerede. Vi fik tildelt en kvote, der var mindre end vores nationale produktion, så vi havde den ekstraordinære oplevelse af britiske landbrugere, som brugte mælk som gødning eller hældte det i kloakken, så vi derefter skulle importere mælk fra Nederlandene, Frankrig eller andre dele af EU for at nå op på efterspørgselsniveauet. Det var vi lige ved at komme væk fra, og nu har Parlamentet vedtaget at indføre det igen.

Alle, der mener, at EU går i retningen af at gøre mindre og styrke magten, behøver blot se på dagens afstemning.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! I sidste uge blev en række albummer af gruppen The Beatles frigivet i digitalt omarbejdet form. I denne uge drøfter vi mælkekvotesystemet i omarbejdet form. De har måske ikke ret meget til fælles ved første øjekast, før end man når til titlen på en af Beatles' sange: *Back in the USSR*. Det siger efter min mening alt. Her har vi et system, hvor priser og kvoter fastlægges af bureaukrater, ikke af forbrugernes behov eller endda leverandørers behov. Her har vi et system, hvor forbrugerne betaler mere end dobbelt så høje priser og dobbelt så høje afgifter for at støtte et system, der ikke klagede, da priserne var høje.

Jeg kan huske, at Martin Schulz ved udgangen af sidste valgperiode sagde, at han havde oplevet en socialdemokratisering af Parlamentet. Jeg tror faktisk, hans drøm er gået endnu videre, og at vi nu oplever en sovjetisering af EU. Er vi virkelig ved at få et "E USSR"?

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Hr. formand! Fra dansk liberal side har vi stor sympati med de landmænd, som står over for store økonomiske udfordringer for tiden, og vi har også egentlig stor sympati for tanken om at give kortvarig hjælp til dem, som er betrængt. Der er bare det problem, at kortvarige systematiserede støtteordninger aldrig forbliver kortvarige trods de mange fine hensigtserklæringer. De ender altid med at blive permanente, og det ved vi jo godt, alle os, der har været med til at gennemføre det, hvad enten det er her eller i de hjemlige parlamenter. Derfor frygter vi – og med rette mener vi – at de tiltag, som denne beslutning anbefaler, og Kommissionens tiltag sådan set også, de facto vil føre til en mere permanent vej væk fra den fornemme reformproces, som kommissær Fischer Boel har stået for til gavn for de effektive landbrug, og derfor måtte vi afvise denne beslutning.

Fælles beslutningsforslag RC-B7-0040/2009

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte for, fordi spørgsmålet om energisikkerhed i dag er af kolossal betydning for alle EU's medlemsstater.

Krisen mellem Rusland og Ukraine for nylig viste klart, hvilke problemer der findes inden for energisektoren og navnlig visse medlemsstaters totale afhængighed af enkelte naturgasleverandører.

De baltiske lande, som er isoleret fra resten af Europa, er overladt til østeuropæiske gasleverandørers nåde. Nu er det vigtigere end nogensinde at udvikle en overordnet, fælles energipolitik baseret på solidaritet, diversificering af energikilder og forsvar for fælles interesser.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at takke Kommissionen og navnlig det svenske formandskab for at have fremlagt Østersøstrategien, der vil give mulighed for en effektiv mobilisering af strukturfondsmidler, som kan anvendes mere effektivt til at nå fælles mål.

Jeg er overbevist om, at strategien, hvis den anvendes rigtigt, vil blive et eksempel på regional succes.

Endelig vil jeg gerne opfordre Kommissionen til at påtage sig en førerrolle ved gennemførelsen af Østersøstrategien for at sikre, at enkelte medlemsstaters interesser ikke får forrang for gennemførelsen af vores fælles strategiske mål.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg stemte for dette beslutningsforslag, eftersom energispørgsmålet er en vigtig test af den europæiske solidaritet. Medlemsstaterne skal samarbejde om dette spørgsmål.

Energipolitikken skal kædes sammen med udenrigspolitikken. Kommissionen skal også undersøge mulighederne for at diversificere energisikkerheden i de forskellige EU-medlemsstater. Kampen mod klimaændringer betyder, at energi baseret på kul kan blive belagt med strenge økonomiske restriktioner. Prisstigningerne vil så påvirke borgerne. Det er på høje tid, at vi indfører en fælles, EU-dækkende politik på dette område. Kommissionen skal klart tilkendegive, at den vil bekæmpe den egoistiske holdning hos medlemsstater, der ikke ser nogen risiko ved fortsat at være afhængig af en enkelt leverandør, som f.eks. afhængighed af Rusland som gasleverandør.

Vi har brug for handling. Kommissionen og kommissæren for energi skal udtrykke deres politiske vilje klart og tydeligt.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg stemte for dette beslutningsforslag, og jeg vil nu forklare hvorfor. EU er afhængig af energiimport. Energiforbruget vokser støt, men de naturlige ressourcer er begrænsede. Energisikkerhed kræver diversificering af både kilder og transportruter samt en yderst effektiv sammenkobling af medlemsstaterne, hvilket man arbejder på i øjeblikket i form af forskellige projekter med EU-finansiering af gasledninger mellem Rumænien og dets naboer, Ungarn og Bulgarien. Der står vi i øjeblikket, sagde jeg til mig selv, men hvad mangler vi at gøre?

Jeg vil gerne foretage en muligvis dristig, men enkel sammenligning med elektricitet. I øjeblikket får vi elektrisk strøm i vores huse uden at vide, hvor den kommer fra. Ved at diversificere netværket, der leverer naturgas, og forskellige transportnet får vi mulighed for at nå præcis det samme mål, nemlig at garantere gasforsyningen i enhver situation, uanset hvilken. Derfor støttede jeg Nabuccoprojektet, og det gør jeg stadig, men ligeledes bestræbelserne på at diversificere vedvarende energikilder.

Skriftlige stemmeforklaringer

- Betænkning: Paolo De Castro (A7-0005/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om forslag til Rådets forordning, for så vidt angår interventionsperioderne i 2009 og 2010 for smør og skummetmælkspulver, fordi jeg opfatter disse foranstaltninger som fortsættelsen af en positiv foranstaltning, der har haft umiddelbare virkninger for reguleringen af overskudsudbuddet på markedet for mælk og mejeriprodukter. Prisfaldet på verdensmarkedet for mælk og mejeriprodukter i de seneste 12 måneder skyldtes en generel stigning i produktionen og et fald i efterspørgslen på verdensplan som følge af den økonomiske og finansielle krise. Det begrundes en fortsat offentlig intervention for smør og skummetmælk.

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) På grundlag af betænkningen af min italienske kollega Paolo De Castro stemte jeg for forslaget til Rådets forordning om fravigelse af forordningen, for så vidt angår interventionsperioderne i 2009 og 2010 for smør og skummetmælkspulver. Efter prissekspllosionen i 2007 for alle foderstoffer verden over og dermed også for mælk har man oplevet et priskollaps i de seneste 12 måneder. Jeg støtter Kommissionen, som først i 2009 indførte støtte til privat oplagring af smør i et forsøg på at støtte markedet. Eftersom der er tale om en ekstraordinær situation, støtter jeg forlængelsen af den igangværende offentlige interventionsperiode for smør og skummetmælkspulver frem til den 28. februar 2010. Fordi der hersker usikkerhed om, hvor længe markedet for mejeriprodukter har brug for til at komme sig, har jeg desuden støttet, at Kommissionen får tilladelse til at forlænge interventionsperioden 2010/2011, igen i form af en udbudsprocedure, hvis markedsbetingelserne nødvendiggør dette.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) I denne betænkning henvises der til forslaget til Rådets forordning om fravigelse af fusionsmarkedsordningen, for så vidt angår interventionsperioderne for smør og skummetmælkspulver. Eftersom der hersker en alvorlig krise i mejerisektoren, har jeg stemt for denne betænkning.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt og Cecilia Wikström (ALDE), skriftlig. – (SV) Vi er fuldt ud klar over, at mælkebøndernes situation er uholdbar. Men vi er ligeledes klar over og overbevist om, at interventioner

fra EU's side ikke er nogen løsning. Tiden er nu inde til en overgang til et markeds- og forsikringsbaseret system, der gør landmændene fri uden at ødelægge det hjemlige eller det globale marked. Det er også på høje tid, at vi får en revision af konkurrencesituationen inden for den store input-industri og den næsten lige så store fødevarerindustri, der står mellem landmanden og forbrugerne.

Jarosław Kalinowski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Med hensyn til ændringsforslaget om en fastfrysning af mælkekvoterne vil jeg gerne sige følgende. For det første er der intet grundlag for at formode, at den foreslåede stigning i produktionskvoterne (der vil følge efter en revision af den fælles landbrugspolitik) vil have nogen indflydelse på krisen inden for sektoren.

For det andet vil en fastfrysning af stigningen i kvoterne (som er det, der foreslås i ændringsforslaget til Europa-Parlamentets beslutningsforslag) straffe landmændene i lande, der i øjeblikket er tæt på at opbruge deres kvoter. Det vil være uretfærdigt og endda amoralsk at ændre reglerne på dette tidspunkt i spillet. For det tredje vil jeg gerne erindre Dem om, at vi på topmødet i København i 2002 forhandlede (disse forhandlinger omfattede også Polen) om mælkekvoter ud fra en viden om, at disse kvoter skulle gælde frem til 2007. I Luxembourg blev kvotesystemet forlænget frem til 2014, uden at vi deltog eller havde stemmeret.

Vi kan ikke løse problemerne i mejerisektoren ved at give nogle producenter mulighed for at forbedre deres situation på bekostning af andre producenter. Vores koncepter og foranstaltninger bør sigte mod at give alle en mulighed, uanset hvilket land de kommer fra, både de 15 gamle medlemsstater og de 12 nye.

Jörg Leichtfried (S&D), *skriftlig*. – (DE) Jeg er enig i Kommissionens kortsigtede løsning med opkøb af smør og mælkepulver. Men jeg opfordrer til at finde en langsigtet løsning på mejerikrisen, f.eks. ved at bruge fleksibel mængdekontrol for at betale en mælkepris, der dækker omkostningerne. Mælkeoverskuddet skal opdæmmes på nationalt plan ved at indføre europæiske krav.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Krisen i mejerisektoren har også medført et fald i priserne på smør og skummetmælkspulver. Jeg glæder mig over Kommissionens forslag om fortsat at subsidiere markedet og forlænge interventionsperioden frem til den 28. februar 2010. Man må håbe, at markedet derefter vil bedres, og at priserne endnu en gang vil blive bestemt af udbud og efterspørgsel. I et begrænset tidsrum mener jeg, at denne intervention er nødvendig og har derfor stemt for ordførerens forslag.

Cristiana Muscardini (PPE), *skriftlig*. – (IT) Den alvorlige krise i mejerisektoren truer selve sektorens overlevelse. Derfor mener jeg, at det er rigtigt fortsat at være modstander af individuel kvoteforvaltning, eftersom dette rent faktisk vil betyde, at kompensationsbetalingerne ved årets udgang gøres overflødige, en mekanisme, der i virkeligheden er af central betydning for det italienske produktionssystem. Jeg går snarere ind for en midlertidig forhøjelse af interventionsprisen, for initiativer og foranstaltninger, der skal skabe balance inden for sektoren, at forbedre forbrugeroplysningen, og at man tager det vigtige skridt at indføre oprindelsesmærkning af mælk og mejeriprodukter.

Navnlig med henblik på at genoprette balancen mellem udbud og efterspørgsel bør vi støtte forslaget om en midlertidig fastfrysning af kvoterne til de enkelte stater og indføre en kompensationsmekanisme for producenter, der tvinges til at slå en del af deres bestand ned i forhold til den procentvise del af mælkekvoten, der fastfryses.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *skriftlig*. – (RO) EU er i øjeblikket på vej igennem en af de alvorligste kriser nogensinde inden for mejerisektoren, som skyldes stigende produktion og et betydeligt fald i den globale efterspørgsel. I lyset af den dystre situation, som Europas mælkebønder befinder sig i, skal vi fortsætte perioden med offentlig intervention (dvs. opkøbe og oplagre skummetmælkspulver og smør) som minimum frem til februar næste år eller indtil 2011, hvis det anses for nødvendigt. Jeg mener ikke, at vi kan tillade os bare at stå og kigge på, mens landbrug i Europa bliver lukket ned, for om et års tid kan vi blive nødt til at importere mælk og mejeriprodukter fra tredjelande. Hvis vi samtidig tænker på, at sundhedsstandarderne ikke kommer i nærheden af dem, vi ønsker, har vi alt for meget at tabe. Denne betænkning er velkommen i den henseende. Men for virkelig at kunne løse problemet i mejerisektoren må vi indføre tilhørende foranstaltninger, for dette lager af produkter kræver, at man afsætter betydelige ressourcer, og det kan når som helst ske, at dette lager bliver ubrugeligt. Vi skal investere nu i et bæredygtigt landbrugssystem, der kan opfylde vores fødevarerbehov, selv om vi befinder os midt i en finanskrisen, for at forhindre, at der senere opstår en fødevarerkrise.

- Betækning: Paolo De Castro (A7-0004/2009)

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) Dette er et forslag om ændring af den nuværende direkte støtteordning for landmænd. Fordi jeg er enig i behovet for en sådan ændring, har jeg stemt for.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *skriftlig*. – (RO) Vi befinder os i begyndelsen af et nyt mandat, hvor vi opstiller prioriteringerne for EU's fremtidige politikker. Jeg ved, at vi er fristet til at fokusere vores opmærksomhed på bestemte spørgsmål, som vi anser for kolossalt vigtige og ignorere andre. I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at vi kan give afkald på mange ting, men ikke på at spise. Derfor skal landbruget fortsat være et prioriteret område for EU. Efter min mening skal vi hæve minimumsstøtten til landmænd til mere end den grænse på 15 000 EUR, der er fastsat af Kommissionen, og afsætte en større del af budgettet til at fremme sektoren for mælk og mejeriprodukter. Jeg anbefaler på det kraftigste at yde støtte til de landmænd, der producerer mælk og kød, med henblik på at stabilisere markederne ved at medtage dem under de midlertidige kriserammer for statsstøtte.

Desuden skal systemerne for direkte støtte også tage hensyn til de særlige træk i de nye medlemsstater, hvor landbruget spiller en vigtig rolle for den nationale økonomi og sikre, at støtten til landbruget opretholdes for at give dem mulighed for at klare deres strukturproblemer og nå målet om konvergens ved at fremme udviklingsniveauet inden for landbrugssektoren og afskaffe forskellene i effektivitet og konkurrenceevne i forhold til de gamle medlemsstater.

- Forslag til beslutning: SWIFT B7-0038/2009

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (EN) Kampen mod terror har stået højt på Parlamentets dagsorden. Men vi skal skabe den rette balance mellem sikkerhedsforanstaltninger og beskyttelsen af de borgerlige frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder. Vi skal også sikre den størst mulige respekt for privatlivets fred og for databeskyttelse. Balance og proportionalitet skal være de nøgleprincipper, som kampen mod terror skal baseres på. EU har altid demonstreret en fast vilje til at beskytte borgeres privatliv, og det skal vi holde fast i. Fællesskabet er baseret på retsstatsprincippet, og enhver overførsel af personoplysninger om europæere til tredjelande skal respektere proceduremæssige garantier og forsvarsrettigheder.

Det siger sig selv, at enhver overførsel skal ske i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen på nationalt og europæisk plan. SWIFT er en central infrastruktur, og vi skal sikre, at enhver anmodning om dataoverførsel er korrekt begrundet, baseret på konkrete sager og altid underlagt juridisk godkendelse. Fællesskabet skal stå fast i forhandlingerne med USA for at sikre, at SWIFT-data ikke kan bruges til andre formål end bekæmpelse af finansieringen af terrorisme.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog og Åsa Westlund (S&D), *skriftlig*. – (SV) Vi socialdemokrater har valgt hverken at stemme for eller imod ændringsforslag 1. Det er af vital betydning for den demokratiske kontrol, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter har adgang til dokumenter og forhandlingsdirektiver forud for forhandlingerne med de amerikanske myndigheder om adgangen til data om betalingsoverførsler. De europæiske borgere skal kunne have tillid til, at udlevering af deres bankoplysninger ikke sker i strid med den nationale lovgivning eller EU-lovgivningen. Samtidig er vi klar over betydningen af at kunne efterforske terror kriminalitet effektivt i fremtiden, men ikke for enhver pris for demokratiet.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om den planlagte internationale aftale om at stille oplysninger om finansielle transaktioner til rådighed for det amerikanske finansministerium med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering heraf. Men som borgernes repræsentanter, og fordi vi er klar over emnets følsomme karakter, idet det påvirker de grundlæggende rettigheder, kræver vi stærke garantier forud for underskrivelsen af enhver aftale med USA om SWIFT. Disse garantier er: Disse oplysninger stilles kun til rådighed for at bekæmpe terror, der indføres en gensidig mekanisme, som forpligter USA til at stille relevante finansielle oplysninger til rådighed efter anmodning fra de europæiske myndigheder, at løbetiden af denne interimsaftale begrænses til højst 12 måneder, og at der senere skal forhandles en ny aftale på plads, når Lissabontraktaten er trådt i kraft med fuld deltagelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.

Jeg ønsker også, at det hemmelighedsfulde slør, der i høj grad har dækket over det centrale i dette spørgsmål, skal fjernes, og vi medlemmer af Parlamentet skal have langt flere oplysninger om de procedurer, der findes i denne aftale, end vi har modtaget hidtil.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) I henhold til den planlagte internationale aftale skal Europa stille oplysninger om finansielle transaktioner til rådighed for det amerikanske finansministerium med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og finansiering heraf. Overdragelse af oplysninger om finansielle transaktioner til fremmede magter udgør et alvorligt indgreb i vores borgeres grundlæggende rettigheder, navnlig når modtageren af disse oplysninger er USA.

USA har mange gange tidligere vist, at man ikke tager databeskyttelse alvorligt, især hvis det drejer sig om at nå og gennemføre statens projekter og mål. Selv om dette beslutningsforslag rummer gode hensigter om at beskytte de europæiske borgere, kan man ikke entydigt udelukke, at disse vigtige oplysninger kan blive brugt uhensigtsmæssigt. Derfor har jeg stemt imod forslaget til beslutning.

- Forslag til beslutning: EF/Tadsjikistan B7-0025/2009

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) Tadsjikistan har en vigtig geografisk placering, eftersom landet ligger ved en central korsvej mellem Europa og Asien og derfor spiller en vigtig rolle for forbedringen af stabiliteten i regionen. Jeg stemte for dette beslutningsforslag, hvor man søger at identificere en række vigtige temaer, der skal tages op i Tadsjikistan.

- Betænkning: Alojz Peterle (A7-0007/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg glæder mig i høj grad over den foreslåede partnerskabs- og samarbejdsaftale EF/Tadsjikistan, der udgør rammen for EU's fremtidige samarbejde med Tadsjikistan. Den centralasiatiske region er meget vigtig for Fællesskabet i økonomisk og politisk henseende, og denne aftale vil bidrage til at konsolidere og styrke EU's politiske og økonomiske samt handelsmæssige relationer med og tilstedeværelse i Tadsjikistan og i Centralasien i almindelighed.

Den vil desuden fremme økonomisk vækst og støtte en bæredygtig udvikling, foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom samt stabilitet i Tadsjikistan og i den centralasiatiske region. Det glæder mig at se, at denne aftale også indeholder temaer som indsatsen mod terror og masseødelæggelsesvåben, menneskehandel, narkotikahandel og organiseret kriminalitet. Fra nu af vil både EU og Tadsjikistan fortsætte en tæt politisk dialog, som vil bane vejen for nærmere relationer på en lang række områder.

Willy Meyer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (ES) I 2007 vedtog EU under det tyske formandskab en strategi for Centralasien, der sigtede mod en ny associering. Aftalen med Tadsjikistan er et led i denne strategi, og det er blevet sagt, at den væsentligste ambition i regionen er naturressourcer, navnlig gas. Jeg stemte imod betænkningen om en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Republikken Tadsjikistan, fordi EU kun er interesseret i landet på grund af dets naturressourcer og dets geostrategiske position, idet Tadsjikistan grænser op til Afghanistan og Kina.

EU's relationer med tredjelande skal være baseret på andre interesser, på gensidige interesser, altid med respekt for begge parter suverænitet og naturligvis med respekt for forvaltningen af deres ressourcer.

- Fælles beslutningsforslag om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af oplysninger til offentligheden (RC-B7-0026/2009)

Robert Atkins (ECR), *skriftlig*. – (EN) Jeg og mine kolleger fra det britiske Konservative parti er enige i store dele af denne betænkning. Vi støtter fortsat helhjertet sikring af lige rettigheder og muligheder for mennesker uanset deres handicap, race, religion eller seksualitet og afskyr diskrimination i enhver form. Men vi er meget bekymrede over inddragelsen af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og EU i anliggender, som efter vores mening er de enkelte nationalstaters enemærker.

Derfor har vi besluttet at stemme hverken for eller imod beslutningsforslaget.

Martin Callanan (ECR), *skriftlig*. – (EN) Medlemmerne af De Europæiske Konservative og Reformister støtter ligebehandling for alle uanset race, religion, seksualitet eller handicap og fordømmer på det kraftigste diskrimination under enhver form.

Men vi er meget bekymrede over inddragelsen af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og EU i anliggender, som efter vores mening er de enkelte nationalstaters enemærker. Som en demokratisk nation mener vi, at dette spørgsmål bør afgøres af det litauiske parlament og den litauiske befolkning.

Derfor har vi besluttet ikke at støtte dette beslutningsforslag.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af oplysninger til offentligheden, eftersom jeg mener, at den lov, som det litauiske parlament vedtog den 14. juli 2009, som forbyder "direkte at formidle [...] offentlig information, der fremmer homoseksuelle, biseksuelle eller polygame forhold, til mindreårige", fordi den har "en skadelig indvirkning på de mindreåriges udvikling", bør ændres hurtigst muligt. I henhold til principperne for EU skal enhver form for diskrimination og navnlig diskrimination på grund af seksuel orientering afskaffes, og derfor skal Agenturet for Grundlæggende Rettigheder afgive udtalelse om denne lov og ændringerne af den i lyset af EU-traktaterne og EU-lovgivningen.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Det beslutningsforslag, vi skal tage stilling til i dag, er virkelig utroligt. Man peger fingre ad et land, fordi dets demokratisk valgte parlament er i færd med at behandle en lov, som – i lighed med lovene i de fleste medlemsstater – har til hensigt at beskytte mindreårige, og som specifikt er rettet mod at beskytte dem mod enhver form for propaganda, der fremmer homoseksualitet, biseksualitet og polygami. Hvad kan være mere naturligt, når der er tale om børn? Men nej, det lader til, at det er "diskrimination", og hele EU mobiliserer sig mod det fattige Litauen, som gør sig "skyldig" i at forbyde missionering og forsvare familieværdier.

Det er endnu mere overraskende, at Det Europæiske Folkeparti Gruppe (Kristelige demokrater), som i teorien hævder at være kristelige demokrater og at besidde bestemte moralværdier, også har skrevet under på denne absurditet, som venstrefløjen har iværksat. Som sædvanlig tæller børns rettigheder overhovedet ikke over for pres fra bestemte lobbygrupper. Det skal siges, at visse medlemmer af dette Parlamentet i sin tid var fortalere for pædofili i den universelle friheds navn og alles, uanset hvor unge de var, ret til seksualitet. Dette beslutningsforslag er ikke bare kriminelt, det er afskyeligt!

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for beslutningsforslaget om fordømmelse af den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af oplysninger til offentligheden, der har til hensigt at forbyde alle oplysninger om homoseksualitet, hvis de er tilgængelige for mindreårige. Denne lov er et brud på alle europæiske love, navnlig med hensyn til bekæmpelse af diskrimination baseret på seksuel orientering, med et i vid udstrækning homofobisk indhold, og den udgør også en hindring for ytringsfriheden. Den er blevet fordømt af mange ngo'er, herunder ILGA (den internationale sammenslutning af bøsse-lesbiske organisationer) og Amnesty International og af Europarådet. Vi skal give unge mennesker et billede af et samfund, der er åbent for diversitet og baseret på princippet om respekt for andre, uanset hvor anderledes de måtte være. Kommissionen skal som traktaternes vogter handle ansvarligt og iværksætte traktatbrudsprocedurer mod Litauen, hvis landet holder fast i sin beslutning. Gennem denne afstemning opfordrer vi de folkevalgte repræsentanter i Litauen til at tage sig sammen og forkaste denne tekst, der signalerer en tilbagevenden til en fortid, som jeg personligt fordømmer.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness og Gay Mitchell (PPE), skriftlig. – (EN) Dette er en stemmeforklaring fra Fine Gael-delegationen i Europa-Parlamentet. Medlemmerne af Fine Gael stemte hverken for eller imod afstemningen om Litauen, eftersom lovgivningsprocessen ikke er afsluttet i landet endnu. Når lovgivningsprocessen i Litauen er afsluttet, kan man tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt loven strider mod EU-traktaterne. Dette er den normale og korrekte procedure. Vi bemærker også, at beslutningsforslaget sætter én form for diskrimination over andre, og det er i sig selv en form for diskrimination.

Filip Kaczmarek (PPE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte imod beslutningsforslaget, som kan skabe en farlig præcedens for EU. Efter min mening er dets indhold og emneområde uforeneligt med subsidiaritetsprincippet. Beslutningsforslag af denne art kan fremme euroskepsissen, da de beviser EU's tendens til at blande sig medlemsstaternes indre anliggender. Princippet om ikkeindblanding i EU-medlemsstaternes indre anliggender er ikke absolut, men der foregår ikke noget i Litauen, der kan tvinge os til at gribe ind. De, der ønsker et bedre Europa, bør stemme imod dette beslutningsforslag. Det er baggrunden for min beslutning.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Det litauiske parlament har vedtaget ændringsforslag til loven om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af oplysninger til offentligheden. Loven har til formål at forhindre formidling af oplysninger til offentligheden "der agiterer for homoseksuelle ... forhold", eller som "krænker familieværdier".

Derfor bør de litauiske myndigheder ændre loven eller ophæve den og afholde sig fra at vedtage ændringsforslagene til straffeloven og den administrative lovgivning for at sikre, at lovene er forenelige med menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, som er indskrevet i den internationale og den europæiske lovgivning.

Det var et skridt i den rigtige retning, da den nye præsident i Litauen bad det litauiske parlament genoverveje loven for at sikre, at den er i overensstemmelse med de konstitutionelle principper i retsstatsprincippet, retssikkerhed og juridisk klarhed, og at den ikke strider mod garantierne om et åbent samfund og et pluralistisk demokrati.

Af disse grunde og på grund af det tvingende behov for at ændre denne lov stemte jeg for Europa-Parlamentets fælles beslutningsforslag.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte imod dette beslutningsforslag, som skaber en farlig præcedens, eftersom de deri indeholdte synspunkter ikke respekterer subsidiaritetsprincippet og er en form for indgriben i suveræne beslutninger truffet af parlamentet i en medlemsstat, på et tidspunkt hvor den pågældende lov ikke en gang er trådt i kraft.

- Fælles beslutningsforslag: Krisen i mælkeproduktionssektoren (RC-B7-0047/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg støttede og stemte for ændringsforslag 28 til dette beslutningsforslag, hvori man anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om straks at indføre supplerende foranstaltninger for at gribe ind over for den nuværende produktion i Fællesskabet i form af en midlertidig fastfrysning af kvoteforhøjelser, som blev besluttet i forbindelse med de seneste reformer af den fælles landbrugspolitik, fordi dette ændringsforslag tog højde for alle de portugisiske mælkeproducenters interesser og navnlig fandt støtte blandt mælkeproducenter på Azorerne. Derfor beklager jeg, at dette ændringsforslag ikke fandt støtte blandt flertallet af Europa-Parlamentets medlemmer.

Zigmantas Balčytis (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for dette fælles beslutningsforslag, fordi markedet for mælkeprodukter i modsætning til Kommissionens prognoser om en betydelig stigning i priserne på mejeriprodukter står over for en dramatisk svækkelse med faldende mælkepriser trods intervention og eksportsubsidier. Økonomien i mange medlemsstater er i høj grad baseret på landbrug. Desværre er der nu stor forskel mellem de priser, som forbrugerne betaler for landbrugsprodukter i supermarkederne, og den pris, producenterne får. Mange mælkeproducenter i EU er nu udsat for alvorlige risici og er tvunget til at sælge mejeriprodukter til under produktionsomkostningerne. Kommissionen skal indføre hensigtsmæssige foranstaltninger både på kort og lang sigt for at klare denne krise og for at redde EU's marked for mælkeprodukter. I den forbindelse støtter jeg i høj grad forslaget om at oprette en EU-fond for mælkeprodukter, der skal yde støtte til producenterne og sikre investeringer i bedrifterne. Hvis vi ønsker et velfungerede marked for mejeriprodukter, skal vi støtte investeringer i modernisering af bedrifterne, småproducenter og unge landmænd. Og vigtigst af alt sikre, at landmændene får en retfærdig og rimelig pris for deres produktion.

David Casa (PPE), *skriftlig*. – (EN) De seneste 12 måneder er der sket en forværring af markedet for mælkeprodukter, idet mælkepriserne er faldet til under 21 cent pr. liter, hvilket ikke giver mange landmænd andre muligheder end at sælge mejeriprodukter med tab. Det er en ekstremt alvorlig situation, og derfor stemte jeg for dette beslutningsforslag.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose og Britta Thomsen (S&D), *skriftlig*. – (DA) Vi har stemt imod forslagene om øget landbrugsstøtte til mejerisektoren. Gruppen stemmer konsekvent for at nedbringe landbrugsstøtten og fortsætte reformerne af EU's landbrugspolitik. Jeg i forbindelse med beslutningen herom stemte Den Socialdemokratiske Gruppe imod ændringsforslagene 16, 17 og 19, da disse – til trods for et sympatisk indhold – ikke var relevante for den aktuelle diskussion.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om krisen inden for mælkeproduktionssektoren, da jeg mener, at der er behov for hasteforanstaltninger for at løse den alvorlige krise, som sektoren befinder sig i, navnlig ved at stimulere efterspørgslen med henblik på at genoprette balancen på markedet. Det er imidlertid beklageligt, at det kompromis, man er nået frem til i Parlamentet, ikke omfatter en midlertidig suspension af kvoteforhøjelserne eller andre produktionsreducerende foranstaltninger, hvilket vil være meget vigtigt for at hjælpe de europæiske landmænd med at klare denne krise.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den alvorlige krise inden for mælkeproduktionssektoren gør det tvingende nødvendigt at indføre mere effektive foranstaltninger for støtte til producenter og at overveje det nyttige i at afskaffe mælkekvoterne i 2015.

En stabilisering af markedet for mælk og mejeriprodukter kan ikke opnås blot ved et par enkelte foranstaltninger såsom at undlade at øge kvoterne for at afbøde de umiddelbare, midlertidige virkninger af

krisen. Man er tværtimod nødt til at overveje mellem- og langsigtede løsninger, og man skal vurdere årsagerne til, at dette marked ikke fungerer korrekt, samt de bedste metoder til at opretholde en bæredygtig produktion, idet man ikke må glemme forbrugernes ret til en rimelig pris.

I denne forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på den særligt vanskelige konkurrencesituation for de ultraperifere regioner, der er meget afhængige af mejeriproduktion, som f.eks. Azorerne. Jeg beklager en vis ufølsomhed fra Kommissionens side og på nationalt plan den portugisiske regerings dårlige forvaltning af denne proces. Vores ledes evne til at handle og støtte nationale interesser er særlig vigtig i krisetider. Det har desværre ikke været tilfældet. På positivsiden bemærker jeg, at det ændringsforslag, som jeg er medforfatter til, og som går ind for en stigning i de minimis-betalingerne, er blevet vedtaget. Det er ikke nogen ideel løsning, men det er en hjælp.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg stemmer for dette beslutningsforslag, selv om det ikke er vidtgående nok. For at stabilisere priserne nu skal bonussen på 2 % af den årlige stigning ud over kvoten ophæves hurtigst muligt. Systemet med mælkekvote vil stadig skulle fortsætte efter 2015 eller erstattes med en anden reguleringsmekanisme. Det er vigtigt at tilpasse mælkeproduktionen til den indenlandske efterspørgsel i Europa og at sikre producenterne en rimelig pris. Det er vigtigt med gennemskuelige markeder, og i den henseende foreslår jeg, at der oprettes et europæisk observationscenter, som skal hjælpe med til at overvåge og regulere markedet fra produktion til distribution.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det vedtagne beslutningsforslag indeholder positive foranstaltninger, som er nødvendige i den nuværende situation, hvor sektoren er ramt af en alvorlig krise. Derfor stemte vi for. Der er imidlertid blot tale om engangsforanstaltninger, som ikke løser de grundlæggende problemer i sektoren, navnlig hos de små og mellemstore producenter, hvis situation formentlig vil blive værre fremover i lyset af de erklærede hensigter om at afskaffe mælkekvote.

Den kamp, som mælkeproducenterne har kæmpet, og som går videre end deres umiddelbare mål – at sælge deres produktion til priser, der sikrer deres overlevelse – har også en bredere betydning, som vedrører den type landbrug, vi ønsker i fremtiden. Den neolibérale landbrugsmodel, hvor man går ind for, at markedet oversvømmes med produkter fra lande med større produktionskapacitet, og fremmer intensiv produktion i nogle lande, mens landbruget og fødevarerafhængigheden opgives i andre, skal erstattes af en model baseret på fødevarerens suverænitæt og fødevarerens sikkerhed – det enkelte lands ret til at producere på en bæredygtig måde. I denne model er offentlige mekanismer til kontrol af produktionen – kvoter tilpasset det enkelte lands behov – af central betydning.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Når en politik driver landmænd til selvmord, når den får mænd til bevidst at ødelægge frugterne af deres arbejde, fordi det ikke er værre end det, politikken tilbyder dem, så er tiden inde til at ændre politik. Liberaliseringen af landbruget i almindelighed og af mælkeproduktionssektoren i særdeleshed har været en katastrofe. Hvor mange gange skal vi sige det her i Parlamentet, at landbruget ikke kan betragtes som en økonomisk aktivitet som alle andre, fordi det brødføder befolkningen, fordi det bidrager til at gøre landdistrikterne mere attraktive og til at fastholde befolkningen i landdistrikterne? Fødevarer er ikke produkter, som man kan spekulere på på markeder, der er frakoblet enhver form for virkelighed. Det er absurd at tilskynde til import af produkter, der ikke en gang overholder de kvalitetskriterier, vores landmænd skal overholde. Det er skandaløst at overlade disse landmænd til fødevarerindustriens og rovdyrerne fra de store centrale indkøbskontorers nåde, aktører, der skaber deres overskud på bekostning af både producenter og forbrugere. De beskedne og vage forslag i teksten er hverken tilstrækkelige eller fuldt ud tilfredsstillende, men i det mindste findes de. Derfor stemte vi for.

Pascale Gruny (PPE), skriftlig. – (FR) Situationen på markedet for mælkeprodukter er blevet betydelig forværret i de seneste 12 måneder. Mælkeprisen er faldet med 30 % på et år, det kraftigste fald i de seneste 20 år. Derfor må vi hurtigst muligt indføre nye typer af regulering på europæisk plan for at sikre, at mælkeproduktionssektoren ikke udelukkende er afhængig af markedsreglerne, men rent faktisk kan give dem modspil. I øjeblikket betyder ustabiliteten i producenterens indtægter, at der ikke er mulighed for at foretage den optimale ressourcefordeling, der er af central betydning for de fremtidige investeringer i sektoren. Derfor har Kommissionen pligt til at lette kontraktforholdene inden for agrofødevarekæden for at skabe balance i relationerne mellem de forskellige operatører inden for sektoren, stabilisere markederne og forebygge risici på markederne. Den skal også tilskynde til en bedre organisation inden for sektorerne. Desuden bør man overveje, hvorvidt en forøgelse af mælkekvote kan have en positiv indvirkning på producentpriserne. Europa skal handle nu. Vi kan ikke vente længere. Hvis vi ikke handler, risikerer vi, at den europæiske mælkeproduktionssektor lider varig skade, og berøver derved vores skrøbelige landdistrikter selve kernen i deres økonomi.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Omfanget af mælkestrejken vokser i Europas lande med de slående billeder af mælk, der spredes på markerne. I lyset af mælkeproducenternes bekymring har Europa-Parlamentet vedtaget en holdning. Jeg stemte for oprettelsen af en fond på 600 mio. EUR på EU's planlagte budget for 2010 for at yde bistand til mælkeproducenter, som i øjeblikket oplever en alvorlig krise, som er uden fortilfælde inden for deres sektor, og som kæmper med lovene om udbud og efterspørgsel på verdensmarkedet for mælkeprodukter.

Mine socialdemokratiske kolleger og jeg har også fremsat et ændringsforslag, hvori vi opfordrer til suspendering af de mælkekvoter, der gælder i øjeblikket, med henblik på at frembringe en stigning i priserne. Vi burde også vedtage cykliske foranstaltninger ud over de markedsforvaltningsforanstaltninger, der allerede er indført, eftersom disse har vist sig at være ineffektive i en situation med prisvolatilitet.

Elisabeth Jeggle (PPE), skriftlig. – (DE) Mælkeproduktionssektoren befinder sig i øjeblikket midt i en krise af et hidtil uset omfang. Producentpriserne er faldet dramatisk, forbrugerpriserne er steget, og mange bedrifter i EU kæmper for deres overlevelse. Kommissionen har ladet stå til og bare kigget på denne udvikling alt for længe. I vores beslutningsforslag, som støttes af næsten alle grupperne, gør vi det klart, at de beslutninger, der blev truffet i november 2008 i forbindelse med sundhedstjekket, ikke er tilstrækkelige i den nuværende situation. Den omfattende landbrugsreform, vi har vedtaget, er ikke nok.

Hvis de grundlæggende forudsætninger har ændret sig, skal Kommissionen tage initiativet og gennemføre en foranstaltning, der kan hjælpe EU's landmænd. I vores beslutningsforslag opfordrer vi til omfattende foranstaltninger, herunder stabilisering af markedet, salgsfremme, et omfattende skolemælksprogram, en forhøjelse af det maksimale beløb på minimumsudbetalinger fra 7 500 EUR til 15 000 EUR for alle områder af landbrugsproduktionen, en efterlønsordning/ordning for tilbagekøb af kvoter, en styrkelse af producentorganisationerne, korrekt mærkning af mejeriprodukter, eksportkreditforsikring svarende til den amerikanske og mælkefonden til særlige foranstaltninger. Med dette beslutningsforslag er vi parat til at tage ansvar for det europæiske landbrug. Derfor stemte jeg for det foreliggende beslutningsforslag.

Marine Le Pen (NI), skriftlig. – (FR) Mælkeproduktionssektoren er i fare. I månedsvis har mælkeproducenterne produceret med tab, mens mælkeprisen ikke er faldet for forbrugerne. De store distributører har skummet fløden. Tusindvis af franske småproducenter trues af konkurs. Mælkebøndernes strejke, som er producenternes sidste forsøg på at blive hørt og ikke bare dø, uden at nogen bemærker det, breder sig i øjeblikket i mange europæiske lande og truer tilsvarende mange job i andre grene af mælkeproduktionssektoren. Det haster med at finde effektive løsninger for denne centrale sektor inden for fransk og europæisk landbrug og at foretage et radikalt politisk kursskifte, for – lad os sige det ligeud – det er Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet og deres ultraliberalisme, der alene bærer ansvaret for denne tragedie. Vi er nødt til at handle hurtigt og opretholde kvoteprincippet efter 2015, indføre en umiddelbar reduktion af disse kvoter for at bringe prisfaldet på mælk til ophør, indføre priser, der afspejler de faktiske omkostninger for de uafhængige producenter, og skabe fuldstændig gennemsigtighed ved de store distributionskæders prisfastsættelse. Landmændene forventer beslutsomme handlinger.

Astrid Lulling (PPE), skriftlig. – (DE) Vi reddede bankerne, fordi vi var nødt til det. Det blev anerkendt og accepteret af alle ansvarlige politikere.

Nu står vi i en situation inden for landbrugssektoren, hvor vi skal forhindre landmændene i at gå konkurs, især inden for mælkeproduktionssektoren, fordi priserne ikke længere dækker produktionsomkostningerne. Men vi skal sikre, at vores produktionspotentiale er tilstrækkeligt til at sikre leverancerne af fødevarer af høj kvalitet til de europæiske borgere.

Jeg tilhører en generation, der har oplevet fødevarerationering og behovet for at lave forråd for at have nok at spise. Forhåbentlig bliver tingene aldrig så slemme igen. Men hvis man aldrig har oplevet sult, forstår man ikke, hvor vigtigt det er for Europa med en stærk, fælles landbrugspolitik.

Vi har brug for forsyningssikkerhed og ikke kun i energisektoren.

Jeg vil bede Dem tænke på, at hvis for mange bedrifter i for mange regioner tvinges til at lukke, fordi vi ikke er i stand eller parat til at indføre de nødvendige kortsigtede foranstaltninger, som vi opfordrer til i vores beslutningsforslag, bliver prisen for EU og medlemsstaterne mange gange større end prisen ved at indføre hensigtsmæssige kortsigtede foranstaltninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

Hærskaren af arbejdsløse er stor nok. Det vil være uansvarligt at lade landmændene gå fallit, både af sociale, økonomiske og miljømæssige grunde.

Jeg håber, at man vil tage vores advarsel alvorligt.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jeg stemte for dette fælles beslutningsforslag, selv om jeg anser det for utilstrækkeligt. Forslaget om at ophæve mælkekvoteordningen i 2015 og frem til da øge kvoten med 1 % om året vil i praksis legalisere de overskud, der allerede findes i visse lande, som producerer mere end deres kvoter, og som derefter eksporterer overskuddet til meget lave priser, hvorved markedspriserne presses nedad, i mange lande under produktionsprisen. De foranstaltninger, Kommissionen forsøger at indføre, har deregulering som deres endelige mål og dermed en liberalisering af mælkeproduktionssektoren i Europa.

Vi er totale modstandere af disse foranstaltninger, eftersom de tjener de store virksomheders interesser på samme måde som reformerne af den fælles landbrugspolitik, til skade for de mindre producenter. Vi støtter foranstaltninger til regulering af mælkeproduktionssektoren.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) I de seneste måneder har der udviklet sig en situation på markedet for mælkeprodukter, der truer mange mælkeproducenter på deres eksistens. Prisen på deres produkter er faldet hurtigt. Små og mellemstore bedrifter er blevet ramt særlig hårdt, og de må tære på deres reserver for at overleve. Derfor er der behov for en hurtig indsats fra EU's side. Kommissionen har tidligere været alt for tøvende i sine forsøg på at løse krisen, som den til dels er ansvarlig for på grund af beslutningen om at hæve leveringskvoterne.

Parlamentets initiativer, hvoraf de fleste også omtales i dette beslutningsforslag, er derfor så meget desto mere velkomne. Disse omfatter først og fremmest oprettelsen af en mælkefond, der får tildelt 600 mio. EUR, foranstaltninger, der skal øge efterspørgslen på mejeriprodukter, bedre kvalitetskontrol og præcise mærkningsforpligtelser. Med henblik på at støtte vores landmænd var det derfor en selvfølge for mig at stemme for beslutningsforslaget og de foranstaltninger, det indeholder.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) En alarmklokke: Det er det centrale i vores beslutningsforslag. Vi opfordrer Kommissionen og Rådet til at indføre nødforanstaltninger for at finde en vej ud af krisen, som mælkeproducenterne mærker med fuld styrke. I Belgien fik krisen i går en ny dimension, da over 2 000 producenter spredte 3 mio. liter mælk på en mark i Ciney. Hvis man giver afskaffelsen af kvoterne eneansvaret for dette, må det være et forsøg på at kortslutte debatten. Derfor er jeg modstander af ændringsforslag 28, hvori man opfordrer til en fastfrysning af kvoterne, fordi det er for simplistisk. Hovedårsagen ligger et andet sted, nemlig faldende efterspørgsel, barsk konkurrence på verdensmarkedet og frem for alt distributionsselskabernes uacceptable profitmargener, som mange forbrugersammenslutninger har kritiseret. Det har fået mig til i punkt 17 og 18, som jeg har forfattet, at bede Kommissionen foretage en undersøgelse for at afgøre, om der findes nogle karteller, der opererer her. Kommissionens troværdighed er på spil. På den anden side støttede jeg ændringsforslag 1, hvori initiativet fra de 16 medlemsstater udvides, og man kræver, at balancen mellem de forskellige operatører i sektoren genoprettes. Personligt støtter jeg fastsættelsen af en minimumspris for mælk i alle landene.

Marc Tarabella (S&D), skriftlig. – (FR) Hvis man kigger frem mod afstemningen om beslutningsforslaget om krisen i mælkeproduktionssektoren, havde jeg fremsat og støttet nogle ændringsforslag om en kortsigtet regulering af markedet for mælkeprodukter, helt specifikt gennem en fastfrysning af stigningen i kvoterne eller en midlertidig reduktion af kvoterne (på 3 % til 5 %). Men alle disse foranstaltninger er blevet forkastet af Europa-Parlamentet. Producenterne har ret til at forvente, at Parlamentet foreslår de radikale foranstaltninger, de har brug for. Trods visse positive elementer opfylder dette beslutningsforslag ikke disse forventninger. Derfor stemte jeg hverken for eller imod ved den endelige afstemning.

- Fælles beslutningsforslag: Energisikkerhed (RC-B7-0040/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Europa er særdeles afhængigt af importeret energi. For at mindske vores energiafhængighed skal vi satse på energieffektivitet, diversificering af energikilder gennem øget brug af vedvarende energi samt diversificering af oprindelses- og transitlande. En konsolidering af det indre energimarked over hele Europa er også meget vigtigt for en bedre energisikkerhed. Gasrørledninger og højspændingsnet, der dækker hele Europa, skal prioriteres. I den forbindelse er to projekter i den økonomiske genopretningsplan yderst vigtige for Portugal: højspændingsforbindelsen mellem Portugal og Spanien, som bidrager til at konsolidere elmarkedet på Den Iberiske Halvø, og forbindelsen mellem Spanien og Frankrig, som skal forhindre, at Den Iberiske Halvø bliver til en energiø. Kommissionen og Rådet opfordres til at gøre alt for at sikre, at man fremmer udviklingen af vedvarende energiprojekter i landene i Sydeuropa med et stort potentiale for vedvarende energi. Store områder af Alentejo-regionen har det største potentiale for solenergi i hele Europa, hvilket fremgår af kort over fordelingen af solindstråling.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutningsforslag om de eksterne aspekter af energisikkerhed, fordi jeg mener, at indførelsen af en virkelig fælles energipolitik vil blive afgørende for at garantere energiforsyningsikkerheden i EU. Ikke desto mindre vil et velfungerende indre energimarked og diversificeringen af energikilder også være kolossalt vigtigt for at forhindre fremtidige kriser og afbrydelser af energiforsyningen. I denne henseende mener jeg, at øgede investeringer i vedvarende energikilder og energieffektivitet bør være et centralt aspekt af de europæiske politikker.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) EU's energiahængighed, det strategiske behov for at reducere det, og truslerne mod EU's stabilitet, der skyldes en sådan skrøbelighed, er velkendte og er blevet diskuteret vidt og bredt.

I den henseende har mit land en grad af afhængighed, der langt overstiger det europæisk gennemsnit, hvilket afslører de på hinanden følgende regeringers totale fiasko på dette område og skaber betydelig frygt for en mulig krise på energimarkederne.

I lyset af det vanskelige forhold til nogle af vores hovedleverandører, begrænsningerne på energikildernes diversitet og leveringskapacitetens utilstrækkelighed mener jeg, at det er vigtigt for alle EU's medlemsstater, at EU handler samlet for at beskytte sine fælles interesser og viser, at vi kan gennemtrumfe dem ved meget vanskelige forhandlinger.

Tilsvarende mener jeg, at medlemsstaterne ikke må vige bort fra deres ansvar, men beslutte sig for meget varierede energimix, hvor alle de væsentlige alternativer, inklusive atomkraft, vurderes fordomsfrit og anvendes i praksis, når de anses for nyttige, idet man prioriterer de energiformer, der kan fremstilles mest effektivt, sikkert og rent.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Europa vil ikke, i det mindste på kort sigt, kunne slippe ud af sin afhængighed af lande uden for Europa, når det drejer sig om energiforsyning. Det er korrekt, at for at minimere disse begrænsninger må vi diversificere vores afhængighed, både med hensyn til energikilder og leverandørlande. Men for at være helt ærlig kan jeg ikke så det nyttige i at flygte ind i kløerne på Tyrkiet tilsyneladende mere på grund af fjendtlighed over for Rusland end af energimæssige hensyn. Tyrkiet er et nødvendigt transitland for Deres famøse Nabuccogasledning, som systematisk har fået forrang frem for andre projekter. Dette vil give landet store muligheder for at sætte os under pres.

Med hensyn til Desertec kan jeg heller ikke se fidusen i at blive afhængig af noget, der i øjeblikket er et delvis privat projekt. Jeg mener rent faktisk, at det strider mod ønsket om at føre en centraliseret energipolitik styret af Kommissionen og samtidig overdrage den europæiske energisektor til private operatører, hvilket vil medføre stigende priser og dårligere service og påvirke energivalgmulighederne i negativ retning. Frem for alt tror jeg, at energi er for vigtigt til at kunne overlades til Kommissionens tjenestemænd eller til at blive overdraget til nogle få virksomheders profithunger.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Dette fælles beslutningsforslag om eksterne aspekter af energisikkerheden indeholder vigtige valgmuligheder for Europas fremtidige energipolitik. Jeg finder det især vigtigt med den betydelige stigning i andelen af vedvarende energikilder i det nuværende energimix, og derfor er jeg også tilhænger af Desertec-projektet, der planlægges af en gruppe private investorer.

Dette skal ikke mindst mindske EU's afhængighed af enkeltstater, hvorfra vi hidtil har skaffet vores fossile brændsel. Det planlagte Nabuccoprojekt vil desværre ikke bidrage til dette, eftersom det vil åbne EU's flanke for afpresning i forbindelse med Tyrkiets planlagte indtræden i EU. I lyset af det islamiske regimes direkte indflydelse i Tyrkiet bør projektet derfor forkastes i dets nuværende form. Derfor stemte jeg hverken for eller imod teksten ved den endelige afstemning til trods for talrige positive elementer i teksten som helhed.

Geoffrey Van Orden (ECR), skriftlig. – (EN) Vi anerkender de forskellige prioriteringer hos vores forskellige allierede. Men ud fra et britisk perspektiv kræver gennemførelsen af en mere sammenhængende EU-strategi for energisikkerhed ikke Lissabontraktaten eller udvidelse af Kommissionens kompetence. Der findes allerede tilstrækkelige mekanismer, der kan give EU's medlemsstater mulighed for at tale med én stemme i forhold til Rusland, hvis vi skulle ønske det.

Henvisningerne til Lissabontraktaten i dette beslutningsforslag er yderst skadelige. De britiske Konservative er arge modstandere af ratificeringen af denne traktat og af yderligere forsøg på politisk integration i EU. Jeg beklager også, at det ikke er lykkedes at indsætte henvisninger til kerneenergi i mixet af vedvarende og forskelligartede energikilder, der bliver nødvendige i de kommende år. Energisikkerhed er først og fremmest vores egne regeringers ansvar.

6. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 12.55 og genoptaget kl. 15.00.)

FORSÆDE: PÁL SCHMITT

Næstformand

7. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

8. Situationen i Taiwan efter den seneste tyfon (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelse fra Kommissionen om situationen i Taiwan efter den seneste tyfon.

Meglena Kuneva, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne udtrykke min medfølelse med Taiwans befolkning, der led som følge af tyfonen Morakot og dens konsekvenser. Fællesskabets mekanisme til civilbeskyttelse ydede et bidrag til den samlede hjælpeindsats og viste Europas solidaritet med Taiwans befolkning.

Den 7. august 2009 blev Taiwan ramt af tyfonen Morakot, der forårsagede omfattende oversvømmelser og mudderskred. Mere end 150 mennesker blev dræbt, og titusinder måtte flytte. Transportinfrastrukturen, herunder veje og broer, blev beskadiget og kommunikationsnettene afbrudt. Omkring 700 000 husstande stod uden drikkevand. Taiwan anmodede om international bistand den 12. august 2009. Kommissionen reagerede ved at aktivere Fællesskabets mekanisme til civilbeskyttelse. Denne ordning er beregnet på at lette og koordinere medlemsstaternes naturaliebistand i tilfælde af større nødsituationer.

Kommissionen sendte et koordinerings- og evalueringshold til Taiwan for at vurdere behovene og bistå regeringen med dens hjælpeindsats. Holdet foretog adskillige evalueringsmissioner til de berørte områder og delte sine konstateringer og anbefalinger med de lokale myndigheder og internationale partnere. Fællesskabets hold bistod også ved levering af naturaliebistand som f.eks. vandrensningsudstyr doneret af Sverige og Polen, som blev leveret til de hårdest ramte områder af Taiwan.

Den hurtige levering af denne bistand var et konkret udtryk for europæisk solidaritet. Det europæiske holds tilstedeværelse på stedet blev også positivt modtaget. Fællesskabets mekanisme til civilbeskyttelse er et meget synligt tegn på europæisk solidaritet med lande verden over, og jeg er overbevist om, at den fortsat vil vokse i styrke og effektivitet.

Naturkatastrofer kan ramme et hvilket som helst land i verden. De medfører ofte store menneskelige, økonomiske og miljømæssige omkostninger. Fremover gør klimaændringerne det sandsynligt, at vi kommer til at stå over for flere katastrofer. I den forbindelse vil solidaritet med de lande, der rammes af katastrofer, fortsat være en af grundpillerne i den europæiske katastrofeforvaltningspolitik. Jeg ser frem til et fortsat samarbejde med Europa-Parlamentet om at sikre, at vores europæiske redskaber til forvaltning af nødsituationer er egnede til deres formål.

Thomas Mann, *for PPE-Gruppen*. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Republikken Taiwan blev rystet i sin grundvold den 8. august. Tyfonen Morakot fejede hen over øen med stor styrke og efterlod mere end 750 dræbte. Tusinder mistede deres ejendom, og store landområder blev lagt øde. Skaderne beløber sig til mere end 2,5 mia. EUR. Genopbygningen af en infrastruktur, der er blevet kraftigt ødelagt, vil tage måneder. Som et tegn på vores solidaritet ønskede vi europæere at støtte Taiwans befolkning ved at yde nødhjælp.

Fru Kuneva! Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) støtter de initiativer, som Kommissionen har iværksat. Det er så meget desto mere overraskende, at de taiwanske ambassader blev beordret til at afvise al bistand fra udlandet. Det førte til stærk kritik og den 13. august til stærkt tiltrængte justeringer af et fuldstændig fejlslagent krisestyringsprogram. Kort tid efter trådte premierminister Liu Chao-shiuan tilbage.

En anden grund til irritation var Dalai Lamas besøg i Taiwan, der strakte sig over flere dage i september. Han ønskede blot at bede for ofrene sammen med de overlevende. Medfølelse har længe været budskabet i Dalai Lamas højt berømmede taler og bøger. Endnu en gang protesterede den kinesiske regering højtlydt og udøvede et tungt pres. Det er skandaløst, at Peking endnu en gang har gjort en udelukkende humanitær handling fra

Dalai Lamas side til et politisk anliggende. Taiwan må spørge sig selv, hvis side man egentlig er på. Præsident lod kun modtageren af Nobels fredspris rejse ind i landet efter kraftige protester fra sin egen befolkning.

Fru kommissær, vi må intensivere vores dialog med Taiwan – om humanitære spørgsmål, men også om vores grundlæggende værdier. Demokrati, menneskerettigheder og solidaritet er uadskillelige, selv i denne asiatiske vækstøkonomi.

Victor Boştinaru, for S&D-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne have lov at udtrykke min dybtfølte sorg over den kolossale tragedie, der ramte Taiwan den 8. august, og navnlig over alle de mennesker, der blev dræbt af den ufattelige ødelæggelseskraft ved denne omfattende katastrofe.

Morakot var den mest dødbringende tyfon, der har ramt Taiwan i næsten 50 år. Den hærgede øen først i august måned og efterlod omkring 700 dræbte eller savnede, nødvendiggjorde evakueringen af tusinder og begravede hundredvis af landsbyboliger i mudderskred.

Ved denne lejlighed udviste Kina stor medfølelse ved at sende øjeblikkelig hjælp til de taiwanske ofre. Ikke bare den kinesiske regering var parat til at hjælpe øen, men også private virksomheder og organisationer af forskellig art, herunder sammenslutningen for forbindelser hen over Taiwanstrædet og Røde Kors på det kinesiske fastland.

Den kinesiske befolkning bidrog også gennem indsamlingsarrangementer, der skaffede nødhjælp til øen.

Ifølge de seneste tal har det kinesiske fastland hidtil ydet omkring 1 mia. CNY til tyfonens ofre, svarende til næsten 150 mio. USD. De flere hundrede præfabrikerede huse, der blev sendt fra Kina til Taiwan for at give dem, der havde mistet deres hjem, tag over hovedet, spillede en vigtig rolle i denne situation.

Jeg vil gerne understrege, at EU, som er tilhænger af et-Kina-politikken, glæder sig over den hjælp, som Kina har ydet til Taiwan i denne tragiske situation, fordi den er tegn på en forbedring af forholdet mellem de to områder, og det er klart, at en forbedring af forholdet kan føre til større stabilitet i regionen.

Endelig mener jeg også, at EU i lyset af katastrofens omfang bør gøre brug af en af sine kerneværdier – solidaritet – og tilbyde Taiwan supplerende materiel og finansiel bistand for at hjælpe med ved den massive genopbygningsopgave.

Charles Tannock, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Scenerne med ødelæggelse forårsaget af tyfonen Morakot vil stå prentet i vores hukommelse længe, men mange mennesker i Taiwan vil skulle leve med konsekvenserne af denne tragedie i flere år fremover. Mere end 700 mennesker mistede livet, og tusindvis af andre er blevet hårdt ramt.

Taiwans regering under præsident Ma reagerede hurtigt ved at sende soldater til de hårdest ramte byer og områder og ved at anmode det internationale samfund om bistand. Det svenske EU-formandskab og Kommissionen skal lykønskes med deres arbejde for at aktivere Fællesskabets mekanisme til civilbeskyttelse. Jeg håber virkelig, at Kommissionen nu vil yde mere langsigtet bistand til Taiwan for at skabe mulighed for en fuldstændig genopretning for befolkningen og økonomien samt en genopbygning af infrastrukturen.

Jeg tvivler ikke på, at Taiwans befolkning og regering er taknemmelig over den solidaritet og støtte, som EU har udvist. Som formand for venskabsgruppen EP-Taiwan ser jeg desuden frem til at få seneste nyt om situationen, når jeg i næste måned leder en delegation af medlemmer til Taiwan.

Den type katastrofe, der har ramt Taiwan, kan udmærket blive mere almindelig, både i Taiwan og rundt om i verden, som følge af klimaændringerne. Derfor er det vigtigt, at Taiwan som en ø, der er sårbar over for denne type meteorologiske fænomener, og som en vigtig industrimagt på verdensplan får mulighed for at deltage meningsfuldt og værdigt i relevante internationale organisationer, ikke mindst dem, der beskæftiger sig med vejr og klimaændringer. Taiwan bør navnlig have lov til at deltage i FN's rammekonvention om klimaændringer og Den Meteorologiske Verdensorganisation.

Både Rådet og Kommissionen støtter Taiwans meningsfulde deltagelse i FN-organerne nu, og jeg håber, at de vil udnytte denne mulighed efter katastrofen til at fremme Taiwans deltagelse i disse strukturer.

Fiorello Provera, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne både udtrykke mine kondolencer og min støtte til Taiwans befolkning og understrege det betimelige i EU's humanitære indsats ved denne katastrofe.

Kommissionen har spillet sin rolle, og mange medlemsstater har sendt bistand eller eksperthold. Folkerepublikken Kina har selv hjulpet de taiwanske myndigheder, og dette er en gestus, som efter min mening har meget stor betydning. Men hvis vi ønsker at yde strukturel bistand til de taiwanske myndigheder og landene i regionen, så de kan klare trusler af denne art i fremtiden, bør EU støtte Taiwans optagelse som observatør i Den Meteorologiske Verdensorganisation og FN's rammekonvention om klimaændringer.

Taiwans optagelse som observatør har allerede givet en række gode resultater i andre internationale sektororganisationer såsom WTO, og også i dette tilfælde kan Taiwans optagelse udgøre en praktisk form for forebyggelse og fremover begrænse risikoen for øens 23 mio. indbyggere og for regionen som helhed.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Hr. formand! Taiwan er netop nu på vej ud af denne skrækkelige naturkatastrofe, som er den værste i landet i de sidste 50 år. Det er vores pligt ikke bare at udtrykke vores solidaritet, men også at spille en aktiv rolle ved genopbygningen af de dele af øen, der er ødelagt.

Heldigvis har Kommissionen og Rådet, efter at tyfonen Morakot ramte øen, givet udtryk for deres vilje til at hjælpe. Jeg opfordrer dem nu til at yde den konkrete hjælp, som landets regering og befolkning behøver, fordi der ligger en kolossal opgave forude. Der findes hensigtsmæssige instrumenter på EU-niveau. De bør udnyttes fuldt ud.

Denne katastrofe giver endnu en gang anledning til at stille spørgsmålet, som nogle af mine kolleger allerede har gjort, om Taiwans deltagelse i de forskellige FN-agenturer. I princippet støtter EU-institutionerne dette, men det er på høje tid, at man skrider til handling for at lave om på den nuværende situation. De taiwanske myndigheder har ikke haft adgang til meteorologiske oplysninger om tyfonens styrke. Det er uacceptabelt. Det er af helt central betydning, at Taiwan får adgang til FN's rammekonvention om klimaændringer og dermed bliver i stand til at undgå det værste, for der kan ikke herske tvivl om, at der vil ske yderligere forværringer af klimaet fremover.

Jeg er formand for foreningen Taiwan-Luxembourg, og jeg må virkelig sige, at vi ikke længere må ligge under for afpresning fra det kommunistiske Kina i forbindelse med vores relationer med Taiwan. Det er af helt central betydning med en krystallklar opbakning fra Kommissionen og Rådet i dette spørgsmål.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne udtrykke min dybe sorg over den humanitære tragedie i Taiwan og sige, at vi fra EU's side skal hjælpe på alle de måder, vi kan.

Vi ved nu, at 640 mennesker blev dræbt af tyfonen Morakot, mens over 192 savnes. Et mudderskred udraderede en hel landsby fra jordens overflade og dræbte flere hundreder. Men intet af dette skete tilfældigt. Forud gik en længere tørkeperiode, der reducerede jordbundens kapacitet til at optage regnvandet.

Tørke, oversvømmelser og stadig flere ekstreme vejrphænomener bliver mere og mere almindelige på grund af klimaændringerne. En tyfon opstår over havområder, når overfladetemperaturen ligger på 27 °C. Temperaturstigningen vil medføre en betydelig stigning i antallet af tyfoner og deres styrke. I dag bor 120 mio. mennesker i områder, der rammes af tyfoner. Mellem 1980 og 2000 blev 250 000 ofre for tyfoner.

Derfor skal vores hjerte være i København, hvor vi til december skal beslutte, om de enkelte lande hver især skal forsvare deres egne midlertidige og kortsigtede interesser, eller om vi alle skal kæmpe for planeten, vores hjem, i kampen for at vende klimaændringerne.

Så vil de udviklede lande og udviklingslandene holde op med at bidrage til katastrofer som den i Taiwan? Hvis ja, er der behov for en aktiv indsats. Vi skal love at påtage os de nødvendige forpligtelser for at opnå den nødvendige reduktion med henblik på at forebygge en temperaturstigning på mere end 2 °C. Vi må også til lommerne for at yde finansiel bistand til udviklingslandene, så vi bliver en del af løsningen og bidrager til at bekæmpe klimaændringerne.

Det er os i den udviklede verden, der forårsagede klimaændringerne. Vi er forurenerne, og i henhold til princippet "forurenere betaler", som vi selv har vedtaget, skal vi betale. Vi skal betale i form af økonomisk støtte til udviklingslandene.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Hr. formand! Dette var en katastrofe af et hidtil uset omfang for Taiwan. Der er indtruffet store tragedier i bjergområderne. Hele landsbyer er forsvundet, og 1000 personer menes at være omkommet eller er savnet. Tusindvis af overlevende om ikke flere sidder indtil videre i militærleje. Sådan beskriver Menno Goedhart, den højeste repræsentant i Taiwan fra mit hjemland Nederlandene, tyfonen

Morakots ødelæggende virkninger. Først og fremmest vil jeg gerne udtrykke min medfølelse her fra Parlamentet over for Taiwans regering og indbyggere.

Ud over den praktiske bistand, som Menno Goedhart i øjeblikket tilbyder sine taiwanske venner, og samtidig med at jeg værdsætter, hvad vi allerede har gjort fra europæisk side, vil jeg ikke desto mindre stille et par spørgsmål til Kommissionen i forbindelse med styrkelsen af forbindelserne mellem EU og Taiwan. Først og fremmest vil Kommissionen i næste måned fremsætte et forslag om en lempelse af visumordningen for taiwanske borgere. Det Forenede Kongerige og Irland er allerede gået i spidsen med et godt eksempel i denne henseende. For det andet viste en europæisk rapport for nylig ganske tydeligt, at det vil medføre kolossale fordele for både Taiwan og EU, hvis man bliver enige om at indføre handelsfremmende foranstaltninger. Er Kommissionen enig i denne vigtige konklusion?

Endelig, hr. formand, vil jeg gerne udtrykke min fulde støtte til de kolleger, der allerede har talt for en ophævelse af Taiwans utrolige internationale isolation. En sådan isolation er i sandhed utilstodelig, især når det drejer sig om menneskeliv, uanset hvor de måtte bo.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Hr. formand! Taiwan blev ramt af en menneskelig katastrofe i stor skala den 8. august. Denne hændelse kostede mange menneskeliv, og de økonomiske skader var kolossale. Nu er tiden inde til, at vi yder hjælp. Tiden er inde til, at vi udviser solidaritet med Taiwans borgere. Vi skal udvise medfølelse, men derudover skal vi yde økonomisk støtte, og som kommissæren sagde her, er vi nødt til at indføre krisestyringsværktøjer nu. Vi skal yde al den hjælp til taiwanerne, som er menneskelig mulig. Jeg vil også gerne udtrykke min støtte til tanken om bistand på længere sigt til Taiwan, som hr. Tannock foreslog, for at opnå de bedst mulige resultater, og på den måde kan vi vise, at de også er mennesker og frem for alt vores venner.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissæren for disse oplysninger. Men mit spørgsmål er imidlertid af en lidt anden karakter. Taiwan er for nylig blevet ramt af en tragedie. Men vi er fuldt ud klar over, at der tidligere er sket mange katastrofer af denne art, og at der fremover vil indtræffe mange flere. Derfor vil jeg gerne stille kommissæren følgende spørgsmål. Har EU og Kommissionen i særdeleshed nogen standardprocedurer til at håndtere en situation som denne? Findes der en nødhjælpsspakke eller forsyninger til bestemte lande? Findes der også en langsigtet handlingsplan?

Efter min mening vil det være uheldigt, hvis vi reagerer forskelligt på disse tragedier ud fra situationen i de forskellige lande. Jeg mener, at som det er tilfældet med de væbnede styrker, er vi nødt til at indføre visse standardprocedurer til brug i krisesituationer. Det var mine spørgsmål til kommissæren.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Hr. formand! Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa føler i lighed med mange grupper her i Parlamentet med Taiwans befolkning, og det gælder os, at Kommissionen reagerede, som den gjorde. Kommissionen skal fortsætte i samme spor. Det store problem er imidlertid, ud over denne menneskelige katastrofe, naturligvis Taiwans isolation. Det er fuldt ud muligt at opretholde en et-Kina-politik, samtidig med at man opretholder gode arbejdsforbindelser med Taiwan. Taiwan kan nemt spille en rolle i Verdenssundhedsorganisationen som observatør. Det samme gælder Den Meteorologiske Verdensorganisation og FN's rammekonvention om klimaændringer. Det er alt sammen muligt og forhindrer ikke, at vi fører en et-Kina-politik. Jeg er enig med hr. Belder om lempelsen af visumordningen, og jeg er også enig i de positive ting, han sagde om hr. Goedhart, den nederlandske repræsentant i Taipei. Derfor mener jeg ikke, at vi behøver at fastholde Taiwan i isolation. Arbejdsforbindelser, det er det, det drejer sig om.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne udtrykke mine dybtføjte kondolencer til de efterladte til de omkomne ved tyfonen Morakot.

Det er sørgeligt, at hundredvis af mennesker er omkommet, andre har mistet deres kære, og mange flere blev kvæstet.

Som mange iagttagere har noteret, ville antallet af ofre have været lavere, hvis regeringen havde reageret mere koordineret på tyfonen. Det lykkedes ikke regeringen at forudsige styrken af den tropiske storm, der nærmede sig øen. Samtidig ved vi, at Taiwan har en højt udviklet højteknologisk sektor og er en af de største producenter af GPS-systemer i verden.

En del af årsagen er, at Taiwan endnu ikke er medlem af Den Meteorologiske Verdensorganisation, hvilket flere kolleger allerede har nævnt. Taiwan kunne have fået nogle bedre forudsigelser, hvis WMO havde leveret

relevante oplysninger til landet. Derfor er jeg overbevist om, at tiden er inde til at tage spørgsmålet om Taiwans medlemskab af WMO op på ny, ikke bare af politiske grunde, men også af humanitære.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Fru kommissær, tyfonen, der ramte Taiwan, har påvirket tilværelsen for hundredvis af mennesker og ødelagt titusinder af boliger. Den humanitære bistand fra EU skal være betingelsesløs. Målet er at hjælpe ofrene så hurtigt som muligt.

EU er en aktiv donor, der samarbejder med ikkestatslige organisationer og FN's specialagenturer om at stille midler til rådighed til lægebehandling, logistisk støtte og genopbygning af de ødelagte områder. Københavnkonferencen vil skulle behandle en lang række forskellige spørgsmål, og vi er parat til at indføre foranstaltninger med henblik på at opnå en fremtidig post-Kyoto-aftale om nedbringelse af forurenende emissioner. Derfor drøfter vi mest foranstaltninger til at reducere årsagerne til klimaændringerne.

I forbindelse med Københavnkonferencen vil jeg gerne opfordre til, at man også er særlig opmærksom på tilpasningsforanstaltninger, eftersom vi løbende vil skulle håndtere kraftige storme, oversvømmelser, langvarige tørkeperioder eller skovbrande. Jeg vil også opfordre EU til at yde humanitær bistand til Taiwan sammen med støtte til genopbygning og især til befolkningen.

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne besvare spørgsmålene i rækkefølge.

Først og fremmest vedrørende Kommissionens bistand til Taiwan for at opfylde befolkningens løbende behov, som var det centrale i hr. Manns spørgsmål. Taiwan er blevet informeret om Kommissionens mekanisme til vurdering af behovene efter katastrofer, men vi har endnu ikke modtaget nogen anmodninger. Hvis en sådan anmodning kommer, vil vi tage stilling til den.

Dernæst Kommissionens holdning vedrørende den aktuelle status for forbindelserne på tværs af strædet, som hr. Boștinăru spurgte om. Kommissionen glæder sig over tilnærmelsen mellem Taiwan og Kina i løbet af sidste år. Dette har gjort det muligt at forbedre forholdet hen over strædet, mindske spændingerne mellem de to og fremme bilaterale spørgsmål som direkte fly- og færgeforbindelser.

Vi bakker kraftigt op om de bilaterale diskussioner mellem de to parter, der kan give mulighed for yderligere fremskridt. Vi hilser også den kinesiske bistand velkommen.

Med hensyn til spørgsmålet om Taiwans deltagelse i Den Meteorologiske Verdensorganisation fra fru Lulling og fru Andrikienė og ligeledes hr. van Baalen og hr. Tannock: I overensstemmelse med den holdning, som EU gav udtryk for i en udtalelse udsendt i september 2008 og EU's et-Kina-politik, støtter Kommissionen Taiwans meningsfulde deltagelse i internationale organisationer, når dette er relevant. Det vil vi fortsat gøre.

Til spørgsmålet fra fru Lulling og hr. Mann om vores bistand ydede Fællesskabet mekaniske til civilbeskyttelse bistand fra Sverige og Polen. Denne hjælp blev modtaget med taknemmelighed, hvilket præsident Ma gav udtryk for over for kommissionsformand Barroso.

Vedrørende spørgsmålet om Dalai Lamas besøg i Taiwan efter tyfonen fulgte Dalai Lamas besøg efter en beslutning truffet af de taiwanske myndigheder, og Kommissionen har ingen kommentarer til det.

Til spørgsmålet fra hr. Belder om Kommissionens holdning til visumfri adgang for taiwanere, der besøger EU: Kommissionen overvejer inden for rammerne af revisionen af den relevante lovgivning muligheden af at ajourføre listen over lande og territorier, der ikke er underlagt visumkrav i forbindelse med besøg til EU, navnlig Schengenområdet, og i denne forbindelse vil man også tage stilling til spørgsmålet om Taiwan.

Så til spørgsmålet fra hr. Zemke om standardprocedurer i tilfælde af katastrofer, og hvordan vi vil gribe sådanne sager an fremover. Her fokuserer Kommissionen på to prioriteringer. Den første er det fortsatte arbejde med parathed og reaktioner, den anden drejer sig om forebyggelse af katastrofer.

Først og fremmest anser vi det for vigtigt at sikre adgangen til EU-bistand til enhver tid. Med støtte fra Parlamentet iværksatte vi i 2008 et pilotprojekt og en forberedende aktion vedrørende EU's evne til hurtig reaktion. Ud fra de første erfaringer vil Kommissionen i givet fald fremsætte yderligere forslag til udviklingen af EU's evne til hurtig reaktion finansieret med nationale ressourcer, der er øremærket til EU-operationer.

For det andet sigter vi mod en samlet tilgang til katastrofeforebyggelse på EU niveau. I februar 2009 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om Fællesskabets tilgang til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer. Vi vil gerne høre Parlamentets reaktion på denne meddelelse.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

9. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (forhandling)

9.1. Drab på menneskerettighedsforkæmpere i Rusland

Formanden. - Jeg har modtaget seks beslutningsforslag⁽³⁾ om drabene på menneskerettighedsadvokater i Rusland, jf. forretningsordenens artikel 122.

Heidi Hautala, forslagsstiller. - (FI) Hr. formand! Vi burde virkelig tænke på de menneskerettighedsaktivister, der for nylig blev dræbt i det nordlige Kaukasus og tænde et lys for at mindes dem. Vi skal huske på, at Natalia Estemirova, Zarema Sadulayeva, Alik Dzhabrailov og mange andre, som har lidt og mistet livet i deres forsvar for menneskerettighederne, fortjener støtte fra os alle. Desværre var vi ikke i stand til at støtte dem nok, mens de var i live.

Det er alarmerende, at Rusland ikke har været i stand til at gennemføre strafferetlige efterforskninger, der er omhyggelige nok til at opklare disse mord og bringe de skyldige for retten. Jeg har bemærket, at EU har kommunikeret officielt med Rusland om dette tema. Det er imidlertid helt åbenlyst, at vores anstrengelser er utilstrækkelige, og vi må alvorligt overveje, hvordan vi kan få retsstatsprincippet til at fungere i Rusland, og hvordan vi kan styrke denne sags profil langt mere, når vi skal forhandle om en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale med dette land.

Vi skal også overveje, hvordan vi kan støtte menneskerettighedsforkæmpere i Rusland bedre, end vi gør nu. Vi må diskutere, om vi kan yde beskyttelse til folk, der er i fare, og hvorvidt EU-institutionerne hurtigt kan skaffe dem visa, så de kan slippe ud af Rusland, hvor deres liv er i fare. Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance mener, at det er vigtigt, at Europa-Parlamentet får et center, der formidler information om situationen for menneskerettighedsaktivister, hvis liv er i fare, og som bestræber sig på at hjælpe dem i samarbejde med de øvrige institutioner. Der er meget, vi kan gøre. Anna Politkovskaya sagde en gang, at Vesten kan gøre så meget, men Vesten gør så lidt.

(Bifald)

Véronique De Keyser, forslagsstiller. - (FR) Hr. formand! Jeg vil udnytte den korte tid, jeg har, til at præcisere min gruppes position. Vi underskrev ikke den fælles erklæring og fremsætter et separat beslutningsforslag.

Først vil jeg gerne fortælle Dem, at vi er fuldkommen enige i det fælles beslutningsforslag vedrørende Natalia Estemirova, Zarema Sadulayeva og Alik Dzhabrailov.

Vi er blevet chokeret over disse nye mord, som i virkeligheden blot er et lille udsnit af mordene på menneskerettighedsaktivister i Tjetjenien.

I vores beslutningsforslag har vi opfordret til præcis det samme, som man gør i det fælles beslutningsforslag. Vi fordømmer angrebet, vi opfordrer til en undersøgelse, og vi udtrykker vores bekymring over forringelserne af menneskerettighederne for aktivister i Rusland.

Der, hvor vores position adskiller sig, er det fælles beslutningsforslags supplerende henvisning til alle menneskerettighedsforkæmpere og til situationen i det nordlige Kaukasus i almindelighed. Vi mener, at disse synspunkter kan fremføres mange andre steder – og det påtager jeg mig gerne – navnlig i beslutningsforslaget, der kommer til at gå forud for topmødet mellem EU og Rusland. Vi vil gerne have, at denne dagsorden om menneskerettighedsaktivister og beskyttelsen af disse aktivister bliver en del af dette beslutningsforslag, men også af vores fremtidige forhandlinger med Rusland.

Så problemet her drejer sig ganske enkelt om tid og sted. Det er et politisk spørgsmål, der burde have været taget op politisk, og ikke kun, når vi behandler uopsætteligheder. Derfor har vi besluttet at skelne, men med hensyn til selve problemets substans er vi naturligvis fuldkommen enige med de øvrige grupper.

Renate Weber, forslagsstiller. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne fremlægge et par fakta for Parlamentet. Alene i år blev Stanislav Markelov, menneskerettighedsadvokaten, der repræsenterede den myrdede journalist

⁽³⁾ Se protokollen.

Anna Politkovskaya, skudt ned midt om eftermiddagen i januar i Moskvas centrum. Ved samme lejlighed blev Anastasia Baburova, en journalist, der prøvede at beskytte ham, også dræbt.

I juli blev Natalia Estemirova, en velkendt russisk menneskerettighedsaktivist og journalist, fundet død i Ingusjetien efter at være blevet bortført af bevæbnede mænd i naboområdet Tjetjenien. Mindre end en måned efter blev en anden ikkeregierungstro aktivist, Zarema Sadulayeva, og hendes mand bortført og dræbt.

I august blev journalisten Malik Akhmedilov skudt ihjel kort efter at have forladt sit hjem i Dagestan. Seks fremragende journalister og menneskerettighedsaktivister dræbt på mindre end otte måneder.

Disse bortførelser og drab er kun toppen af konsekvenserne af den forværrede menneskerettighedssituation i Rusland, hvor uafhængige stemmer inklusive advokater, journalister og andre aktivister står over for stadig flere tilfælde af vold, trusler og uberettiget forfølgelse.

Menneskerettighedskrænkelserne i Rusland og navnlig i det nordlige Kaukasus kan ikke længere ignoreres. Vi må ikke være så naive, at vi tror, at det mægtige Rusland med en af verdens stærkeste efterretningstjenester ikke er i stand til at finde gerningsmændene og stille dem for retten.

Vi må alle uanset politisk farve forstå, at straffrihed for angreb på menneskerettighedsforkæmpere vil føre til mere vold og en voksende kultur præget af lovløshed. De russiske myndigheder skal sikre menneskerettighedsforkæmpernes fysiske sikkerhed, frie bevægelighed og ytringsfrihed i henhold til FN-erklæringen om menneskerettighedsforkæmpere.

Bernd Posselt, *forlagsstiller*. – (DE) Hr. formand! Vores tidligere alderspræsident, Otto von Habsburg, blev en gang spurgt, om han var ked af at være medlem af Europa-Parlamentet i stedet for kejser. Han sagde nej, for hvis han var kejser, ville han være nødt til at kalde et fjols for "Deres Excellence", men som medlem af Europa-Parlamentet kunne han kalde et fjols for et fjols. Jeg kommer til at tænke på denne historie, når vi diskuterer menneskerettigheder.

Vi er ikke en diplomatisk instans, vi er en politisk, parlamentarisk instans. Vi kan sige sandheden. Der findes en talemåde: "Fisk stinker fra hovedet og nedad". Det er ikke sådan – og jeg vil gerne takke fru Weber for hendes klare udsagn – at disse hændelser og drab i Kaukasus på nogen måde er tilfældige eller en eller anden mørk magts værk, men siden hr. Putin kom til, hvilket hænger sammen med Tjetjeniensspørgsmålet og de mystiske sprængninger af huse i Moskva, har der i årevis været et blodspor, der altid fører tilbage til Tjetjenien og påvirker uskyldige indbyggere. Civile og især menneskerettighedsaktivister, der som de nævnte – og mange af disse personer kendte vi personlig – ikke bare arbejdede for tjetjenernes menneskerettigheder, men også for et demokratisk Rusland, for en forståelse mellem befolkningerne i Tjetjenien og Rusland og for fred i Kaukasus. Disse personer myrdes en efter en.

Fru De Keyser, dette er grunden til, at det var nødvendigt med en uopsættelig forhandling. Vi bliver til grin, hvis en kvinde, der blev hyldet her i Parlamentet, og som besøgte os i Strasbourg på grund af sit engagement i menneskerettighederne, myrdes for øjnene af os, og vi så udsætter forhandlingen om spørgsmålet til et senere tidspunkt.

Rusland holder nøje øje med, om vi er i stand til at reagere med det samme – og vi skal reagere med det samme ved meget klart at sige: Stop disse myrderier, krænkelserne af menneskerettighederne og giv Tjetjenien og Rusland deres frihed, men sæt frem for alt en stopper for de systematiske krænkelser af menneskerettighederne og drab under mystiske omstændigheder.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *forlagsstiller*. – (PL) Hr. formand! Endnu en gang står menneskerettighedskrænkelser i Rusland på Europa-Parlamentets dagsorden.

Ud over de systematiske forfølgelser af religiøse og etniske mindretal bliver menneskerettighedsaktivister regelmæssigt slået ihjel. Journalister og ngo-arbejdere i Rusland sætter hver eneste dag livet på spil ved udførelsen af deres arbejde. Trusler, bortførelser, tortur, vilkårlige tilbageholdelser og mord bliver hverdagskost. Det, at de russiske myndigheder ikke efterforsker disse forbrydelser aktivt, at der ikke er opnået nogen reelle resultater, og at gerningsmændene fortsat er på fri fod, beviser ikke blot den fuldstændige ineffektivitet af myndighedernes indsats, men også deres stiltiende accept og ligegyldighed.

Respekt for menneskerettigheder bør være et centralt punkt i relationerne mellem EU og Rusland. Det er vores pligt at kræve, at Rusland sikrer en reel og effektiv efterforskning, at gerningsmændene straffes, og at der sættes en stopper for disse skrækelige mord.

Cornelia Ernst, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Som nyt medlem af Europa-Parlamentet vil jeg gerne starte med at sige, at menneskerettighedsspørgsmålet også er kolossalt vigtigt for mit parti, Die Linke, og at vi fordømmer enhver krænkelse af menneskerettighederne – uanset, hvor de begås, eller hvem der begår dem. Det har intet med indblanding i nationale anliggender at gøre.

Jeg har i årevis været virkelig bekymret og forarget over, at menneskerettighedsaktivister, der beskæftiger sig med situationen i Tjetjenien, igen og igen myrdes. Natalia Estemirova, Stanislav Markelov, Zarema Sadulayeva, disse eksempler på myrdede aktivister er virkelig chokerende. Derfor er det vigtigt, at vi her i Parlamentet beskæftiger os med dette spørgsmål.

Jeg er bekymret over, at sager som mordet på Anna Politkovskaya ikke efterforskes. Hvis denne sag nu genåbnes, håber jeg virkelig, at gerningsmændene findes og anholdes, for ellers er der risiko for flere blodsudgydelser, og det vil blive opfattet som *carte blanche* til at begå handlinger af denne art. Vi forventer, at der foretages en øjeblikkelig og fuldstændig efterforskning af disse mord, og at sagen behandles med hård hånd, for Rusland kan ikke vente længere med selv at tage kampen op for at beskytte menneskerettighederne. Det må ikke være sådan, at folk nærmest dømmes til døden, hvis de beskytter menneskerettighederne. Jeg mener også, at man ved det kommende topmøde mellem EU og Rusland er nødt til at løse disse spørgsmål hurtigst muligt, og ikke bare som underordnede spørgsmål, men med den fremtrædende position, de fortjener.

Personligt forventer jeg også, at menneskerettighedsspørgsmålene skal diskuteres åbent og ærligt her i Parlamentet. Jeg ville have foretrukket ikke at diskutere disse spørgsmål en torsdag eftermiddag, og jeg mener, at dette emne bør berøre os på samme måde, som hvis det havde drejet sig om erhvervsliv og handel. Sådanne spørgsmål får ofte en sekundær prioritering. Det ønsker vi at lave om på, og det var også, hvad jeg ønskede at sige her.

Filip Kaczmarek, for PPE-Gruppen. – (PL) Hr. formand! I et land med en høj kriminalitetshyppighed kan man fremføre, at drab på menneskerettighedsaktivister er et tilfælde. De er tilfældige, fordi mange indbyggere generelt bliver ofre for kriminalitet i disse lande. I dag, den 17. september, er jeg nødt til at minde Dem alle om en trist årsdag, nemlig 70-året for den sovjetiske invasion af Polen. Efter denne invasion skød sovjetiske tropper mindst 21 768 polske borgere. Hvorfor nævner jeg dette? Det er, fordi russerne nu hævder, at det var almindelige forbrydelser, på samme måde som mordene på menneskerettighedsaktivister også er "almindelige forbrydelser".

Omfanget af drab på menneskerettighedsaktivister i Rusland er så stort, at det er helt hen i skoven at fortolke dette fænomen som resultatet af "almindelig kriminalitet". Teorien om, at disse mord er "tilfældige", holder ikke. Disse mords systematiske karakter betyder, at der må være noget i det politiske og sociale klima i Rusland, der har ført til sådanne hyppige mord. Den moralske krise i landet, en tendens til at trivialisere døden, manglende medmenneskelighed, relativisme og smuldrende værdier har skylden for, at dette problem ikke tages alvorligt. Jeg synes, at vores beslutningsforslag er afbalanceret og vil hjælpe russerne med at løse dette problem.

Justas Vincas Paleckis, for S&D-Gruppen. – (LT) Hr. formand! Den Socialdemokratiske Gruppe kan ikke være uberørt af de seneste mord på menneskerettighedsaktivister i Rusland. Drabene på Anna Politkovskaya, Natalya Estemirova, Zarema Sadulayeva og Andrei Kulagin må ikke være meningsløse. Vi fordømmer på det skarpeste gerningsmændene til disse barbariske handlinger, og det forhold, at der i nogle regioner af Rusland hersker en atmosfære af straffrihed, og at politiske mord ikke efterforskes.

Den russiske præsident Dmitrij Medvedev har lovet, at gerningsmændene bag mordene vil blive fundet og straffet. Hans reaktion var kraftigere end den foregående præsidents, men indtil videre er der ikke sat handling bag ordene. Tiden vil vise, om de russiske myndigheder er i stand til at holde deres løfter, hvilket er så vigtigt for landets borgere og det internationale samfund. Efter vores mening har man ved beslutningsforslagets evaluering af de russiske handlinger i Nordkaukasus overskredet beslutningsforslagets anvendelsesområde, og derfor har Socialdemokraterne besluttet at vedtage deres eget dokument. Socialdemokraterne er overbevist om, at menneskerettighedssituationen i Rusland ville bedres betydeligt, hvis menneskerettighedssamtalerne mellem EU og Rusland blev intensiveret. Europa-Parlamentet, Dumaen, civile, sociale og menneskerettighedsrelaterede organisationer i EU og Rusland bør yde et aktivt bidrag til disse samtaler. Vi understreger, at beskyttelsen af menneskerettigheder skal drøftes indgående ved det næste møde mellem lederne for EU og Rusland. Dette spørgsmål er på vej til at blive en iboende del af den nye aftale mellem EU og Rusland.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Hr. formand! Denne forhandling og Europa-Parlamentets beslutningsforslag om mordet på menneskerettighedsaktivister i Rusland er særlig vigtig, fordi vi nu hører

det ene nyhedsindslag efter det andet om drab på menneskerettighedsforkæmpere i Rusland. Natalya Estemirova, Alik Jabrailov, Zarema Sadulayeva med flere. EU kan ikke være ligeglad med de brutale drab på menneskerettighedsaktivister. I vores forbindelser med Rusland skal vi understrege, og det gør vi også, at efterforskningen af disse mord tager for lang tid og som regel afsluttes, uden at man finder frem til de skyldige. Denne form for uacceptabel praksis er ved at blive normen i Rusland, navnlig i forbindelse med forbrydelser i Tjetjenien, hvor straffriheden trives. En af vores grundlæggende værdier er respekt for menneskerettigheder, den menneskelige værdighed og menneskeliv, og ingen pragmatiske interesser kan stå over disse værdier. Jeg mener, at det må være en æressag for den russiske præsident Dmitrij Medvedev at sikre, at der gøres alt for at efterforske bortførelserne af og mordene på menneskerettighedsforkæmpere til bunds og for at stille de skyldige for retten.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Hr. formand! Menneskerettighedssituationen i Rusland har ændret sig til det værre. Vi opfordrer nu de russiske myndigheder til at gøre alt, hvad der står i deres magt for at sikre beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmperne. Vi ved, at det, der især mangler, af viljen til at gøre netop "alt". Det kan lade sig gøre, eftersom Kreml udøver en afgørende indflydelse på Ruslands magtstrukturer og retsvæsen. Af denne grund får det russiske retsvæsen manglende beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere en til at formode, at styret er medskyldigt i disse forbrydelser.

Vores budskab i dag bør rettes til EU-regeringerne og Kommissionen. Så længe Kreml formoder, at bekymringerne over menneskerettighedsforkæmpernes skæbne forbliver på erklæringsniveau uden konsekvenser for de økonomiske forbindelser, kan hr. Putin og hr. Medvedev slutte, at EU ikke har været i stand til at tage ved lære af det ganske ugenerte mord på Anna Politkovskaya.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Hr. formand! Vi drøfter virkelig menneskerettighedskrænkelser i Rusland på en dato med betydelig symbolværdi. For præcis 70 år siden, den 17. september 1939, besatte Den Røde Hær – i ledtog med Hitler – en tredjedel af Polen, der på det tidspunkt kæmpede mod den tyske invasion. Stalins tropper myrdede tusindvis af polakker, og hundredtusinder blev sendt i sovjetiske arbejdslejre. I Katyń blev tusindvis af polske officerer myrdet efter ordre fra Stalin. For os vil den 17. september for altid være en skammens dag for Stalins Rusland.

Det moderne Rusland er ikke modigt nok til at se denne skrækkelige sandhed i øjnene. Den siddende regering fremsætter lidet overbevisende begrundelser for deres tidligere alliance med Hitler. Den dag i dag nægter Moskva at give adgang til arkiverne om Katyń-massakren.

Mange landes historie indeholder skrækkelige begivenheder. Det er et led i en nations modningsproces, at den er i stand til at konfrontere sin fortid og fordømme de ting i sin historie, der skal fordømmes. Det moderne Tyskland er et eksempel på en sådan indstilling. Først da vil fortiden ophøre med at være en byrde for det moderne Rusland og give landet mulighed for at træde ind i samfundet af frie og demokratiske nationer med hovedet holdt højt. Først da vil Rusland en gang for alle kunne kaste den stalinistiske fortids møllesten af sin hals og holde op med at kæmpe mod sine egne borgere, som i øjeblikket sætter livet på spil for at forsvare de grundlæggende friheder og menneskerettigheder.

Vi ærer ofrene for disse mord. Vi vil huske jer alle.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! God eftermiddag, mine damer og herrer. Nyheden om mordet på Natalia Estemirova er blevet modtaget med stor sorg af alle her i Parlamentet, hvor vi hørte om hendes bortførelse den dag, vi var samlet for allerførste gang, og hvor vi så hørte om mordet et par timer senere. Det er noget, der nødvendigvis vil berøre alle, uanset hvor i verden de befinder sig. Som min kollega fru Ernst allerede har sagt, er jeg fast overbevist om, at venstrefløjen skal forsvare menneskerettighederne og menneskerettighedsforkæmpere overalt, uanset hvilket land de befinder sig i.

Disse overfald, disse angreb på menneskerettighedsaktivister i Rusland, har haft meget foruroligende følger. De virker som chikane og bliver helt klart yderst traumatiserende for alle, der ønsker at forsvare menneskerettighederne i Rusland. De er derfor første linje i en offensiv, som senere vil føre til forringelse af hele menneskerettighedssituationen for ikke at nævne menneskerettighedsaktivisterne selv.

Følgerne af disse mord er derfor uforudsigelige og foruroligende. Uden en hurtig og effektiv retlig efterforskning og uden garanti for menneskerettighedsaktivisternes sikkerhed kan situationen faktisk udvikle sig endog yderst foruroligende. Derfor vil jeg med stor glæde stemme for dette beslutningsforslag og følge op på opfordringerne til de russiske myndigheder om at beskytte menneskerettighedsaktivisterne.

Jeg kommer fra Portugal, fra den anden ende af Europa, og i næste uge skal jeg til Rusland. Jeg skal faktisk hen på den russiske ambassade i morgen for at hente mit visum. Jeg mener, at forbindelserne mellem Europa og Rusland er af største betydning, og at Europa skylder Rusland meget. Det første, som Europa skylder Rusland, er ærlighed og klarhed i beskyttelsen af menneskerettighederne og vores russiske, europæiske medborgeres friheder.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Deres sprog er så smukt, at jeg har besluttet at takke Dem på ungarsk: *köszönöm*. Hr. Tavares, jeg vil gerne reagere på Deres bemærkninger. Arbejdet for menneskerettighederne er ikke blot noget, der angår venstrefløjen, det angår også centrum-højre, og lad os håbe, at det tilskynder os til samarbejde. Fru Ernst sagde noget helt rigtigt. Vi diskuterer dette emne her, mens de fleste medlemmer i plenarsalen allerede er på vej hjem, og vi skal sammen arbejde for at gøre dette til en politisk prioritering.

Jeg var engang medlem af Udvalget om Udenrigsanliggender, og da Underudvalget om Menneskerettigheder blev nedsat, blev jeg også medlem af det. Når jeg fremsatte ændringsforslag, sendte jeg dem undertiden til Udvalget om Udenrigsanliggender, og mine kolleger spurgte, hvorfor jeg stadig fremsatte ændringsforslag om menneskerettigheder der, da vi jo havde Underudvalget om Menneskerettigheder til det. Dengang mente jeg, at der var noget galt, hvis vores Underudvalg om Menneskerettigheder blev til en ghetto, eller menneskerettighederne blev forbeholdt et sådant organ. Lad os arbejde sammen for at forhindre noget sådant i at ske på menneskerettighedsområdet.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Hr. formand, fru kommissær! Hr. Posselts udtalelse irriterer mig. Jeg vil gerne understrege, at fru De Keyzers resultater med hensyn til at forsvare menneskerettighederne ikke kan drages i tvivl i en drøftelse af denne art. Hun har bevist, at hun er en central person ved behandlingen af dette emne her i Parlamentet.

Jeg vil under ingen omstændigheder tillade, og jeg mener heller ikke, at det vil være rigtigt for os at sætte spørgsmålstejn ved S&D-Gruppens indsats for at beskytte menneskerettighederne, for det gjorde vi også, da Deres gruppe, hr. Posselt, forsøgte at bagatellisere forbrydelserne i Guantanamo og de amerikanske troppers behandling af irakiske fanger.

Vedrørende menneskerettighederne i Rusland er der bestemt tale om et alvorligt problem, som vi erkender, og det beslutningsforslag, som vi her fremsætter, er tilstrækkelig barsk og klart. Men vi mener, at Parlamentet skal fokusere på disse spørgsmål og ikke bare hver gang komme med en lang liste over problemer i vores relationer med Rusland, hvor de overhovedet ikke har nogen virkning.

Det, vi gør i den henseende, er at sende en delegation fra S&D-Gruppen til forhandlinger i Moskva i næste uge, hvor dette emne vil blive rejst. Brug ikke menneskerettighedsnødsituationer som denne til at opstille en lang liste over problemer. Det er ikke formålet med dagens forhandling.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min sorg og dybeste bekymring over de begivenheder, der fandt sted i juni i år i Den Russiske Føderation. Jeg er rystet over de brutale mord på russiske aktivister som Natalia Estemirova og Andrei Kulagin og andre, som har støttet menneskerettighederne, og som har arbejdet for sandhed og retfærdighed. Alt må gøres for at fange og straffe morderne. Jeg bifalder og støtter de foranstaltninger, der skal træffes for at opklare disse mord.

Der er også sket et brud på internationale aftaler i august 2008, da russiske væbnede styrker under konflikten mellem Rusland og Georgien angreb beboede områder og ikke beskyttede civilbefolkningen mod krænkelse af deres rettigheder begået af væbnede styrker fra Sydossetien på et område, der i praksis kom under russisk kontrol. Den russiske regering skal entydigt gøre det klart, at overtrædelser af menneskerettighederne ikke vil blive tolereret.

Charles Tannock (ECR). – Hr. formand! En kultur med straffrihed for lovovertrædelser er under udvikling i Rusland i forbindelse med overgreb på menneskerettighedsaktivister. Journalister, som tør udfordre den officielle fortolkning af tingenes tilstand, chikaneres, etniske mindretal lider uforholdsmæssigt hårdt under voldskriminalitet, som ikke straffes, folk, der kæmper for større frihed marginaliseres i bedste fald, i værste fald tvinges de til tavshed.

Det er svært at se helt nøjagtigt, hvor truslen mod menneskerettighedsforkæmpere i Rusland kommer fra, men igen og igen ser vi tilfældige overgreb, som ikke straffes, og en overfladisk indstilling fra retsvæsenets side.

Rusland er blevet vant til EU's undvigende reaktioner. Dette kan vi se på den måde, som EU har reageret på Ruslands tyranniske adfærd over for Ukraine eller Ruslands invasion og besættelse af suverænt georgisk område sidste sommer.

Der står helt klart vitale strategiske spørgsmål på spil, når det drejer sig om EU's gode forhold til Rusland, men vi kan ikke tillade, at disse spørgsmål helt ophæver vores pligt til at forsvare vores grundlæggende friheder og fælles europæiske værdier, friheder og værdier, som russerne selv skulle have forsvaret i fred og sikkerhed.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Hr. formand! Jeg har nu i 25 år arbejdet professionelt med beskyttelse af menneskerettigheder. Det er grunden til, at jeg, især i min egenskab af advokat, føler dyb sympati, når jeg tænker på mine kolleger, som har mistet livet i forbindelse med dette fantastiske fag. I den forbindelse vil jeg også udtrykke min dybtfølte sympati med deres familier og efterladte.

Hvad er det rigtige at gøre i en sådan situation? Det er at opfordre til, at der øjeblikkeligt foretages en tilbunds gående undersøgelse af de relevante statsorganer. Jeg håber, at Parlamentet har både modet og den moralske myndighed til at gøre dette. Men jeg er bange for, at det ikke forholder sig sådan. Hvorfor? Fordi der kun stilles sådanne krav til lande uden for EU. Men det er noget andet, når det drejer sig om menneskerettigheder, som groft overtrædes i en EU-medlemsstat, som det skete i mit land, Ungarn, hvor mennesker blev skudt, da de deltog i et massemøde med tusindvis af mennesker, efter ordre fra det parti, som den mand, der i øjeblikket er formand for dette møde, næstformand Pál Schmitt, er medlem af. Formålet med demonstrationen var at mindes årsdagen for revolutionen i 1956 og kampen for frihed. Parlamentet har ikke undersøgt denne sag og den krisesituation, som landet stadig lever i.

Jeg er bange for, at så længe det ikke sker, og så længe en person, der var medlem af den regering, som sanktionerede, at der blev skudt på mennesker, kan være næstformand i Parlamentets Udvalg om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, kan vi ikke skabe tillid og tiltro til vores moralske myndighed i et andet land og anmode om denne form for undersøgelse i et land uden for EU. Derfor beder jeg Dem foreslå og kræve en øjeblikkelig undersøgelse af overtrædelser af menneskerettighederne i Ungarn.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg sige, at det skuffer mig, at alle medlemmer var til stede, da vi drøftede mejerikrisen, men nu, hvor det drejer sig om menneskerettigheder, tror jeg ikke, at der er mere end 40 af os tilbage her i salen. Det er en skam, at det forholder sig sådan. Jeg siger ikke, at mejerikrisen ikke er vigtig, men et problem som menneskerettigheder er af den største politiske betydning for os alle.

I år, hvor mange lande i Central- og Østeuropa jo fejrer 20-året for kommunismens fald, vil jeg også sige, at jeg finder det uacceptabelt, at en regering lige uden for vores havelåge, som stod bag disse kommunistiske regimer, udviser en så stor ligegyldighed over for forbrydelser, der begås mod menneskerettighedsforkæmpere. Jeg mener, at vi alle skal tage skarpt afstand fra totalitarisme.

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Forhandlingen i dag om menneskerettighedssituationen i Rusland kommer på det rette tidspunkt og er meget relevant. Den nylige bølge af vold mod menneskerettighedsforkæmpere har sat fokus på de alvorlige farer, de udsætter sig for i deres daglige arbejde. Mange har betalt den højeste pris for at belyse overtrædelser af menneskerettigheder. Vi mindes alle dem, som har mistet livet og dem, som viderefører deres arbejde i et sådant miljø.

En stor del af volden mod menneskerettighedsforkæmpere har fundet sted i det nordlige Kaukasus i en situation med stigende ustabilitet. Kommissionen kender mange af dem. De er højt respekterede partnere i gennemførelsen af menneskerettighedsprojekter. Uskyldige borgere, politibetjente og statslige embedsmænd har mistet livet i den fortsatte kamp i denne region.

Vold mod menneskerettighedsforkæmpere er ikke begrænset til Nordkaukasus. Der er rapporter om, at forkæmpere, advokater og uafhængige journalister i hele Den Russiske Føderation udsættes for vold, chikane og trusler. EU skal fortsat tage afstand fra denne vold og kræve, at Rusland overholder de forpligtelser, landet har givet tilsagn om som medlem af FN, OSCE og Europarådet.

Det er vigtigt, at angreb og drab på forkæmpere fra civilsamfundet undersøges til bunds, og at gerningsmændene uden ophør identificeres og straffes. Kun gennem effektiv og lovlignende retsforfølgelse på grund af disse drab kan dette frygtens og lovløshedens klima fjernes.

Præsident Medvedev har udtalt sig mod, hvad han kalder den "retslige nihilisme", der findes i Rusland. EU er klar til at støtte Rusland i den løbende reform af retssystemet. EU glæder sig over muligheden for at drøfte

sine bekymringer om menneskerettighederne med de russiske myndigheder. Vi glæder os over præsident Medvedevs mere åbne indstilling til at indlede drøftelser med EU om disse emner.

Det næste topmøde mellem EU og Rusland er en anden mulighed til at fortsætte disse diskussioner. Dette skal suppleres med udvekslinger af eksperter. De regelmæssige samtaler mellem EU og Rusland om menneskerettighedssituationen giver mulighed for at udvide emnekredsen og antallet af deltagere, som vi diskuterer menneskerettigheder med.

Sikkerhed for menneskerettighedsforkæmpere er den største bekymring. Vi kræver, at de russiske myndigheder gør alt for at sikre, at de, der arbejder med at kaste lys over overtrædelser af menneskerettighederne, kan gøre dette uden frygt for vold eller trusler.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter denne forhandling.

9.2. Kazakhstan: sagen om Yevgeny Zhovtis

Formanden. - Jeg har modtaget fem beslutningsforslag⁽⁴⁾ vedrørende Kazakhstan:

sagen om Yevgeny Zhovtis, jf. forretningsordenens artikel 122.

Heidi Hautala, forslagsstiller. - (FI) Hr. formand! Jeg vil gerne komme med en sidste bemærkning til den forhandling, der netop er afsluttet. Som formand for Underudvalget om Menneskerettigheder sendte jeg for nylig et brev til Udvalgsformandskonferencen, hvor jeg bad den overveje at fremskynde disse drøftelser, så alle medlemmer kan deltage, og så Rådet kan spille en mere fremtrædende rolle i diskussionen. Jeg håber, at mine kolleger i de forskellige grupper vil diskutere dette med deres gruppeformænd, da Parlamentets myndighed konstant bliver udhulet, fordi der er så få af os til stede på samme tid.

Og nu til sagen om Zhovtis. Kazakhstan er et vigtigt centralasiatisk land, og det får formandskabet for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa næste år. Derfor er det ikke ligegyldigt, hvordan forbrydelser pådømmes i et land, som kommer til at stå i spidsen for de demokratiske forventninger, der næres i alle lande i et stort område af Europa. Derfor skal vi fokusere på sagen om menneskerettighedsaktivisten Yevgeny Zhovtis. Han blev kendt skyldig i manddrab under meget mistænkelige omstændigheder og dømt til fire år i et åbent fængsel for at have kørt en fodgænger over i juli i år.

Vi skal tage hensyn til, at OSCE har overvejet, om den procedure, der blev anvendt i sagen mod Zhovtis, kan have været en overtrædelse af princippet om en retfærdig rettergang, som er sikret i Kazakhstans forfatning. Europa-Parlamentet skal også føre denne debat med Rådet og Kommissionen, så de kan rejse denne sag og kræve en retfærdig rettergang.

Hr. formand! Europa-Parlamentet kan i høj grad være bestemmende for, i hvilket omfang landene i Centralasien tilslutter sig retsstatsprincippet ved at registrere disse enkeltstående sager, og heri indgår uden skyggen af tvivl sagen om Yevgeny Zhovtis.

Justas Vincas Paleckis, forslagsstiller. - (LT) Hr. formand! Her hvor Kazakhstan snart skal overtage formandskabet for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, er det trist, at dette land ikke opfylder sine forpligtelser om at indføre europæiske standarder. Dette land understreger uberettiget sin enestående, særlige situation og tager intet hensyn til OSCE's henstillinger vedrørende valglove og pressefrihed. Gentagne overtrædelser af menneskerettighederne og direkte forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere rejser i stigende grad tvivl om, hvorvidt dette land er egnet til at påtage sig formandskabet for en organisation, der kæmper for gennemførelsen af demokratiske principper. Vi opfordrer indtrængende Astana til at gøre konkrete fremskridt på områder som demokratisering, beskyttelse af menneskerettigheder, retsstatsprincippet og pressefrihed. Kasakhiske love, der er baseret på international ret, skal ligeledes anvendes korrekt og åbent i retssager mod menneskerettighedsforkæmperne Yevgeny Zhovtis, Yesingepov og Dubanov. Vi skal håbe og kræve, at dommene er upartiske, og at de fængsledes deltagelse i menneskerettighedsbevægelsen ikke påvirker dommen. Vi opfordrer Rådet til at drøfte menneskerettighedsforkæmpernes sag på det næste dialogmøde EU-Kasakhstan om menneskerettigheder i oktober. Vi opfordrer Kommissionen til at yde aktiv

⁽⁴⁾ Se protokollen.

hjælp til Kasakhstan i forberedelserne til formandskabet for OSCE for at sikre, at denne vigtige internationale organisation ikke kompromitteres.

Renate Weber, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne udtrykke min medfølelse med familierne til ofrene i den bilulykke, som Yevgeny Zhovtis var involveret i. En menneskelig tragedie, hvor et menneske desværre mistede livet. Samtidig vil jeg udtrykke bekymring over Yevgeny Zhovtis' nuværende situation.

Det er hævet over enhver tvivl, at en person, der begår en lovovertrædelse, skal acceptere at blive dømt for den, og det ved hr. Zhovtis, der er en fortræffelig menneskerettighedsadvokat, bedre end nogen anden. Men samtidig vil vi sikre, at myndighederne i Kazakhstan ikke udnytter denne uheldige situation til at straffe hr. Zhovtis for andet end den bilulykke, han var involveret i. Hr. Zhovtis skal ikke straffes for sine menneskerettighedsaktiviteter eller for at være meget kritisk over for regeringen i Kazakhstan.

Derfor finder jeg det yderst vigtigt, at de retlige myndigheder i Kazakhstan øjeblikkeligt og med fuld respekt for princippet om åbenhed og retsstatsprincippet gennemfører en ny og retfærdig efterforskning af omstændighederne i forbindelse med ulykken og tager dommen og straffen over hr. Zhovtis op til fornyet behandling.

Elisabeth Jeggle, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil begynde med at sige, at min gruppe blev noget overrasket over at se den juridiske evaluering af en dramatisk bilulykke sat på dagsordenen som en uopsættelighed vedrørende et menneskerettighedsspørgsmål.

For Det Europæiske Folkeparti Gruppe (Kristelige demokrater) er det derfor vigtigt at fastslå, at vi principielt ikke ønsker at sætte spørgsmålstegn ved domme afsagt af en uvildig domstol, medmindre vi taler om en indlysende proformadom, der ikke overholder retsprincipperne. Det har vi allerede været vidner til i Iran. Vi er nødt til at trække en klar linje her. Efter vores mening er et uvildigt retssystem et centralt element i enhver demokratisk retsstat. Da det forholder sig sådan, skal vi først se på den afsagte dom.

Vi må også erkende, at en person er blevet dræbt i en bilulykke – og bør vi være bedrøvede over, hvilket vi bestemt også er, men også, at der er foretaget en retshandling. Det forhold, at Yevgeny Zhovtis, en kendt borgerrettighedsaktivist, er involveret i denne sag, har skabt opmærksomhed i hele verden og har afstedkommet den reaktion, der er grunden til, at vi drøfter dette spørgsmål i dag.

PPE-Gruppen anerkender Kazakhstans indsats for og fremskridt med indførelse af demokrati og retsstatsprincippet. Vi vil forsikre Kazakhstan om vores udtrykkelige støtte og tilskynder dette land til uden tøven at fortsætte ad denne vej. Med hensyn til denne specifikke sag, opfordrer vi de kasakhiske myndigheder til i egen interesse at give offentligheden så mange oplysninger som muligt og fremlægge deres syn på disse begivenheder samt sikre en retfærdig appel- eller revisionsprocedure for hr. Zhovtis i henhold til retsstatsprincippet.

Kazakhstan skal være formand for OSCE. Det bliver sandelig en stor udfordring!

Struan Stevenson, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg er enig med fru Jeggle. Jeg er utrolig overrasket over, at vi her foran hele det samlede Parlament i Strasbourg har en uopsættelig forhandling om en trafikulykke i Kazakhstan, om end det var en tragisk dødsulykke, hvor bilens fører tilfældigvis er en menneskerettighedsaktivist, som har fået sin retfærdige dom på fire års fængsel, afsagt af en domstol, også selv om det er i et lavsikkerhedsfængsel, som nu pludselig i beslutningsforslaget er blevet til en "arbejdslejr". At forelægge en sådan sag for Parlamentet bringer vores gode ry i fare, og det betyder, at det store arbejde, vi forsøger at udføre på menneskerettighedsområdet, bliver devalueret, når vi begynder at tale om trafikulykker.

Antyder vi i fuldt alvor, at regeringen i Kazakhstan kastede en borger ind foran en bil, som blev ført af en menneskerettighedsaktivist? Antyder vi i fuldt alvor, at dommen er for hård for en person, som er dømt for manddrab? Vi kan ikke fortsætte med at ydmyge et land som Kazakhstan udelukkende af politiske grunde for at forsøge at skade dets ry, før det overtager formandskabet for OSCE til næste år. Dette er politisk begrundet, og det er en skændsel, at det er sat på dagsordenen. Jeg håber, at Parlamentet vil afvise disse beslutningsforslag og støtte ændringsforslagene.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg nærer samme tvivl som den foregående taler, hr. Stevenson. Kazakhstan er et vigtigt land. Det gør en stor indsats for at indføre demokrati. Naturligvis er det ikke lige nu et mønstereksempel på demokratiske friheder, men borgerrettighedssituationen i dette land – og jeg kender lidt til Kazakhstan, da jeg har været der flere gange – er betydelig bedre end i de fleste nabolande i denne region, og det har heldigvis ikke den slags problemer, vi kan se i f.eks. Rusland, som vi netop har drøftet.

Jeg tilslutter mig hr. Stevensons holdning, nemlig at Europa-Parlamentet ikke skal bruge hele sin myndighed til at udtale sig om en enkeltstående, dramatisk retssag. Måske er der brug for en vis afklaring i dette tilfælde, men bestemt ikke i en af Parlamentets beslutninger. Dette vil underminere beslutningsforslagets værdi, og befolkningen vil holde op med at lytte til Parlamentets stemme, hvis vi lader os distrahere af emner, der ikke fortjener en generel forhandling eller en parlamentsbeslutning.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Kazakhstan spiller en vigtig rolle i Centralasien, både økonomisk og sikkerhedspolitisk, og der er tale om et stadig mere intenst samarbejde mellem EU og dette land. Det var godt at høre Kazakhstans udenrigsminister Marat Tashin sidste år forud for formandskabet for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og igen i maj i år love, at der er sket forbedringer i landets menneskerettighedssituation. Trods den internationale opmærksomhed er der imidlertid indført strammere kontrol med medierne, og religionsfriheden har trange kår. Desuden har vi hørt om adskillige tilfælde af vilkårlige anholdelser af menneskerettighedsforkæmpere.

Dommen over menneskerettighedsaktivisten Yevgeny Zhovtis er også besynderlig, og det er i Kazakhstans regerings egen interesse at bortvejre denne tvivl i enhver henseende, og det er uden tvivl tilfældet i lyset af det kommende formandskab for OSCE. Vi håber på det bedste og ser frem til at få afklaret disse spørgsmål.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Først vil jeg gerne sige, at det glæder mig at se fru Hautala tilbage her i salen. Hun har ikke været her i et par år, og siden da har vi haft besøg af Rådet hver torsdag eftermiddag. Det tjekkiske og det tyske formandskab var her om torsdagen. Jeg mener ikke, at vi skal flytte forhandlingen, da vi ikke kan nå det hele om onsdagen, så vi er nødt til at være her og tvinge Rådet til også at være her torsdag eftermiddag. Det er løsningen ikke at presse hele dagsordenen sammen om onsdagen.

Det er faktisk en meget vanskelig sag. Men netop fordi vi ikke helt kan stole på regeringen i Kazakhstan med hensyn til retsstatsprincippet, skal vi insistere på, at denne sag efterforskes objektivt. Her støtter jeg fru Jeggler. Vi har derfor støttet beslutningsforslaget. Denne sag bør undersøges objektivt, og intet bør fejles ind under gultæppet eller gøres bedre, end det er.

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen har med bekymring bemærket beretningerne om overtrædelser af proceduren i sagen mod den kasakhiske menneskerettighedsforkæmper Yevgeny Zhovtis, som er dømt for manddrab efter en trafikulykke med dødelig udgang. Som det vil være Dem bekendt, har de kasakhiske myndigheder afvist påstandene om, at dommen over hr. Zhovtis skulle være politisk begrundet.

Kommissionen tilslutter sig helt EU's formandskabs udtalelse i denne sag, som blev fremsat på mødet i OSCE's Permanente Råd den 10. september. På baggrund af alvoren af de påståede mangler i efterforskningen og retssagen opfordrer vi Kazakhstan, der overtager formandskabet for OSCE, til at sikre, at appellen behandles i henhold til national ret og internationale standarder. Kommissionen vil fortsat følge sagen tæt.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter denne forhandling.

9.3. Syrien: sagen om Muhannad Al Hassani

Formanden. – Jeg har modtaget seks beslutningsforslag⁽⁵⁾ vedrørende Syrien:

sagen om Muhannad Al Hassani (artikel 122).

Franziska Katharina Brantner, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne fremlægge sagen om Muhannad Al Hassani. Han er blevet fængslet, fordi han forsvarer menneskerettighederne for sine landsmænd i Syrien.

Han har spillet en meget vigtig rolle, fordi han har gennemgået alle sager, der er blevet indbragt for Syriens højeste sikkerhedsdomstol, og regelmæssigt vurderet fængselsforholdene i Syrien. Nu er han selv blevet tilbageholdt og fængslet.

⁽⁵⁾ Se protokollen.

Med hensyn til Syrien kræver vi, at landet opfylder sine forpligtelser og overholder den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention mod tortur, som Syrien rent faktisk har underskrevet. Vi kræver, at Syrien ændrer sin politik med undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere og deres familier. Vi kræver, at de frigiver menneskerettighedsforkæmpere, politiske fanger og fængslede fredsaktivister.

Vi har også en anmodning med hensyn til EU. Med hensyn til underskrivelsen af en associeringsaftale har vi, De Grønne og EFA, foreslået, at der vedtages en køreplan forud for indgåelsen af associeringsaftalen, som skal være baseret på vores målsætninger med hensyn til de forbedringer, der skal ske på menneskerettighedsområdet.

International ret omfatter en række forpligtelser, som landene skal overholde, og det er også vores ansvar og især hele EU's ansvar at sikre, at overholdelsen af disse medtages i associeringsaftalen som et middel til at fremme denne overholdelse.

Vi vil arbejde i den retning. Tak for Deres støtte til beslutningsforslaget.

Véronique De Keyser, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand! Jeg må indrømme, at jeg er både forvirret og også en smule trist og skuffet.

Jeg er forvirret, fordi Syrien uden tvivl har gjort fremskridt i sine internationale relationer i de sidste to år. Syrien er blevet medlem af Middelhavsunionen. Syrien har ved forskellige lejligheder fungeret som mægler i vanskelige internationale situationer, også her for nylig, da den unge franske kvinde blev anholdt i Iran. Det forhold, at associeringsaftalen, som endnu ikke er underskrevet, fru Brantner, men som kan blive det om ganske kort tid, igen er kommet i spil, er et meget positivt tegn.

På hjemmefronten er der også sket en meget positiv udvikling i Syrien. Syrerne har modtaget 1,5 mio. irakiske flygtninge, og de passer godt på dem, de har et højt uddannelsesniveau, og de har religionsfrihed, hvilket er meget vigtigt. Men i henseende til politisk frihed og politisk pluralitet er der overhovedet ikke gjort fremskridt. Til min store beklagelse ser vi stadig eksempler på undertrykkelse og fængsling af menneskerettighedsforkæmpere og -aktivister, og vi har grebet ind ved flere lejligheder i de sidste par år for at kræve, at politiske fanger sættes på fri fod.

Ved to lejligheder er det lykkedes for os. Men personer som dr. Al Labwani, dr. Al Bunni og nu Al Hassani sidder stadig fængslet i syriske fængsler. Derfor beder jeg Dem sende følgende budskab til Syrien: Vi er her, og vi vil gerne hjælpe Syrien med at komme ud af den isolation, som landet til en vis grad har sat sig selv i.

Syrien er en vigtig aktør på den internationale arena og især for freden i Mellemøsten. For Deres rys skyld, og jeg er sikker på, at De er stærk nok til at indføre politisk pluralitet og tillade menneskerettighedsforkæmpere i Deres land, beder jeg Dem løslade politiske fanger og overholde konventionen mod tortur og nedværdigende behandling!

Det er i Syriens egen interesse og af betydning for freden i hele verden og især for freden i Mellemøsten.

Renate Weber, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Muhannad Al Hassani er nok en menneskerettighedsforkæmper, der tilbageholdes på et tilfældigt grundlag af de syriske myndigheder. Han er endnu en politisk fange fra Syrien, hvis eneste forbrydelse er ønsket om at beskytte borgernes ret til at sige, hvad de vil, deres ret til at deltage i politiske aktiviteter og deres ret til en retfærdig rettergang.

I over fem år har han haft forbud mod at rejse. Hans telefonsamtaler og e-mails fra hans kontor er under konstant overvågning af det syriske sikkerhedspoliti. Efter flere ugers stigende chikane på grund af hans overvågning af den syriske sikkerhedsdomstols praksis blev han til sidst anholdt af den syriske stats sikkerhedspoliti og anklaget for flere forbrydelser, som alle henviser til hans ytringsfrihed.

Og når vi taler om vilkårlig fængsling, må vi ikke glemme al-Labwani, den enestående menneskerettighedsforkæmper, som blev dømt til 12 års fængsling for noget, som FN's arbejdsgruppe om vilkårlig tilbageholdelse betegner som "et fredeligt udtryk for hans politiske holdninger".

Den syriske regering skal øjeblikkeligt og betingelsesløst løslade Al Hassani, al-Labwani og andre politiske fanger og sikre deres fysiske og mentale integritet i alle forhold. De syriske myndigheder skal holde inde med alle former for chikane af syriske menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktivister i overensstemmelse med FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra 1998.

Charles Tannock, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Syrien er et vigtigt land i Mellemøsten og spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at mindske Irans muligheder for at støtte terrorhandlinger mod Israel gennem stedfortræderne Hizbollah og Hamas. Syrien har også vane for at nære uroen i Libanon, som Syrien stadig næsten betragter som en ikkeselvstændig stat og inden for deres indflydelsesområde.

Syrien er også et sekulært regime. Landet er faktisk den sidste rest af det engang så magtfulde Ba'at-parti, som også styrede Irak, så ting som kvinders rettigheder er ret langt fremme. Men generelt er det stadig et brutalt etpartidiktatur.

Fængslingen af Muhannad Al Hassani som ledende menneskerettighedsforkæmper er foruroligende. Hvis Syrien virkelig ønsker, at vi tilslutter os en EU-associeringsaftale, bør de med øjeblikkelig virkning løslade Al Hassani og sætte en stopper for forfølgelsen af menneskerettighedsforkæmpere som Al Hassani.

Eija-Riitta Korhola, *forslagsstiller*. – (FI) Hr. formand! Det glæder mig, at vi har været modige nok til at sætte fokus på menneskerettighedssituationen i Syrien på dette tidspunkt. Der lægges nu sidste hånd på en associeringsaftale EU-Syrien inden for rammerne af Middelhavssamarbejdet, og fordi en af grundpillerne i et samarbejde specifikt består i at fremme menneskerettigheder og demokrati, mener jeg, at EU noget mere håndfast bør kræve forbedringer på dette område.

Det er ikke nok blot at fokusere samarbejdet på at forbedre den økonomiske situation. Som vi har hørt, blev den førende syriske menneskerettighedsadvokat Muhannad Al Hassani fængslet i slutningen af juli uden nogen egentlig retssag. Han står anklaget for at svække nationalfølelsen og udbrede falske nyheder. Dette er ikke den første sag af sin art. Vi i Parlamentet greb ind i en lignende sag i 2007. Kamal Abwani, hvis sag vi da talte, sidder stadig i fængsel, selv om FN's efterforskningshold i marts nåede frem til den konklusion, at der var tale om en vilkårlig tilbageholdelse.

Syrien har lang vej endnu med hensyn til ytrings- og forsamlingsfrihed. Ngo'erne har meget problematiske arbejdsforhold i dette land og er derfor så godt som ikkeeksisterende. Det er yderst beklageligt, hvis vi i EU ikke har modet til at opstille et sæt klare kriterier for samarbejdsgrundlaget med Syrien. Det er i høj grad op til os at kræve, at politiske fanger løslades, og at internationale menneskerettighedsaftaler overholdes, før vi kan komme videre med associeringsaftalen mellem EU og Syrien.

Menneskerettighederne i verden er jo ikke blot isolerede øer, de er et stof, hvor alting påvirker hinanden, og hvis vi accepterer manglende overholdelse og vender det blinde øje til, er vi inden længe med til at underminere vores egne rettigheder. Det er vores vigtige pligt at pleje dem og sikre, at de gennemføres overalt og til enhver tid. Kun på den måde kan vi gøre menneskenes liv værd at leve.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *for S&D-Gruppen*. – (PL) Hr. formand! I juli blev Muhannad Al Hassani, en af de mest fremtrædende syriske menneskerettighedsaktivister, anholdt. Under en retssag, som blev holdt for lukkede døre, og som advokaterne ikke havde adgang til, blev han anklaget for at svække nationalfølelsen og udbrede fejlagtige oplysninger. Han er tidligere blevet afhørt ved flere lejligheder i forbindelse med sine aktiviteter på menneskerettighedsområdet og sine bestræbelser på at forsvare personer, som er blevet tilbageholdt af politiske grunde. Han er også blevet nægtet retten til at forlade sit land. Muhannad Al Hassani deltog i overvågningen af den syriske højesterets sager, da de ifølge Human Rights Watch ikke gennemføres efter procedurer, der overholder internationale standarder.

Det bekymrer os, at menneskerettighedsaktivister undertrykkes i Syrien, navnlig i lyset af, at de syriske myndigheder ikke gør fremskridt på menneskerettighedsområdet. Vi er nødt til at kræve, at Syrien overholder FN's Generalforsamlings konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

I lyset af de eksisterende politiske, økonomiske og kulturelle bånd mellem Syrien og EU og den store betydning, som dette land har for at skabe stabilitet i Mellemøsten, er jeg sikker på, at Syrien kan gøre fremskridt på dette område og dermed også bidrage til demokratiseringen af hele regionen.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Hr. formand! Dette beslutningsforslag er grundlæggende helt korrekt, da det naturligvis er vores pligt, især i lyset af den planlagte associeringsaftale, at fremføre vores holdninger, herunder til beskyttelse af Muhannad Al Hassanis familie og medaktivister, og ligeledes insistere på kravene i aftalens artikel 2, ikke mindst fordi vi som europæere af smertelig erfaring ved, hvad det betyder, når menneskerettighederne trædes under føde. For kun to årtier siden faldt et kommunistisk terroristregime i Central- og Sydøsteuropa.

Her vil jeg dog også advare mod at vende det blinde øje til, hvis menneskerettighederne ikke overholdes korrekt i Tyrkiet, som ligger i samme område som Syrien. Dette er endog endnu vigtigere, da Tyrkiet er kandidatland til EU med store mangler på områder som retspleje, straffesystem, beskyttelse af mindretal og religionsfrihed, også selv om en partisk rapport fra en angiveligt uvildig Kommission eller Ahtisaari-rapporten giver et andet indtryk.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg mener naturligvis, at vi skal være meget kritiske over for menneskerettighedssituationen i Syrien. Det er et diktatur og en politistat. Al Hassani skal frigives.

Men vi skal også notere os, at præsident Assad, som bliver mere åben og også åbner sit land, og også hans far som aleviter f.eks. har støttet sameksistens mellem muslimer og kristne på en sådan måde, at en førende syrisk kristen, kardinal Daud, fortalte mig, at kristne i Syrien føler sig tryggere end i Irak, som beskyttes af vestlige tropper.

Derfor skal vi være nuancerede i vores forhandlinger med Syrien, undsige overtrædelser af menneskerettighederne og altid støtte dette land på dets vej mod tilnærmelse og åbenhed. Naturligvis skal vi være kritiske, men vi skal også erkende, at der er ved at ske noget her, og at det er noget, vi skal fremme.

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen deler Europa-Parlamentets bekymringer med hensyn til menneskerettighedssituationen i Syrien. Vores vurdering er, at situationen er blevet værre i de seneste måneder med flere vilkårlige tilbageholdelser, chikane mod menneskerettighedsforkæmpere og udrejseforbud.

Anholdelsen den 28. august af Muhannad Al Hassani, en velkendt advokat, formand for den nationale menneskerettighedsorganisation i Syrien og medlem af advokatsamfundet i Damaskus i 15 år, er det seneste eksempel. Al Hassani er menneskerettighedsforkæmper, og man kunne få den mistanke, at hans tilbageholdelse er politisk motiveret.

EU har allerede udtrykt sin bekymring over for de syriske myndigheder. Syrien skal overholde sine internationale forpligtelser, især verdenserklæringen om menneskerettigheder og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Syrien har undertegnet. Kommissionen drøfter gennem sin delegation i Damaskus sammen med medlemsstaternes ambassader, hvordan vi mere effektivt og målrettet kan forsvare menneskerettighedsforkæmpere. Vi skal fortsat opfordre til handling for at beskytte menneskerettighedsforkæmpere og sikre overvågning af sager, der behandles af den øverste sikkerhedsdomstol. Vi skal fortsat støtte civilsamfundet gennem vores instrumenter såsom de ikkestatslige aktører og budgetkonti for det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder samt yde moralsk støtte til familierne.

Disse aktioner er vigtige, men ikke tilstrækkelige. Derfor mener vi, at EU vil få større indflydelse over for Syrien, hvis associeringsaftalen underskrives. Det glæder mig, at formandskabet overvejer at gøre dette inden for de kommende uger. Med denne aftale skaber vi en regelmæssig dialog, hvor vi kan rådgive om disse spørgsmål og opnå bedre resultater.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter denne forhandling.

10. Afstemningstid

Formanden. - Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen))

10.1. Drab på menneskerettighedsforkæmpere i Rusland (afstemning)

- Efter afstemningen.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg beklager meget, men jeg vil gerne have ført til protokols, at jeg ved en fejl stemte fra en anden plads, min plads er 107, og jeg stemte fra 67, med andre ord med et andet medlems kort. Men derudover stemte jeg for. Det var simpelthen bare en fejl, at jeg sad på et andet medlems plads. Han havde sat et kort i, og jeg stemte med hans kort, hvilket er i strid med forretningsordenen. Så jeg vil gerne have ført til protokols, at jeg er for forslaget, og at min kollegas stemme er ugyldig.

Formanden. - Tak. Det vil blive medtaget i protokollen.

10.2. Kazakhstan: sagen om Yevgeny Zhovtis (afstemning)

10.3. Syrien: sagen om Muhannad Al Hassani (afstemning)

11. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

12. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

13. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

14. Bevillingsoverførsler: se protokollen.

15. Modtagne dokumenter: se protokollen

16. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen.

17. Tidsplan for kommende møder: se protokollen.

18. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.45)

BILAG (Skriftlige svar)

Spørgsmål til Rådet (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 10 af Pat the Cope Gallagher (H-0282/09)

Om: Fremme af fred i Nærøsten

Kan Det Europæiske Råd redegøre for de initiativer, det forfølger for at fremme fred og genforening mellem det palæstinensiske og det israelske folk?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Som angivet i formandskabets konklusioner på Det Europæiske Råds møde i juni 2009 er fredsprocessen i Mellemøsten fortsat en høj prioritet for Den Europæiske Union i 2009. På dette møde blev konklusionerne fra mødet i Rådet (eksterne forbindelser) den 15. juni 2009 undertegnet.

Rådet er fortsat indstillet på at støtte en tostatsløsning med en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat bestående af Vestbredden og Gaza, der kan eksistere side om side med staten Israel i fred og sikkerhed. Dette er et afgørende nødvendigt og hastende skridt frem mod et mere stabilt og fredeligt Mellemøsten.

Rådet ser med tilfredshed på den amerikanske regerings tilsagn om at arbejde energisk for en tostatsløsning og bekræfter, at Unionen er parat til aktivt at samarbejde med USA og andre medlemmer af Kvartetten om at nå dette mål.

EU vil også fortsat støtte tiltag efter konflikten med henblik på at sikre bæredygtigheden af fredsaftaler, herunder gennem regionale tiltag som f.eks. den europæiske naboskabspolitik og Middelhavsunionen. EU vil især videreudvikle og styrke sine bilaterale forbindelser med Den Palæstinensiske Myndighed inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik. Vi vil fremme opbygningen af den palæstinensiske stat og samarbejde om yderligere forbedringer i forbindelse med genoprettelse af lov og orden. Det civile politi og retsvæsenet vil fortsat være i fokus for EU's støtte.

En samlet bilæggelse af den arabisk-israelske konflikt kræver en regional tilgang, som omfatter den politiske, sikkerhedsmæssige og økonomiske dimension. EU har som følge af de talrige aftaler med partnere i regionen en enestående placering til at samarbejde med parterne om nøglespørgsmål inden for regionaludvikling. EU vil på baggrund af den videre udvikling på politisk plan og på stedet nøje vurdere, hvordan dets politikker og programmer kan fremme konkrete og hurtige resultater på vejen mod en samlet bilæggelse af konflikten.

*
* *

Spørgsmål nr. 11 af Georgios Toussas (H-0284/09)

Om: Fortsættelsen af den forbryderiske politik over for det palæstinensiske folk

Israels nylige brutale krig imod det palæstinensiske folk, udvidelsen af bosættelserne, den adskillende "Skammens Mur" i det østlige Jerusalem og på Vestbredden samt fortsættelsen af den morderiske blokade af Gaza-striben forværrer yderligere den uudholdelige situation, som det palæstinensiske folk befinder sig i. EU yder – ligesom også USA – med sin politik for et "nyt Mellemøsten" kompensation for de israelske brutaliteter. Det er uacceptabelt, at Folkefronten til Palæstinas Befrielse (PFLP) på grundlag af forfalskede og uholdbare påstande befinder sig på listen over navngivne "terrororganisationer", blot fordi den kæmper for det palæstinensiske folks rettigheder.

Fordømmer Rådet denne adskillende Skammens Mur, de israelske bosættelser på palæstinensisk territorium samt den fortsatte blokade af Gaza-striben? Anerkender Rådet det palæstinensiske folks umistelige ret til at skabe en uafhængig, forenet palæstinensisk stat på sit territorium fra 1967 med Østjerusalem som hovedstad, som har suverænitet over sit territorium og sine grænser? Agter Rådet at slette Folkefronten til Palæstinas Befrielse fra sin liste over navngivne terrororganisationer og helt afskaffe denne liste?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Som svar på hr. Toussas' spørgsmål ønsker Rådet at gentage sine formelle erklæringer om, at, selv om Rådet anerkender Israels ret til at beskytte sine borgere, er opførelsen af muren i det besatte palæstinensiske område i strid med international ret.

Endvidere har Rådet indtrængende anmodet Israels regering om straks at indstille bosættelserne, herunder i Østjerusalem og også som følge af naturlig tilvækst, og om at nedlægge alle forposter, der er opført siden marts 2001. Rådet gentager, at bosættelser er ulovlige i henhold til folkeretten og udgør en hindring for fred. Også i henhold til køreplanen er Israel forpligtet til at indstille bosættelserne, herunder som følge af naturlig tilvækst i de eksisterende bosættelser, og nedlægge alle forposter, der er opført siden marts 2001.

Rådet har også udtrykt sin bekymring over situationen i Gaza og gentagne gange opfordret til omgående og betingelsesløs åbning af grænseovergangene for humanitær bistand, varer og personer til og fra Gaza, da der ellers ikke er mulighed for uhindret levering af humanitær bistand, genopbygning og økonomisk genopretning.

Rådet ønsker også at forsikre hr. Toussas om sit faste tilsagn om at opnå en tostatsløsning med en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat, der kan eksistere side om side med staten Israel i fred og sikkerhed. EU vil ikke anerkende andre ændringer til grænserne fra før 1967 end de ændringer, der er accepteret af begge parter. En tostatsløsning på konflikten mellem Israel og Palæstina og omfattende fred i Mellemøsten er en af de vigtigste målsætninger i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Listen over terrororganisationer er en ud af en række foranstaltninger, som EU har truffet for at gennemføre resolution 1373, vedtaget af FN's Sikkerhedsråd i 2001, som led i en omfattende international strategi til bekæmpelse af terrorisme og især finansieringen af terrorisme.

Opførelsen af Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) på listen er baseret på et objektivi kriterium. Som for alle personer, grupper og enheder orienteres PFLP om årsagerne til opførelsen.

Rådet gennemgår listen jævnlgt og mindst hver sjette måned. Ved sidste gennemgang vurderede Rådet, at årsagerne til opførelse af PFLP på listen stadig er gyldige, og besluttede derfor at beholde gruppen på listen, der blev vedtaget den 15. juni.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Jim Higgins (H-0286/09)**Om: Foruroligelse vedrørende Iran og Irak**

Finder Rådet det foruroligende, at irakiske politistyrker er rykket ind i Camp Ashraf, at en række flygtninge er blevet dræbt og flere såret, og at 36 flygtninge er blevet fængslet og nu er gået i sultestrejke, og er det endvidere Rådets opfattelse, at det seneste valg i Iran blev afviklet på gennemsigtig og demokratisk vis? Mener Rådet, at valget bør gå om, denne gang overvåget af FN og EU i fællesskab, og at der bør indføres sanktioner, såfremt de iranske myndigheder nægter at afholde et nyt valg?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Rådet følger udviklingen i Irak på tæt hold og benytter enhver lejlighed til at understrege betydningen af at respektere menneskerettighederne i vores kontakt med de irakiske myndigheder.

Rådet har drøftet de seneste begivenheder i forbindelse med det iranske præsidentvalg og noteret sig det resultat, der er offentliggjort af den iranske valgkommission, og også den bekymring om afviklingen af valget, som flere kandidater har givet udtryk for. Dette er en sag, som de iranske myndigheder skal tage op og undersøge.

Rådet har givet udtryk for alvorlig bekymring over volden på gaderne og den overdrevne brug af magt over for fredelige demonstranter. Det er uhyre vigtigt, at det iranske folks ønsker opfyldes med fredelige midler, og at ytringsfriheden respekteres.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Athanasios Pafilis (H-0287/09)

Om: Kriminalisering af den kommunistiske ideologi i Litauen

Den 9. juni 2009 vedtog det litauiske parlament nogle ændringer af straffeloven, hvormed "propaganda, benægtelse eller retfærdiggørelse af det folkedrab, som blev begået under kommunismen og fascismen" samt "offentlig bagvaskelse af medlemmerne af bevægelsen for Litauens befrielse, der i 1944-53 kæmpede imod den sovjetiske besættelse" straffes med op til tre års fængsel. Disse bestemmelser er et forsøg på gennem straffeforanstaltninger at underbygge historieforfalskningen og sidestille kommunismen med fascismen. De gennemtvinger en anerkendelse af de fascistiske nazikollaboratører i Litauen, der har gjort sig skyldige i forbrydelser imod menneskeheden. De kriminaliserer den kommunistiske ideologi, forbyder og straffer ytringsfriheden andre opfattelser af historien.

Hvad er Rådets holdning til denne rehabilitering - tilmed under indførelse af straffesanktioner imod alle, der er uenige – af fascismen og nazismen, forbuddet mod ytringsfriheden og kriminaliseringen af den kommunistiske ideologi i en række EU-lande, især de baltiske lande, hvor de kommunistiske partier er blevet forbudt, og deres ledere og andre antifascistiske demokrater forfølges?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Hvad angår den lovgivning, som hr. Pafilis nævner, har Rådet ikke fastsat en holdning dertil. Der er heller ingen af de retlige instrumenter, som Rådet har vedtaget, der vedrører det pågældende spørgsmål, da det hører under medlemsstaternes kompetenceområde.

I denne sammenhæng ønsker jeg imidlertid at nævne den første mindehøjtidelighed for ofre for totalitære og autoritære regimer, som jeg havde den store ære at deltage i den 23. august i år. Denne mindehøjtidelighed blev afholdt overalt i Europa efter et initiativ fra Europa-Parlamentet og Europarådet for at ære de millioner af mennesker, som er døde i nazismens og kommunismens navn.

Mindehøjtideligheden er også en fremragende lejlighed til at ære alle de tapre mennesker i vores nabolande og andre dele af verden, der stadig sætter livet på spil i kampen imod diktatur og undertrykkelse og kampen for frihed og demokrati.

Menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet er værdier, som er grundlæggende for EU og EU's medlemsstater. Jeg ønsker i denne sammenhæng også at nævne den imponerende indsats, som Europa-Parlamentet har ydet for at støtte demokratiske bevægelser og menneskerettighedsforkæmpere i lande med totalitære regimer rundt om i verden.

I betragtning af EU's fokus på de fælles værdier forventes det naturligvis, at ethvert stykke lovgivning, som medlemsstaterne vedtager, er i overensstemmelse med både EU's og Fællesskabets primære og sekundære lov samt Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Tadeusz Zwiefka (H-0290/09)

Om: Resultatet af EU-Egypten-underudvalgets andet møde om "politiske anliggender: Menneskerettigheder og demokrati - Internationale og regionale anliggender" den 7.-8. juli 2009 vedrørende "Al-Manar TV"

Udsendelsen af programmer fra det ulovlige terroristmedie "Al-Manar TV" i Europa via den egyptiske satellitudbyder Nilesat udgør fortsat en direkte krænkelse af Handlingsplanen EU-Egypten og udgør en radikaliseringsstrussel mod sikkerheden i Europa. Kommissionen anførte i sit svar på spørgsmål H-0011/09,

at EU-Egypten-underudvalget om politiske anliggender er den "passende mekanisme" til at rejse spørgsmålet om "Al-Manars" sendevirksomhed via Nilesat. Opførte Rådet spørgsmålet om Nilesats udsendelse af programmer fra "Al-Manar TV" på dagsordenen for EU-Egypten-underudvalgets andet møde om "politiske anliggender: Menneskerettigheder og demokrati – Internationale og regionale anliggender" den 7.-8. juli 2009? Kan Rådet præcisere, hvilke forpligtelser Egypten indgik for at standse udsendelsen af programmer fra "Al-Manar TV" via Nilesat?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Det glæder mig, at hr. Zwiefka rejser spørgsmålet om den egyptiske satellitudbyder Nilesat, hvis programmer fra den libanesiske tv-kanal "Al-Manar TV" kan nå ud til Europa. Rådet forstår hr. Zwiefkas bekymring over, at nogle af programmerne, som udsendes af tv-kanalen, kan tilskynde til had.

Hvis man skal opnå en varig forbedring af situationen inden for anliggender som fremmedhad, intolerance og sekterisk had, er der ingen bedre metode end dialog. Det er derfor opmuntrende at opleve, at over 80 lande, bl.a. Egypten, Libanon, Golfstaterne og de fleste EU-medlemsstater, har tiltrådt Civilisationernes Alliance under FN, hvis vigtigste mission er at forhindre konflikter på grund af fordomme eller kulturelle eller religiøse misforståelser. Flere af programmerne i Civilisationernes Alliance fokuserer på mediekendskab og etik.

Rådet mener derfor, at dialogen med Egypten er den mest effektive måde, hvorpå den egyptiske regering kan opfordres til at opnå fremskridt på menneskerettighedsområdet. Denne dialog finder sted gennem den internationale struktur af underudvalg og politisk dialog og giver mulighed for at udveksle synspunkter om forskellige spørgsmål.

Rådet har allerede drøftet det specifikke spørgsmål, som hr. Zwiefka rejser, i en erklæring relateret til det femte møde i Associeringsrådet EU-Egypten, hvori følgende blev fastsat: "Egypten opfordres til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe alle former for forskelsbehandling og fremme tolerance i spørgsmål vedrørende kultur, trostilkendegivelse og overbevisning og mindretal. I denne sammenhæng er EU bekymret over det diskriminerende indhold i nogle af Al-Manars udsendelser, som sendes via den egyptiske satellitudbyder Nilesat. EU fordømmer enhver opfordring til nationalt, racebestemt eller religiøst had, der tilskynder til forskelsbehandling, fjendtlighed og vold".

I EU-Egypten-underudvalget om politiske anliggender, hvis andet møde fandt sted den 7. og 8. juli 2009, blev spørgsmålet om programmerne fra "Al-Manar TV" rejst fra EU's side inden for rammerne af spørgsmål om bekæmpelse af racisme, fremmedhad og intolerance, herunder bestemmelsen i den fælles handlingsplan mellem EU og Egypten om at "styrke mediernes rolle i bekæmpelsen af fremmedhad og diskrimination på grundlag af religiøs overbevisning eller kultur" og tilskynde medierne til at "leve op til deres ansvar i denne sammenhæng".

Egypten har ikke truffet foranstaltninger med den begrundelse, at Al-Manar var en enkeltstående sag. Egypten har heller ikke tilbudt at tage sagen op til behandling. Egyptens reaktion bør imidlertid ikke forhindre os i at fortsætte dialogen. Hr. Zwiefka kan være sikker på, at Rådet fortsat vil følge udviklingen nøje og drøfte spørgsmålet ved andre lejligheder inden for rammerne af EU's løbende dialog med Egypten.

*

* *

Spørgsmål nr. 15 af Ryszard Czarnecki (H-0292/09)

Om: Situationen i Pakistan

Pakistan styres i dag officielt af en civil regering. Har denne civile regering efter Rådets opfattelse fuld kontrol over situationen i Pakistan, eller er det den pakistanske hær, der, som det tidligere har været tilfældet, er den reelle magthaver i landet?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Valget i februar 2009 bragte demokratiet tilbage til Pakistan. Rådet anerkender dette som et stort skridt i den rigtige retning for Pakistan. Styrkelse af demokrati og stabilitet er fortsat EU's vigtigste målsætninger i samarbejdet med Pakistan.

Det er naturligvis en forudsætning for et velfungerende demokrati i Pakistan, at den civile regering har kontrol over de væbnede styrker. Folkevalgte regeringer bør altid udøve fuld gennemsigtighed og kontrol i forbindelse med militæret. Det er grundlaget for EU's politik.

Demokratiseringsprocessen i Pakistan befinder sig stadig på begyndelsesstadiet. EU skal sammen med resten af det internationale samfund fortsat støtte regeringen i bestræbelserne på at styrke demokratiske institutioner og strukturer. Det første topmøde mellem EU og Pakistan, som fandt sted den 17. juni 2009, var et vigtigt skridt i opbygningen af et stærkere partnerskab mellem EU og Pakistan for at støtte demokratiet og retsstatsprincippet i Pakistan. EU vil fremme denne målsætning yderligere i sin strategiske dialog med Pakistan.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Hans-Peter Martin (H-0295/09)**Om: Det svenske formandskabs initiativer til øget gennemsigtighed**

I Rådets afgørelse af 15. september 2006 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EUT L 285, af 16.10.2006, s. 47) erklærede Det Europæiske Råd, "at borgerne kan få direkte indsigt i EU's aktiviteter, især ved indførelse af endnu større åbenhed og gennemsigtighed omkring Rådets aktiviteter", og navnlig "når Rådet forhandler om retsakter under den fælles beslutningsprocedure".

I henhold til en undersøgelse af dagsordenerne for Rådets samlinger er den offentlige behandling af dagsordenpunkterne i Rådet i alle dets sammensætninger (bortset fra hhv. "uddannelse, ungdom og kultur" og "landbrug og fiskeri") imidlertid faldet i perioden 2007 til 2008. Således blev kun 4 ud af 33 dagsordenpunkter i Rådet af miljøministre i 2008 offentligt behandlet, hvilket svarer til en tocifret tilbagegang i forhold til 2007. I den meget vigtige rådssammensætning (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) blev der i 2008 kun behandlet et eneste punkt ud af 130 dagsordenpunkter offentligt.

Inden for hvilke områder planlægger det svenske formandskab at træffe konkrete initiativer med henblik på at skabe øget gennemsigtighed i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 15. september 2006 og den velkendte svenske tradition?

Går det svenske formandskab ind for, at også Det Europæiske Råds møder, herunder de sædvanlige arbejdsfrokoster i Rådet, langt om længe bliver gjort tilgængelige for offentligheden?

Hvilke konkrete initiativer vil det svenske formandskab iværksætte, for at dagsordenpunkterne på Rådets møder behandles offentligt?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Formandskabet ønsker at minde om, at ændringen af artikel 8 i Rådets forretningsorden, som hr. Martin henviser til i spørgsmålet, har medført en stor stigning i antallet af offentlige forhandlinger og debatter i de sidste tre år sammenlignet med de foregående fire år, hvor adgangen til Rådets beslutningsproces blev styret af de principper, der blev fastsat af Det Europæiske Råd i Sevilla (den såkaldte "Sevillaordning").

Siden den 1. juli 2006 er der således behandlet i alt 788 emner på ministerplan på åbne rådsmøder. Denne stigning har især været betydelig i forbindelse med antallet af lovgivningsmæssige "B-punkter". I alt er antallet af lovgivningsmæssige "B-punkter", som er offentligt behandlet af Rådet siden den 1. juli 2006, fordoblet i forhold til perioden juli 2002-juni 2006. Derudover er der afholdt i alt 128 offentlige debatter, herunder

118 debatter om vigtige emner af interesse for Den Europæiske Union og borgerne, i perioden juli 2006-juli 2009, hvorimod der kun blev afholdt 33 af disse debatter i den foregående periode.

Når dette er sagt, ønsker formandskabet at minde om, at antallet af punkter på Rådets dagsorden til offentlig forhandling eller debat kan variere fra år til år, og at det især afhænger af antallet af punkter, der skal drøftes og/eller vedtages ved fælles beslutningstagning i løbet af et enkelt år.

Der blev således opført i alt 153 punkter, der skulle vedtages ved fælles beslutningstagning, på Rådets dagsorden til offentlig forhandling i 2007, hvorimod det tilsvarende tal for 2008 var 229 punkter, der skulle vedtages ved fælles beslutningstagning. I 2009 har Rådet indtil nu behandlet 148 punkter til vedtagelse ved fælles beslutningstagning offentligt.

Antallet af offentlige forhandlinger afholdt i henhold til artikel 8, stk. 3, i Rådets forretningsorden kan også variere, afhængigt af antallet af emner, der er identificeret af hvert formandskab som velegnede til offentlig debat.

Med hensyn til Det Europæiske Råds procedurer skal det erindres, at reglerne om åbenhed ikke gælder for Det Europæiske Råd.

Det svenske formandskab deler hr. Martins synspunkt om betydningen af større åbenhed i EU's arbejde. Det er en meget vigtig del af arbejdet at styrke borgernes tillid til EU og vores fælles institutioner.

Formandskabet har i sinde at fokusere fuldt ud på de relevante regler om åbenhed som fastsat i artikel 8, stk. 1-4, i Rådets forretningsorden. I princippet vil alle forhandlinger om love, der skal vedtages i overensstemmelse med proceduren om fælles beslutningstagning, være åbne for offentligheden som fastsat i Rådets forretningsorden.

Rådet vil samtidig fortsætte den indsats, som det har ydet siden juli 2006 med henblik på yderligere at forbedre kvaliteten af videotransmissioner af de offentlige rådsmøder. Denne tjeneste, der jævnligt opdateres og forbedres, tilbyder direkte adgang efter behov til offentlige forhandlinger og debatter samt andre offentlige begivenheder.

Hvad angår kvalitet har Rådets videostreaming til formål at sikre, at brugerne har let og meningsfuld adgang til de debatter, som de er interesseret i.

Derudover har der siden oprettelsen af EBS (Europe by Satellite) Plus i slutningen af 2008 været større mulighed for gentransmission af Rådets offentlige forhandlinger og debatter.

Med Lissabontraktaten lægges der større vægt på åbenhed og gennemsigtighed, og det vil forhåbentlig medvirke til, at både Rådet og de øvrige institutioner træffer foranstaltninger for at fremme gennemsigtigheden. Derudover vil Rådet, når og hvis Lissabontraktaten træder i kraft, systematisk holde offentlige møder i forbindelse med behandling af lovforslag og afstemninger, uanset hvilken lovgivningsmæssig procedure der er tale om.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Czesław Adam Siekierski (H-0298/09)

Om: Program for uddeling af fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet

Europa-Parlamentet vedtog i marts i år en betænkning om programmet for uddeling af gratis fødevarer til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet. Jeg var overbevist om, at denne udtalelse, der blev vedtaget med et meget stort flertal, ville anspore Rådets formandskab, som på det tidspunkt blev varetaget af Den Tjekkiske Republik, til at iværksætte drøftelser og opnå et rimeligt kompromis inden for Rådet. Desværre blev mine forhåbninger gjort til skamme. Jeg finder det endvidere foruroligende, at det nuværende formandskab, Sverige, ikke har vist nogen tegn på at ville genoptage arbejdet på dette projekt, selv om intet forhindrer det heri. Har Rådet planer om at genoptage drøftelserne om dette spørgsmål, der er af overordentlig stor betydning for millioner af vore medborgere?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Siden 1987 er der i fællesskabslovgivningen taget højde for levering af fødevarer fra interventionslagre til velgørende organisationer med henblik på uddeling til de dårligst stillede borgere i Fællesskabet.

Kommissionen fremlagde i 2008 et forslag om at gennemgå lovgivningen på grund af stigende fødevarepriser i nogle varegrupper og svindende lagre.

Rådet havde under det franske formandskab en orienterende debat om dette forslag, men det var ikke muligt at opnå et kvalificeret flertal til fordel for forslaget.

En række delegationer afviste selve princippet bag støtteordningen, som de insisterede på hørte under de enkelte medlemsstaters kompetenceområde.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Silvia-Adriana Țicău (H-0300/09)

Om: Fremme af en energieffektiv økonomi

Rådets svenske formandskab har erklæret, at dets prioriteter for perioden juli-december 2009 bl.a. omfatter det økonomiske opsving, øget beskæftigelse og reduktion i udledningen af drivhusgasser, altså spørgsmål, som praktisk vedrører alle europæiske borgere.

Øget energieffektivitet og vedvarende energi kan i de kommende år skabe millioner af arbejdspladser og skabe forudsætninger for en bæredygtig økonomisk vækst, samtidig med at Den Europæiske Union får en konkurrencemæssig fordel. I betragtning af ovenstående bedes formandskabet for Rådet oplyse, hvilke konkrete foranstaltninger det agter at træffe for at opfordre EU's medlemsstater til at udvikle incitamenter til at investere i energieffektivitet og vedvarende energi, dvs. de områder, der kan skabe nye arbejdspladser, fremme innovation og sikre en bæredygtig økonomisk udvikling.

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Energieffektivitet var allerede identificeret som en prioritet i den europæiske energipolitiske handlingsplan, som Det Europæiske Råd vedtog i marts 2007, og som indeholdt en målsætning om en energibesparelse på 20 % inden udgangen af 2020.

I det 18-måneders program, som Rådet vedtog i juni 2008, understreges det, at formandskaberne skal respektere medlemsstaternes valg af energisammensætning og stræbe efter en lavemissionsøkonomi, der er bæredygtig og omkostningseffektiv, og som bidrager positivt til bredere målsætninger om vækst i overensstemmelse med Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse. Energieffektivitet har ikke blot en positiv indvirkning på anvendelsen af energiresourcer og nedbringelsen af drivhusgasemissioner, men stimulerer samtidig, som fru Țicău nævner, innovativ udvikling, hvorved konkurrencen for den europæiske industri fremmes, og der skabes flere arbejdspladser. Energieffektivitet er derfor ikke blot et af de vigtigste elementer i en energieffektiv økonomi, men også i en miljøvenlig økonomi. Energieffektivitet vil hjælpe os med på samme tid at tackle udfordringerne i forbindelse med klimaændringerne, forringelsen af naturressourcerne, den globale økonomiske krise og forsyningssikkerheden.

Der er på nuværende tidspunkt tre lovforslag i relation til energieffektivitet, der skal vedtages ved fælles beslutningstagning af Rådet og Europa-Parlamentet:

forslag til direktiv om bygningers energieffektivitet,

forslag til direktiv om mærkning af energiforbrug og

forslag til forordning om dæks brændstoeffektivitet

som også er Rådets vigtigste prioriteter i dette halvår.

Når disse forslag er vedtaget – og det vil forhåbentlig ske med Deres hjælp i dette halvår – vil medlemsstaterne på eget grundlag og på længere sigt kunne træffe konkrete energieffektivitetsforanstaltninger i bygge- og anlægssektoren samt på det omfattende område for energirelaterede produkter, både i den offentlige og private sektor. Sådanne foranstaltninger vil i denne sammenhæng fremme investeringerne i innovative

teknologier, som medlemsstaterne kan støtte med forskellige incitamenter, både på nationalt og europæisk plan.

Gennemførelsen af energieffektivitetsinstrumenter, som allerede er vedtaget på fællesskabsplan, vil også skabe flere arbejdspladser. Dette er tilfældet for direktivet om miljøvenligt design og energimærkningsdirektivet, hvor der er planer om vigtige gennemførelsesforanstaltninger (i forbindelse med belysning, elmotorer osv.). Det er også tilfældet for vedvarende energi, hvor Rådet og Parlamentet vedtog direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder den 4. maj 2009.

Hvad angår incitamenter, er der oprettet fællesskabsinstrumenter til finansiering af energieffektivitetsprojekter, f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Socialfond, der blev revideret for at tildele 8 mia. EUR til investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boligbyggeri. Inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan, hvor der fokuseres på "smarte investeringer" gennem detaljerede forslag om partnerskaber mellem den offentlige og private sektor, vil der blive brugt midler fra EU og Den Europæiske Investeringsbank og nationale midler. Ud fra dette perspektiv gav Det Europæiske Råd sin støtte til en større intervention fra Den Europæiske Investeringsbank, der især var rettet imod små og mellemstore virksomheder, til fremme af vedvarende energi og ren transport samt forenkling af procedurer og hurtigere gennemførelse af programmer, som er finansieret af Samhørighedsfonden, strukturfondene og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne med henblik på især at styrke investeringer i energieffektivitet.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Kinga Gál (H-0302/09)

Om: Fri bevægelighed for en officiel repræsentant for en medlemsstat

Den Europæiske Union har fastlagt princippet om fri bevægelighed for borgerne inden for dens område.

Er det Rådets opfattelse, at en officiel repræsentant for en medlemsstat - eller mere konkret en statschef - af nogen som helst grund kan nægtes adgang til en anden medlemsstats område?

Er Rådet enig i, at nægtelse af adgang for enhver officiel repræsentant for en medlemsstat - i det konkrete tilfælde en statschef - til andre medlemsstaters område i lyset af direktivet om fri bevægelighed for EU-borgere eller ethvert andet retsgrundlag er en alvorlig tilsidesættelse af de europæiske værdier?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde i september 2009 i Strasbourg.

Som fru Gál ganske rigtigt vurderer, er den frie bevægelighed for borgerne en grundlæggende del af det indre marked og EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det er en ret for alle EU-borgere, som er fastsat i artikel 18. stk. 1, i EF-traktaten, under iagttagelse af de begrænsninger og betingelser, der er fastsat i traktaten, og de foranstaltninger, som er truffet for at gennemføre bestemmelserne heri.

Det fremgår af EF-traktaten og artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område⁽⁶⁾, at enhver begrænsning af denne ret kun kan begrundes i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Anvendelsen af enhver sådan begrænsning er underlagt De Europæiske Fællesskabers Domstols kontrol.

Hvad angår det specifikke spørgsmål, som fru Gál rejser, om bevægelighed for statschefer, vil de pågældende personers rejseplaner i lyset af de specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der er nødvendige, være de pågældende medlemsstaters ansvar. Rådet tager derfor ikke stilling til spørgsmålet. Rådet har aldrig drøftet spørgsmålet.

Formandskabet bifalder imidlertid det bilaterale møde mellem de ungarske og slovakiske premierministre, som blev afholdt den 10. september, og opfatter den fælles erklæring, der blev offentliggjort, som et positivt tegn. Erklæringen vil være et godt grundlag for en løsning, der vil mindske de bilaterale spændinger mellem de to lande.

⁽⁶⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 30 af Pat the Cope Gallagher (H-0283/09)

Om: Fremme af renere teknologi

Hvilke initiativer forfølger EU i øjeblikket for at fremme øget anvendelse af nyere og renere teknologier, således at Den Europæiske Union vil kunne nå sine klimaændringsmål?

Svar

(EN) Der er taget en række politiske initiativer for at fremme udviklingen og en bredere anvendelse af renere teknologier. Initiativerne omfatter:

Handlingsplanen for miljøteknologi, som blev iværksat i 2004, og som omfatter aktioner med fokus på forsknings- og udviklingsprogrammer, etablering af teknologiplatforme, mobilisering af finansielle instrumenter og offentlige indkøb og retningslinjer for statsstøtte. Der vil blive udarbejdet en grønbog om fremtiden for handlingsplanen for miljøteknologi inden udgangen af 2009.

Den strategiske energiteknologiplan, der blev vedtaget i 2007 som led i EU's klimaændrings- og energipakke, og som har til formål at fremskynde udviklingen og markedsføringen af lavemissionsteknologi. Værktøjerne er europæiske industriinitiativer som f.eks. vedvarende energi og CO₂-opsamling og -lagring, den europæiske energiforskningsalliance og et forstærket internationalt samarbejde.

Lead Market-initiativet, som også blev vedtaget i 2007, og som har til formål at udvide markedet for innovative produkter og tjenester på seks prioriterede områder, herunder bæredygtig konstruktion, vedvarende energi og genbrug, med tiltag på efterspørgselssiden i forbindelse med regler, offentlige indkøb og standardisering.

Handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik, som blev vedtaget i 2008, og som også har til formål at fremme økoinnovation for at udvikle mere miljøvenlige produkter og enklere produktionsprocesser. De frivillige målsætninger i forbindelse med grønne offentlige indkøb (50 % inden udgangen af 2010) vil bidrage til stigende brug af miljøteknologier og udvidelse af økoindustrier.

Disse politiske initiativer støttes også af EU's finansieringsinstrumenter, f.eks. det 7. forsknings- og udviklingsrammeprogram, det nye program for konkurrenceevne og innovation og Samhørighedsfonden.

Det er beregnet, at ca. en tredjedel af det 7. rammeprograms budget går til støtte af forskningsprojekter eller ren eller miljøvenlig teknologi i alle sektorer. Disse investeringer bidrager endvidere til at fremme den private sektors engagement gennem fælles teknologiinitiativer eller andre former for offentlig-private partnerskaber.

Den reviderede fællesskabsramme for statsstøtte gør det lettere for medlemsstaterne økonomisk at støtte udviklingen og udbredelsen på markedet af renere teknologi ved anvendelse af relaterede bestemmelser i EU's retningslinjer om forskning, udvikling og innovation, retningslinjerne om miljøbeskyttelse og den generelle gruppefritagelsesforordning.

Derudover er der i det reviderede direktiv om handel med kvoter for drivhusgasemissioner⁽⁷⁾ reserveret 300 millioner kvoter til støtte af CCS og innovativ vedvarende energi. Den europæiske økonomiske genopretningsplan omfatter klare og tydelige foranstaltninger til fremskyndelse af omlægningen til en ressourceeffektiv økonomi med nedbringelse af emissioner, herunder næsten 4 mia. EUR til energiprojekter.

*
* *

(7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EØS-relevant tekst), EUT L 275 af 25.10.2003.

Spørgsmål nr. 32 af Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0297/09)**Om: Vindmølleparker og deres indvirkning på den biologiske mangfoldighed, landskabet og territoriet**

Eftersom en integrering af miljøpolitikken er et grundlæggende princip i EU, må det være indlysende, at den øgede anvendelse af vedvarende energi skal være i overensstemmelse med bevarelsen af den biologiske mangfoldighed, og heri bør både territoriet, landskabet, jordbunden samt flora og fauna indgå.

Anvendes kriterierne for vindmølleparkeres indvirkning på miljøet konsekvent og på et videnskabeligt grundlag, når det gælder den biologiske mangfoldighed, især med hensyn til rovfugle og andre fuglearter samt landskaber af betydelig naturlig, historisk og bymæssig værdi?

Har Kommissionen, såfremt der savnes et tilstrækkeligt retsgrundlag, overvejet at supplere den eksisterende lovgivning for at sikre, at der er overensstemmelse mellem vindmølleparker og bevarelsen af de naturlige og kulturelle miljø?

Svar

(EN) Udviklingen af vindenergi indgår i EU's forpligtelse til at opnå en andel af vedvarende energi på 20 % i EU's samlede energiforbrug inden udgangen af 2020. Det er et vigtigt element i strategien til at nedbringe CO₂-emissionerne i forbindelse med klimaændringerne. I strategien støttes andre af EU's energi- og miljøpolitiske målsætninger – f.eks. nedbringelse af luftforureningen, reduktion af vandforbrug fra konventionel elektricitetsproduktion, mindskelse af afhængigheden af energiimport samt oprettelse af flere arbejdspladser.

Kommissionen er imidlertid klar over, at der er miljørisici forbundet med uhensigtsmæssig placering af vindmølleplanlæg. Udviklingen inden for vindenergi skal foregå på en bæredygtig og afbalanceret måde, som ikke har en væsentlig negativ indvirkning på områder, der skal bevares, nemlig særligt beskyttede områder, som er fastsat i fugledirektivet⁽⁸⁾, og lokaliteter af fællesskabsbetydning, der er fastsat i habitatdirektivet⁽⁹⁾, og som udgør Natura 2000-netværket.

Vindmølleplanlæg er også beskrevet i bilag II i direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁰⁾. I forbindelse med projekter, der er angivet i bilag II, skal medlemsstaterne vurdere, om det er nødvendigt med en vurdering af indvirkningen på miljøet. Der skal tages højde for kriterier som f.eks. projektets karakteristika, placering og eventuelle indvirkning.

Det betyder, at det er nødvendigt at foretage en miljøindvirkningsvurdering, hvis der er sandsynlighed for, at disse projekter vil have en indvirkning på miljøet. Miljøindvirkningsvurderingen skal ikke blot omfatte forskellige faktorer som f.eks. dyr og planter, men også mennesker, jordbund, landskab og kulturarv.

Enhver udvikling, der sandsynligvis vil have en væsentlig negativ indvirkning på Natura 2000-områder, skal underkastes en relevant miljøindvirkningsvurdering i henhold til artikel 6 i habitatdirektivet. Kommissionen har udarbejdet en general forklarende og metodologisk vejledning om anvendelsen af denne bestemmelse.

I forbindelse med offentlige vindenergiplaner finder bestemmelserne i direktivet om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet⁽¹¹⁾ også anvendelse.

Kommissionen mener, at EU's miljølovgivning er tilstrækkelig til at vurdere den eventuelle indvirkning af vindmølleplanlæg på naturen og de kulturelle omgivelser.

Det er først og fremmest bygherrernes ansvar og i sidste ende medlemsstaternes kompetente miljømyndigheders ansvar at foretage grundige og nøjagtige miljøindvirkningsvurderinger.

For at hjælpe disse personer og myndigheder og fremme gennemførelsen er Kommissionen i færd med at udarbejde specifikke retningslinjer om vindenergi og naturbevaring.

(8) Direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, EFT L 103 af 25.4.1979.

(9) Direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT L 206 af 22.7.1992.

(10) Direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EFT L 175, 5.7.1985. Som ændret ved direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (EFT L 73 af 14.3.1997) og direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 (EUT L 156 af 25.6.2003).

(11) Direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, EFT L 197 af 21.7.2001.

*
* *

Spørgsmål nr. 33 af Marian Harkin (H-0260/09)**Om: Miljølovgivning**

I betragtning af, at Kommissionen i løbet af de sidste 30 år har vedtaget et betydeligt og alsidigt omfang af miljøforanstaltninger, der har til formål at forbedre miljøkvaliteten, og i lyset af, at vores miljø kan beskyttes, hvis medlemsstaterne behørigt gennemfører, hvad de har forpligtet sig til på europæisk plan, hvilke skridt agter Kommissionen da at tage for at tilskynde medlemsstaterne til fortsat at støtte landbrugsmiljøforanstaltninger som f.eks. støtteordningen for miljøbeskyttelse i landdistrikter (REPS) i Irland, som har til formål at tilskynde landbrugere til at udføre deres aktiviteter på en miljøvenlig måde og opnå miljøforbedringer på eksisterende bedrifter? Er Kommissionen i denne forbindelse enig i, at beslutninger om at standse støtte til nye deltagere i REPS 4 i Irland er i modstrid med EU's miljømål?

Svar

(EN) Bæredygtig forvaltning af landdistrikter er en vigtig målsætning i EU's politik om udvikling af landdistrikter. Mindst 25 % af den samlede støtte til udviklingen af landdistrikter skal tildeles akse 2, og støtte til miljøvenligt landbrug er en vigtig foranstaltning i denne sammenhæng. Derfor skal Irland som alle andre medlemsstater fortsat støtte miljøvenligt landbrug og miljøbevarende foranstaltninger i programmeringsperioden 2007-2013.

Irland stillede et forslag i juli 2009, hvorved Irlands program om udvikling af landdistrikter vil blive ændret. Kommissionen har forstået, at ordningen til beskyttelse af miljøet i landområder vil blive ophævet og erstattet af en ny ordning om miljøvenligt landbrug. Kommissionen er på nuværende tidspunkt i færd med at undersøge den foreslåede ordning for at kontrollere, om der i ordningen både er taget højde for Irlands nationale strategiplan og EU's prioriteter, og Kommissionen vil orientere Irland om sine konklusioner i løbet af de kommende måneder.

*
* *

Spørgsmål nr. 34 af Mairead McGuinness (H-0265/09)**Om: Folkeafstemning om Lissabontraktaten i Irland**

Kan Kommissionen redegøre for, hvorfor den mener, at Irland bør stemme ja ved den kommende folkeafstemning om Lissabontraktaten samt anføre, hvilke konsekvenser endnu et nej vil få for EU?

Svar

(EN) EU omfatter nu 27 medlemsstater og en halv milliard borgere, men EU's nuværende institutionelle ramme blev fastlagt for en langt mindre union. Kommissionen vurderer, at Lissabontraktaten vil være med til at fremme demokratiet, effektiviteten og gennemsigtigheden i EU. Med traktaten vil Parlamentets beføjelser og de nationale parlamenters rolle blive styrket. Det vil give borgerne en bedre position, idet de vil få mulighed for at anmode Kommissionen om at tage nye politiske initiativer.

Med hensyn til politiske spørgsmål vil traktaten f.eks. gøre det muligt for EU at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og handel med kvinder og børn mere effektivt. Med traktaten vil EU også være mere synlig på den internationale scene i forbindelse med spørgsmål som klimaændringer og bekæmpelse af global fattigdom.

Hvis Lissabontraktaten ratificeres, vil alle medlemsstaterne have en kommissær og gennemføre den beslutning, som Det Europæiske Råd som led i den mere omfattende pakke med retligt bindende garantier fastlagde for at imødegå den skepsis, som kom til udtryk ved folkeafstemningen i Irland i 2008.

*
* *

Spørgsmål nr. 35 af Frank Vanhecke (H-0266/09)**Om: Legalisering af udlændinge med ulovligt ophold i Belgien**

Den belgiske regering har netop vedtaget den 15. september 2009 at iværksætte en ny omfattende procedure for legalisering af udlændinge, der opholder sig ulovligt i landet – i strid med de europæiske aftaler, som er indgået efter gennemførelse af legaliseringsprocesser i andre lande.

Det er i øvrigt anden gang i løbet af få år, at Belgien foretager en omfattende "engangslegalisering".

Var Kommissionen på forhånd blevet orienteret om Belgiens planer?

Mener Kommissionen, at Belgien hermed overtræder de europæiske aftaler, og kan andre medlemsstater træffe foranstaltninger for at nægte de personer, hvis status er blevet legaliseret i Belgien, adgang til deres område?

Svar

(FR) Først og fremmest ønsker Kommissionen at understrege, at spørgsmålet om legalisering ikke styres af EU-retten, men hører under medlemsstaternes kompetenceområde. Der kan således inden for rammerne af de nationale lovgivninger efter medlemsstaternes skøn udstedes opholdstilladelse til personer, som opholder sig ulovligt i et land. En opholdstilladelse, der er udstedt af en stat, som har tiltrådt Schengenaftalen, svarer til et visum og giver den, der er i besiddelse heraf, ret til at rejse inden for Schengenområdet. Dette gælder også for opholdstilladelse i forbindelse med legalisering.

Den europæiske pagt om indvandring og asyl indeholder imidlertid et politisk krav, som alle medlemsstater skal opfylde, om "at begrænse sig til legalisering i hvert enkelt tilfælde snarere end generel legalisering af humanitære eller økonomiske grunde inden for rammerne af de nationale lovgivninger". Ifølge de tilgængelige oplysninger er den belgiske legaliseringsprocedure tilsyneladende i tråd med denne strategi.

Under hensyntagen til den omstændighed, at de indvandringsrelaterede foranstaltninger, som kan være truffet på nationalt plan, kan have konsekvenser ud over de nationale grænser, oprettede Rådet i 2006 mekanismen for gensidig informering. Denne mekanisme gør det muligt at udveksle oplysninger og synspunkter om nationale asyl- og indvandringstiltag (f.eks. legalisering), som må forventes at få betydelige følger for flere medlemsstater. Det skal bemærkes, at anvendelsen af mekanismen for gensidig informering har været skuffende i praksis, da medlemsstaterne kun har gjort meget lidt brug af mekanismen. Kommissionen vil derfor i fremtiden integrere mekanismen for gensidig informering i den årlige proces til overvågning af gennemførelsen af pagten om indvandring og asyl.

Kommissionen følger spørgsmålet om legalisering nøje. I starten af 2009 offentliggjorde Kommissionen en ekstern undersøgelse af medlemsstaternes legaliseringspraksis. Undersøgelsen vil være nyttig i forbindelse med de fremtidige drøftelser. I meddelelsen om Stockholmprogrammet nævnes med henvisning til legalisering behovet for at fremme udveksling af oplysninger og muligheden for at udarbejde retningslinjer.

*
* *

Spørgsmål nr. 36 af Seán Kelly (H-0268/09)**Om: Miljøbeskyttelsesordningen for landdistrikter i Irland**

Hvilke finansielle midler er der gennem miljøbeskyttelsesordningen for landdistrikter blevet stillet til rådighed for Irland? Har Kommissionen modtaget nogen meddelelse fra den irske regering om dennes planer for gennemførelsen af REPS 4-programmet?

Svar

(EN) I starten af programmeringsperioden 2007-2013 valgte Irland at tildele 2 mia. EUR til REPS-ordningen – næsten halvdelen af det samlede programbudget. EU samfinansierede dette med en sats på 55 %. Derudover tildelte den irske regering yderligere 414 mio. EUR fra de nationale midler, der er til rådighed for ordningen.

Den 15. juli orienterede Irland Kommissionen om beslutningen om at lukke REPS-ordningen for nytilkomne på grund af budgetbegrænsninger. Samtidig gjorde Irland opmærksom på intentionen om at erstatte REPS med en ny ordning om miljøvenligt landbrug. Kommissionen er i øjeblikket i færd med at undersøge de foreslåede ændringer og vil orientere Irland om sine konklusioner i de kommende måneder.

Det skal understreges, at det er medlemsstaterne, som beslutter hvordan deres budgetter for programmer til udvikling af landdistrikter skal fordeles blandt de forskellige tiltag. Irland har truffet en beslutning og vil fortsat investere meget i miljøvenligt landbrug til trods for lukningen af REPS.

*
* *

Spørgsmål nr. 37 af Nikolaos Chountis (H-0269/09)

Om: Opførelse af affaldsdepot i Grammatiko-området i Attika

Som svar på et tidligere spørgsmål (E-0544/09) om opførelse af affaldsdepoter i områderne Fyli, Grammatiko og Keratea i Attika, understregede Kommissionen bl.a., at: "overholdelsen af de særlige betingelser [såsom forbehandling af affald i overensstemmelse med direktiv 1999/31/EF], der er fastsat i beslutningerne, og som er koblet til midtvejsbetalingerne, anses ... for at være utilfredsstillende i alle tre tilfælde."

I betragtning af at beboerne i Grammatiko-området reagerer kraftigt mod oprettelsen af det nye affaldsdepot i området, eftersom det ikke opfylder de betingelser, der er fastlagt i direktiv 1999/31/EF⁽¹²⁾ om deponering af affald, bedes Kommissionen besvare følgende:

Hvilke øjeblikkelige indgreb vil Kommissionen foretage for at stoppe opførelsen af affaldsdepotet i Grammatiko, eftersom det ikke opfylder betingelserne i direktiv 1999/31/EF?

Svar

(FR) Kommissionens beslutning C(2004)5509 om ydelse af økonomisk støtte fra Samhørighedsfonden til affaldshåndteringsanlægget i Grammatiko omfatter en række specifikke betalingsrelaterede betingelser. Disse betingelser stammer hovedsageligt fra direktiv 1999/31/EF⁽¹³⁾ om deponering af affald og opførelse og drift af deponeringsanlæg og skal opfyldes, hvis Kommissionen skal foretage udbetalingerne. Som Kommissionen også har angivet i sit svar på forespørgsel E-0544/09⁽¹⁴⁾ fra hr. Chountis, er Kommissionen af den opfattelse, at opfyldelsen af disse specifikke betingelser er mangelfuld på nuværende tidspunkt. Derfor vil Kommissionen ikke dække udgifterne til de pågældende projekter. Hvis situationen om den mangelfulde opfyldelse af de specifikke betingelser ikke ændres, forbeholder Kommissionen sig ret til at suspendere betalingerne i henhold til artikel H, stk. 1, i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 som ændret ved forordning (EF) nr. 1265/99⁽¹⁵⁾. Kommissionen ønsker under alle omstændigheder at forsikre hr. Chountis om, at den vil sikre, at EU-retten, herunder kravene i direktiv 1999/31/EF, altid overholdes, uanset hvilken kilde midlerne kommer fra.

*
* *

Spørgsmål nr. 38 af Eleni Theocharous (H-0275/09)

Om: Bosættelser på Cypern

Det konstateres i de rapporter, som Alfons Cuco og Jakko Laakso har udarbejdet for Europarådet, at de bosættelser, som Tyrkiet opfører i den nordlige, besatte del af Cypern, udgør en krigsforbrydelse og er en tikkende bombe under mulighederne for at løse konflikten. Den tyrkiske premierminister, Tayyip Erdogan, har ifølge de tyrkiske medier til hensigt at sende yderligere en million bosættere til Cypern.

Støtter EU og mere specifikt Kommissionen, at der i EU's eller Europarådets regi organiseres en folketælling, der omfatter hele Cypern?

Har EU i sinde at træffe nogen forholdsregler over for Tyrkiet, hvis landet fortsætter med at opføre bosættelser i den besatte nordlige del af Cypern, og i bekræftende fald hvilke?

(12) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

(13) Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999, EFT L 182 af 16.7.1999.

(14) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

(15) Rådets forordning (EF) nr. 1265/1999 af 21. juni 1999 om ændring af bilag II til forordning (EF) nr. 1164/94 om oprettelse af

Svar

(EN) Spørgsmålet fra fru Theocharous om tyrkiske borgere, der er bosat i den nordlige del af Cypern, understreger det presserende behov for en hurtig løsning på problemet for Cypern, da dette spørgsmål vil være en vigtig del af løsningen.

Kommissionen støtter fuldt ud indsatsen fra lederne af de to samfund på Cypern for at indgå en omfattende aftale under FN's auspicer.

Det vil kræve hårdt arbejde at nå frem til en løsning, men Kommissionen er overbevist om, at det i sidste ende vil lykkes for de to samfund med FN's⁽¹⁶⁾ og EU's hjælp.

Kommissionen forventer endvidere, at Tyrkiet støtter en løsning fuldt ud.

Kommissionen er overbevist om, at der i den kommende periode vil være mulighed for at komme videre.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Proinsias De Rossa (H-0276/09)**Om: Gennemførelse i Irland af artikel 13 i direktivet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse**

Kan Kommissionen i forlængelse af sit svar af 16. december 2008 på mit spørgsmål P-6503/08 oplyse, om den har indledt procedurer mod de irske myndigheder vedrørende gennemførelsen i Irland af artikel 13 i direktiv 2000/43/EF⁽¹⁷⁾ om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, eller andre lignende bestemmelser i EU-lovgivningen, og redegøre for den aktuelle status for disse procedurer?

Svar

(EN) Kommissionen ønsker at henlede hr. De Rossas opmærksomhed på sit svar på prioriteret forespørgsel P-6503/08 om samme emne.

Kommissionen ønsker endvidere at minde om, at det i henhold til direktivet om ligebehandling (2000/43/EF) ikke er påkrævet, at medlemsstaterne skal yde et bestemt beløb i støtte eller fastlægge en særlig organisationsstruktur for ligestillingsorganer. Da der ikke foreligger beviser for, at det nuværende budget er utilstrækkeligt til, at ligestillingsmyndigheden kan udøve sit hverv, kan Kommissionen ikke gribe ind i henhold til direktivet.

Oplysninger om overtrædelsesprocedurer, som er indledt imod de irske myndigheder i forbindelse med antidiskrimineringsdirektiverne, findes i Kommissionens pressemeddelelser i afsnittet om "Relaterede dokumenter" på webstedet: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=613&langId=en>.

*
* *

Spørgsmål nr. 40 af Athanasios Pafilis (H-0288/09)**Om: Grove folkefjendske foranstaltninger**

De foranstaltninger, som EU og medlemsstaternes regeringer gennemfører som led i de arbejderfjendske afgørelser om beskæftigelse, der blev ruffet på EU's uformelle topmøde den 7. maj 2009 i Prag, udgør et groft angreb på arbejdstagerne med henblik på at sikre monopolernes fortjenester.

Beretningerne fra ECB, IMF og OECD udgør kapitalens ideologiske grundlag for nye "strukturforandringer" med henblik på indførelse af endnu mere drastiske og gennemgribende arbejderfjendske foranstaltninger, herunder især: Generel anvendelse af fleksible former for beskæftigelse, et slag mod de kollektive overenskomster, drastisk nedskæring af lønninger og pensioner, forhøjelse af pensionsalderen, øget beskatning af lønmodtagere, pensionister og selvstændige samt yderligere privatisering af sundhedsvæsenet og uddannelsesvæsenet.

⁽¹⁶⁾ De Forenede Nationer.

⁽¹⁷⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål: Indgår de ovennævnte folkefjendske foranstaltninger i de retningslinjer for "varige strukturelle reformer", som Kommissionen drøfter og træffer afgørelse om i samarbejde med Nea Dimokratia-regeringen?

Svar

(EN) Kommissionen mener ikke, at de foranstaltninger, som EU og medlemsstaternes regeringer har truffet som reaktion på den finansielle og økonomiske krise, på nogen måde kan beskrives som et "groft angreb på arbejdstagerne med henblik på at sikre monopolernes fortjenester". Den vigtigste målsætning med disse foranstaltninger er at bremse den stigende arbejdsløshed og fremme genopretningen, således at borgerne i EU kan drage fordel af væksten hurtigst muligt.

Der blev ikke udarbejdet beslutninger på EU's beskæftigelsestopmøde, som blev afholdt i Prag den 7. maj. De 10 offentliggjorte henstillinger skal betragtes som en række afbalancerede politiske prioriteter med henblik på at skabe nye arbejdspladser, fastholde beskæftigelsen og fremme aktiv og social integration. Derudover deltog arbejdsmarkedets parter og dermed fagforeningerne aktivt i beskæftigelsestopmødet.

Kommissionen har været fortalere for mere fleksible arbejdsmarkeder, men har altid understreget, at fleksibiliteten skal være ledsaget af mere sikkerhed i forbindelse med beskæftigelsen. Kommissionen har endvidere været fortalere for en forhøjelse af pensionsalderen for at tage højde for de europæiske borgers stigende levealder og behovet for at sikre, at pensionsordningerne er socialt bæredygtige. For at sikre relevante og bæredygtige pensionsordninger på lang sigt står alle medlemsstater, herunder Grækenland, over for udfordringen med hensyn til at hæve den faktiske alder, hvor borgerne holder op med at arbejde, og sikre beskæftigelse for flere borgere, der ønsker at være på arbejdsmarkedet i længere tid. Dette vil i Grækenlands tilfælde omfatte en forhøjelse af pensionsalderen i offentlige ordninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 41 af Tadeusz Zwiefka (H-0291/09)

Om: Resultatet af EU-Egypten-underudvalgets andet møde om "politiske anliggender: Menneskerettigheder og demokrati - Internationale og regionale anliggender" den 7.-8. juli 2009 vedrørende "Al-Manar TV"

Udsendelsen af programmer fra det ulovlige terroristmedie "Al-Manar TV" i Europa via den egyptiske satellitudbyder Nilesat udgør fortsat en direkte krænkelse af Handlingsplanen EU-Egypten og udgør en radikaliseringsstrussel mod sikkerheden i Europa. Kommissionen anførte i sit svar på spørgsmål -H-0011/09, at EU-Egypten-underudvalget om politiske anliggender er den "passende mekanisme" til at rejse spørgsmålet om "Al-Manars" sendevirksomhed via Nilesat. Rejste Kommissionen spørgsmålet om Nilesats udsendelse af programmer fra "Al-Manar TV" med Egypten på EU-Egypten-underudvalgets andet møde om "politiske anliggender: Menneskerettigheder og demokrati — Internationale og regionale anliggender" den 7.-8. juli 2009? Kan Kommissionen præcisere, hvilke forpligtelser Egypten indgik for at standse udsendelsen af programmer fra "Al-Manar TV" via Nilesat?

Svar

(EN) Kommissionen ønsker at takke hr. Zwiefka for spørgsmålet om det nye EU-Egypten-underudvalg om politiske anliggender og den egyptiske satellitudbyder Nilesat, hvis programmer udsendes af tv-kanalen "Al-Manar TV".

Kommissionen deler hr. Zwiefkas bekymring om, at noget af det materiale, som udsendes af stationen, kan tilskynde til had.

Både Egypten og EU er i henhold til den fælles handlingsplan fra 2007 inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik forpligtet til at samarbejde om at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, intolerance, racisme og fremmedhad og især hadefulde eller ærekrænkende adfærd baseret på religion, tro, race eller etnisk oprindelse. Kommissionen ønsker endvidere at styrke mediernes rolle i bekæmpelsen af disse fænomener.

Det andet møde i EU-Egypten-underudvalget om politiske anliggender, som blev afholdt i Kairo i juli, var et yderligere skridt i retning af at styrke de politiske forbindelser med Egypten og skabe tillid i forbindelse med den politiske dialog.

På mødet rejste Kommissionen spørgsmålet om udsendelsen af programmer fra "Al-Manar TV" via Nilesat. Kommissionen gav udtryk for bekymring over tv-kanalens indhold, der er i strid med EU-lovgivningen om hadefulde udtalelser og underminerer EU's og Egyptens bestræbelser på at fremme fred og sikkerhed i området.

Egypten har ikke kommenteret sagen eller forpligtet sig til at standse udsendelsen af programmerne fra "Al-Manar TV" via NileSat.

Kommissionen vil fortsat følge situationen nøje og vil formentlig drøfte spørgsmålet ved andre lejligheder inden for rammerne af EU's løbende politiske dialog med Egypten.

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Ryszard Czarnecki (H-0293/09)

Om: Sportsklubbers krænkelse af fællesskabsretten

Hvordan agter Kommissionen at reagere på den krænkelse af fællesskabsretten på området ligebehandling af borgere fra forskellige EU-medlemsstater, som de danske myndigheder har gjort sig skyldige i ved at forhindre polske og nederlandske statsborgere, som var i besiddelse af gyldige billetter, i at overvære kvalifikationskampen til Europa League mellem Brøndby IF og KP Legia Warszawa? Der er her tale om diskriminerende praksis. Personer med et belgisk identitetskort blev ligeledes nægtet adgang til kampen. De belgiske ansvarlige for FC Brügge nægtede ligeledes polske tjenestemænd i Kommissionen og Europa-Parlamentet at købe billetter til kampen i sidste uge mellem FC Brügge og Lech Poznań (den 27. august 2009). Dette er endnu et åbenlyst eksempel på diskrimination på grund af oprindelsesland. Betyder dette, at regler, der er fastsat af sportsklubber, som det f.eks. er tilfældet i Danmark og Belgien, går forud for de regler, som EU har vedtaget?

Svar

(EN) Hvad angår det påståede adgangsforbud, som de danske myndigheder skulle have pålagt polske og hollandske statsborgere, der var i besiddelse af gyldige billetter til Champions' League-kampen mellem Brøndby København og Legia Warszawa, vil Kommissionen meget gerne have klarlagt, hvorvidt det pågældende forbud vedrørte adgang til landet eller stadion, samt om det var de danske myndigheder eller sportsklubberne, der pålagde forbuddet. Det ville endvidere være hensigtsmæssigt at kende de omstændigheder, som ifølge myndighederne eller sportsklubberne ligger til grund for at nægte de pågældende personer adgang til at overvære kampen.

I denne sammenhæng skal det bemærkes, at der i henhold til EF-traktatens artikel 49 ifølge EU-Domstolens retspraksis⁽¹⁸⁾ er forbud mod restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser i EU, og derudover har modtagere af tjenesteydelser ret til at rejse til en anden medlemsstat for at modtage den pågældende tjenesteydelse uden restriktioner, medmindre disse restriktioner kan berettiges af tungtvejende årsager af generel interesse, f.eks. sikkerhed eller offentlig ro og orden, og er relevante. Dette princip er også fastsat i artikel 20 i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser⁽¹⁹⁾ (som skal være omsat af medlemsstaterne den 28. december 2009), i henhold til hvilken medlemsstaterne skal sikre

i) at der ikke stilles diskriminerende krav til en tjenestemodtager begrundet i dennes nationalitet eller opholdssted,

og

ii) at de generelle betingelser for adgangen til en tjenesteydelse, som tjenesteyderen stiller til rådighed for offentligheden, ikke indeholder diskriminerende betingelser begrundet i tjenestemodtagerens nationalitet eller opholdssted, uden at dette dog berører muligheden for at anvende forskellige adgangsbetingelser, som er direkte begrundet i objektive kriterier.

⁽¹⁸⁾ Domstolen 186/87 Cowan mod Trésor Publique, sag C- 45/93 Kommissionen mod Spanien.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EUT L 376 af 27.12.2006.

Med hensyn til EU-borgernes ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område kan medlemsstaterne i henhold til direktiv 2004/38/EF⁽²⁰⁾ udelukkende nægte EU-borgere adgang til det pågældende land på grund af offentlig politik, offentlig sikkerhed og sundhed. De restriktive foranstaltninger skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og udelukkende være baseret på den pågældende EU-borgers personlige adfærd, som skal udgøre en reel, øjeblikkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel imod en af samfundets grundlæggende interesser.

Det fremgår derfor ikke af ovenstående, at et forbud imod adgang nødvendigvis vil udgøre ulovlig diskrimination eller en uberettiget restriktion i henhold til EU-retten. Det er værd at nævne, at det ifølge UEFA's (Union of European Football Associations) regler for Champions' League er hjemmeholdets klub, der er ansvarlig for ro og orden og sikkerhed før, under og efter kampen.

En vurdering af, hvorvidt de danske myndigheders eller sportsklubbens påståede adfærd var i strid med EU-retten, vil kræve mere detaljerede oplysninger om omstændighederne i den pågældende sag.

Hvad angår Club Brugge, som skulle have nægtet at sælge billetter til polske statsborgere – tjenestemænd i EU-institutionerne – til kampen mellem Club Brugge og Lech Poznan, gælder ovenstående bestemmelser med hensyn til ikkediskriminering og ulovlige restriktioner på samme måde. Igen er det nødvendigt med yderligere oplysninger for at vurdere, om den påståede adfærd er i overensstemmelse med bestemmelserne i EU-retten.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Antonio Cancian (H-0294/09)

Om: Voldelige overgreb mod kristne i Pakistan

I august dette år sås der i Punjab i Pakistan et stigende antal voldelige overgreb mod kristne begået af islamiske fundamentalister. De lokale myndigheder er tolerante over for ekstremisterne, som påberåber sig den pakistanske straffelovs artikel 295, også kendt som blasfemibestemmelsen. Det internationale og det katolske samfund fordømmer dette meningsløse angreb på det kristne samfund og ønsker ophævelse af denne grusomme bestemmelse. Hvorledes agter Kommissionen at forholde sig i forhold til samarbejdsaftalen med Pakistan (Rådets afgørelse 2004/870/EF⁽²¹⁾) for at sikre overholdelse af den demokratiske klausul og beskytte religiøse mindretals menneskerettigheder?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med hændelserne i Gojra, og de voldelige overgreb mod kristne kan kun beskrives som forfærdelige. Kommissionen ønsker først og fremmest at nævne, at det ikke blot er kristne, men også andre mindretal, herunder Shiaer og Ahmadier, som lider under ekstremisternes voldelige adfærd i Pakistan.

Kommissionen har rejst spørgsmålet om religiøse mindretal gentagne gange under de fælles udvalg og som led i trojka-dialogen. Den vil fortsat rejse spørgsmålet ved enhver lejlighed som led i menneskerettighedsdialogen.

Pakistanske tjenestemænd er helt klar over, at de frygtelige hændelser i Gojra ikke blot forårsager enorme menneskelige lidelser, men også ødelægger Pakistans ry. Kommissionen har forstået, at regeringen har truffet foranstaltninger i forbindelse med hændelserne, herunder ydelse af erstatning for ethvert tab af ejendom og oprettelse af et undersøgelsesudvalg. Kommissionen vil følge situationen nøje, især tiltag med henblik på at bringe de skyldige for en domstol.

Kommissionen har endvidere rejst spørgsmålet om blasfemilovgivningen over for Pakistans regering gentagne gange som led i menneskerettighedsdialogen. Kommissionen har forstået, at størstedelen af de personer, der er anklaget under lovgivningen, tilhører den muslimske tro. Men Kommissionen er klar over, at blasfemilovgivningen ofte er bragt i anvendelse over for religiøse mindretal, og har endvidere fået oplyst, at der er anvendt falske anklager som redskab til at afgøre private stridigheder eller for personlig vinding.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, EUT L 158 af 30.4.2004.

⁽²¹⁾ EUT L 378 af 23.12.2004, s. 2/22.

Hændelserne i Gojra giver anledning til fornyede opfordringer fra Pakistans civile samfund til at reformere eller ophæve blasfemilovgivningen. Kommissionen bifalder disse initiativer og vil videregive meddelelsen til den pakistanske regering.

I artikel 1 i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om partnerskab og udvikling henvises der til respekt for menneskerettigheder og demokratiske principper som en grundlæggende del af aftalen. På topmødet den 17. juni 2009 understregede både EU og Pakistan betydningen af at have en åben og konstruktiv dialog i menneskerettighedsfora. Samarbejdsaftalen er grundlaget for en sådan dialog, og Kommissionen mener, at vejen frem er at få en dialog i gang med Pakistan om menneskerettighedsspørgsmål.

*

* *

Spørgsmål nr. 44 af Hans-Peter Martin (H-0296/09)

Om: Ændringer som følge af Lissabontraktaten

Vil de nuværende medlemmer af Kommissionen kunne gøre krav på højere pensioner eller andre supplerende økonomiske ydelser i tilfælde af Lissabontraktatens (forsinkede) ikrafttrædelse?

Svar

(FR) Lissabontraktaten har ikke medført ændringer for kommissærernes pensionsordning, der er baseret på forordning 422/67/EØF af 25. juli 1967⁽²²⁾.

En kommissær optjener i overensstemmelse med forordningen pensionsrettigheder i løbet af sin tjenesteperiode. Hvis hans tjenesteperiode forlænges, akkumuleres hans rettigheder indtil afslutningen af denne periode.

I henhold til samme forordning kan den overgangsgodtgørelse, som kommissærerne er berettiget til i tre år efter afslutning af tjenesteperioden, ligeledes stige for visse kommissærer, der på grund af forlængelse af deres tjenesteperiode når op på den varighed, der er påkrævet for at blive opgraderet til en anden kategori af rettigheder (artikel 7, stk. 1, i forordningen).

*

* *

(22) Rådets forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom af 25. juli 1967 om lønningsregulativ for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær, EFT 187 af 8.8.1967.